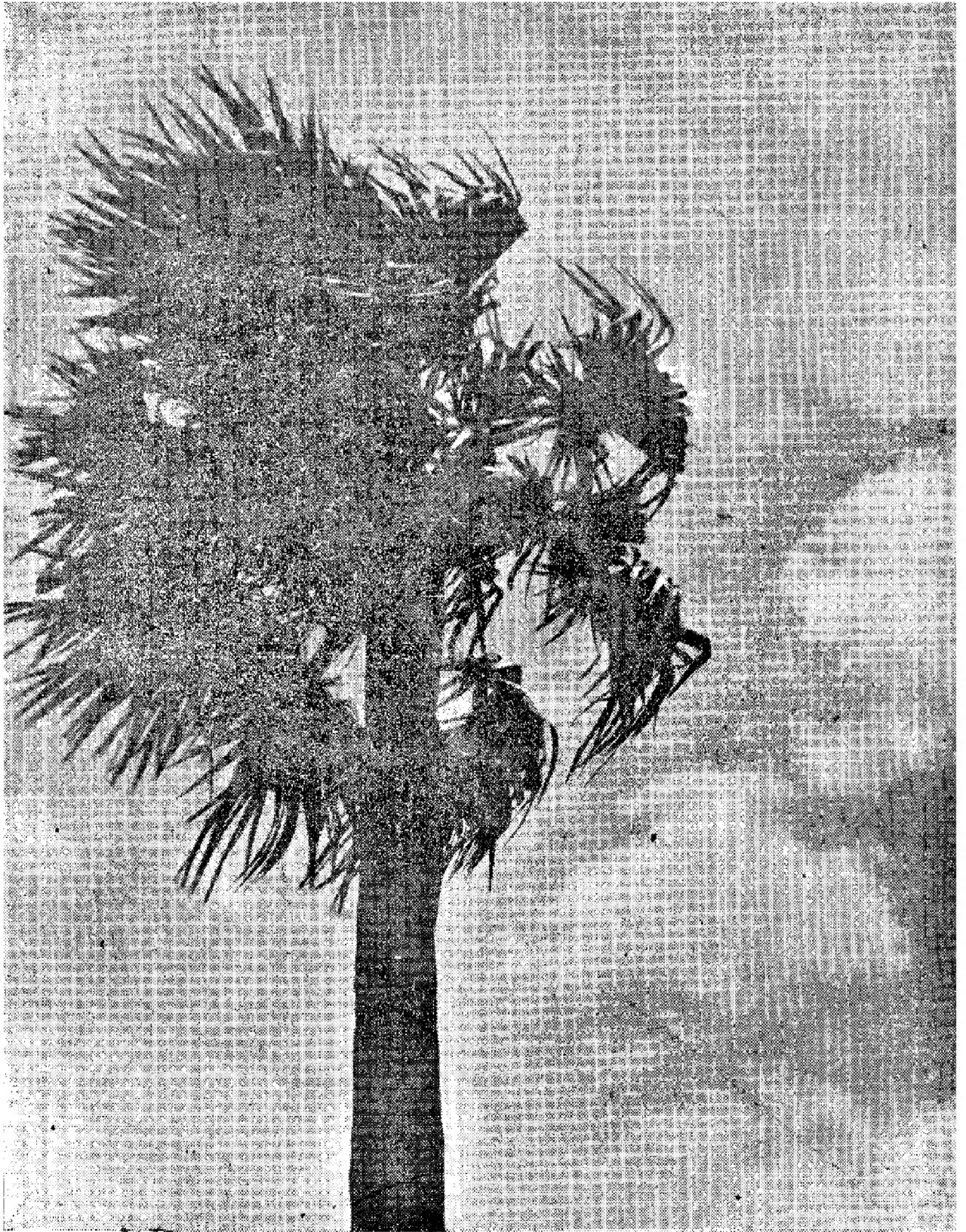

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవార్తపత్రిక

4 అణాలు
12-3-54

పెట్రోగ్లిఫ్

—ఫోటో: జి. రామమూర్తి—మద్రాసు.

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 ల.

స చిత్త వార పత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 47
సంచిక 26
10.3-54

విజయ ఫాల్గున శుద్ధ పక్షి; బుధవారం

త్వరలో — చొమ్మరిల్లు సీరియల్ :

శ్రీ నో రి న ర సిం హ శా స్త్రి గా రి

“కర్పూర ద్వీప యాత్ర”

“మల్లు పట్టకుండా ఉంటే ఇవ్వాలరాత్రే కాస్త పొద్దుపోయేదాకా మేలుకొని కట్టచిప్పి ఆ కాశంవంక చూడండి.. చీకటిరాత్రి కావాలే!

“నక్షత్రాలమీదగుండా ఆ కాశంమీద రెండుదారులుగా చీలి పోతున్నట్లుగా వెలుతురు కనబడుతుంది. అదే పాలపుంత అనీ, కాశీరామేశ్వరాలదారి అనీ అంటారు. అందులో ఒకచోట దట్టంగా కాంతిమేఘమువలె కనబడుతుంది. అదే కర్పూరద్వీపము!

“ఇంకా జాగ్రత్తగా అందులో చూడండి. నాన్న పడుకున్నట్లు, పక్కనే అమ్మ కూర్చున్నట్లు కనిపిస్తారు. ఆ చుట్టుపక్కల ఇంకా చాలా చిన్న చిన్న చక్కని చుక్కలు మిథుక్కు మిథుక్కుమంటూ కనిపిస్తవి. అవి చుక్కలు కావు. కర్పూర ద్వీపంలో ఉండే పిల్లలూ పిల్ల వాళ్లూను.

“మనలను ఈలోకంలో కన్నారనుకునే అమ్మా నాన్నా మనల్ని కన్న అమ్మా నాన్నా అనుకున్నారా? ఎబ్బే! కానేకాదు!

“అసలు మనమంతా ఆ కర్పూరద్వీపంలో ఉండే ఆది దంపతుల పిల్లలమే. వాళ్లకు మనలని చూడాలని మోజుపుట్టినప్పుడు రమ్మని పిలుస్తారు. మనమంతా కర్పూరద్వీపంలో ఆడుకొంటూ వడవెక్కి వచ్చిన పిల్లలమే!.....”

పిన్నలకు పెద్దలకు, స్త్రీపురుషులకు, పండితసామరులకు అందరికీ సుబోధ కంగా చెప్పబడిన శధ. మన పూర్వసంస్కృతిని, భారతీయుల ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని త్యాగిని ప్రతిబింబించగల ఈ పుణ్యగ్రామ వాతకులకు విజ్ఞానదాయకము, ఆనంద దాయకమూ కాగలదని మా విశ్వాసం. —సంపాదకుడు.

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం:- "నంగ్ దిల్" లో
మధు బాలు.

కాలక్షేపం—	2
పరిణామం—	6
మొదటిరోజు—	9
కుర్చీలో కూనిరాగం—	10
చిన్న చూపు—	12
ఘంటారావం—	19
ఉద్యోగాలు—	28
తేనెపాప—	30
సింహ సేవాపతి—	31
కేరమబోర్డు—	36
విజ్ఞానపీఠాలు—	41
యూరప్, అమెరికాలలో	
నీనిమా పరిక్రమ—	46
యోగాభ్యోసములు—	
దేవోగ్యము—	52

రెండుమహానగరాలు

మూలం :

చార్లెస్ డికెన్సు

అనువాదకులు :

శ్రీ తెన్నేటి సూరి

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో
సీరియల్ గా వెలువడిన ఈ రచనను
గ్రంథరూపంలో అందజేస్తున్నాం.
అప్రకమునకు సిద్ధముగా నున్నది:
వెల: రు. 3/లు.

• బాహుబుద్ధ ప్రశ్నకం.

ఆంధ్ర గ్రంథమాల,

మద్రాసు. 1.

"వివదన నెవ్వరు పెప్పిన;
వినిసంతన వేగపడక - వివరింపదగున;
కని కల్ల నిజము తెలిసిన
మనుజుడెవో నీలిపరుడు - మహిలో
సుమతీ!"

తా|| ఓ మంచిబుద్ధి గలవాడా! ఎవరు
ఏది చెప్పినప్పటికీ వివరాలను. వినిసతోడనే,
తొందరపడక దానినిగూర్చి పరిశీలన చేయ
వలెను. అన్ని విషయములను స్వయముగా
చూచి, కల్లయేదో నిజముయేదో తెలిసిన మను
ష్యుడే యీ లోకమందు నీలిపరుడు.

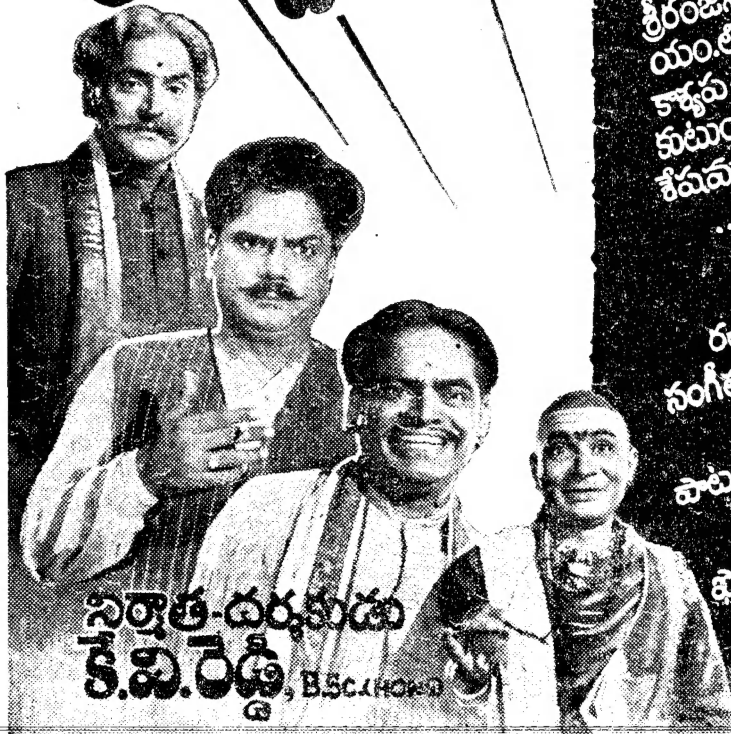
సుమతీ కళకంఠాని యీ అందమైన కంద
పద్యం తెలియని కుమారి కుజనులలో (యీ
భూజనులలో) లేదు. "ఘ" అనే అక్షరానికి
"భూమి" అనే అర్థం కూడా ఉంది. "భూవలయ
ము" అంటే "భూవలయము". ఈ విధంగా
యీ భూమిలోని జనులందరూ అనగా కుజ
నులు (చెడ్డజనులు) కావచ్చు. "ఘ" అంటే
"చెడ్డ" అనే అర్థం కూడా ఉంది. కనుక,
కుజను లందరూ కుజనులే అయినట్లయితే,
"ఓ సుమతీ!" ("ఓ మంచిబుద్ధి గలవాడా!")
అని కవి ఎవరినిగూర్చి సంబోధించ వలె
గును? భూజనులందరూ చెడ్డజనులు కారనే
నమ్మకముతోనే సుమతీకళక కర్త ఆ కళ
కమును, నీలిబోధ కళకంగా రచించి లోకా
నికి సమర్పించియున్నాడు. ఆ కళక కర్త
బద్దై ప్రభువు అని అంటారు. లేదా బద్దైన
మృతి అని ఊహించుచున్నారు. బద్దై
ప్రభువు చెప్పిన నీతులను అన్నింటిని
శ్రద్ధగా వివరించినదనినీ, ఆ నీతులలో
ఎంతవరకు సత్యమున్నదో, ఎంతవరకు
అసత్యమున్నదో నిదానంగా పరిశీలించి
చూడవలెననినీ (ఈ కళకానికి
పీఠిక తాను వ్రాసికొనక పోయినప్పటికీ)
పీఠికతుల్యముగా తన కళకములో యీ
పద్యాన్ని తన "పాఠకుల కొకమనవి" అన్న
ట్లుగా రచించివాడు. "నేను చెప్పిన నీతు
లను వివరించినది. విన్నంతమాత్రముచేత
తొందరపడవద్దు. నిజానిజములను నిదా
నంగా విమర్శించి తెలిసికోవాలి" అని తన

కళకంలో తాను చెప్పిన నీతుల కన్నీంటికి
వర్తిం చేటట్లుగా హితోపదేశం చేశాడు.
"కల్ల నిజము తెలిసిన" అని స్పష్టంగా
వ్రాసి యున్నాడు. అబద్ధ మెంతవరకు
ఉన్నదో నిజము ఎంతవరకు ఉన్నదో కాచి,
కరగించి, వడపోసి, చెరగి, జల్లించి, వస్త్ర
గళితమొనర్చి, మధించి, కోధించి, సనకల్య
పరీక్ష చేసి, నిర్దుష్టంగా, నిష్పాక్షికంగా,
నిర్ధారణగా, కల్లకపటంలేని తేట తెల్లమైన
నిత్యసత్యమేదో గ్రహించండి. అన్నాడు.
సుమతీ కళకంఠా కల్లయున్నా నిజమున్ను
కలసి మెలసి కలగావులగమువలె, కలగూర
గంపగా, నానాగోత్రంగా, పంపకాల
కషాయంలాగున ఉన్నవా? అని సంజేహించ
వలసి వస్తుంది. కల్లయున్నా, నిజమున్ను
కలిసిఉండకపోయినట్లయితే, కల్ల నిజమును
విమర్శించి, విధిజించి, విశ్లేషించి, అందులో
ఉన్న నిజమును మాత్రమే గ్రహించి కల్లను
గర్హించండి అని ప్రశ్నకోపదేశమును చేయ
వలసిన అగత్యముండదు. కాబట్టి తన నీతి
కళకంలో ఉన్నదంతా నిజమే అనెడి
అవాంకారం ఆ గ్రంథకర్తకు లేదు. కించి
జ్ఞత్వం కలిగిన అల్పజ్ఞులైన వాళ్లు మను
ష్యులు. సర్వజ్ఞత్వం కలవాడు భగవంతు
డొక్కడే. కనుక వాగ్రంథంలో అసత్యం
లేదనెడి హామీ మహామహులైనవాళ్లు గాని,
హేమాహేమిలైనవాళ్లు గాని యివ్వలేదు.
అందుచేత తాను చెప్పిన నీతివాక్యములలో
నిత్య సత్యవచనములుగా గ్రహించుటకు
వీలులేని విషయములు కొన్ని యుండవచ్చు
ననెడి విన్నపము ఆ పద్యములో సన్న
సన్నగా చూచింపబడింది. ఆ గ్రంథకర్త
యొక్క కాలమునాటికి నీతిగా, లోక
సత్యముగా గ్రహింపబడిన విషయము అనం
తరకాలములో అసత్యము కావచ్చు. ఎందు
చేతనంటే, కొన్ని పద్యాలలో అటువంటి
విషయాలు అక్కడక్కడ కనిపిస్తాయి.

చాని వాల్మీకి రాశి

మార్క్సిస్టు మొదలు ఆంధ్రదేశ ముఖ్య కేంద్రములలో విడుదల ...!

విధ్ మనుష్యులు

సిద్ధాంత-దర్శకుడు
కె.వి.రెడ్డి, BSc(Hons)

శ్రీరంజన-గౌరీనాథ శాస్త్రి.
యం.లింగమూర్తి.రేలంగి.
కాశ్యప.సుబ్బారావు.చంగర.
కుటుంబరావు. హేమలత.
శేషమాంబ. పద్మావతిదేవి.
...నటించినది...

నా నా
రచన-డి.వి.నరసరాజు.
సంగీతం-ఓగిరాల రామచంద్రరావు
అద్దేపల్లి రామారావు
పాటలు-జిటుకూరి & కొనరాజు
కళ- పి.కె.శేఖర్.
ఫొటోగ్రఫీ-బి.యల్.కొండారెడ్డి

వాహినీ
బిత్తము

★

కాలక్షేపం

★

“అల్లుని మంచితనంబును

గొల్లని సాహిత్యవిద్య కోమలి నిజమున్
.....

తెల్లని కాకులును లేవు

తెలియర సుమతీ!”

అని ఒక పద్యంలో వ్రాశాడు.

“అల్లుని మంచితనంబును” అనే పద్యం చూడండి. ఈ సుమతీ శతకం రచించిన బద్దెన మంత్రాక్షరా ఒక రింటి అల్లుడై యుండగలడు. అతడు తనకు తానే అల్లుడు చెప్పవాడు అని చెప్పకొనజాలడు. సై పద్యము తనవంటివారికి తప్ప తదితరులకు వర్తించుననేయెడల, తనవంటి సత్ప్రవర్తన గల అల్లుళ్ళు అనగా సరసులు సజ్జనులు అల్లుళ్ళు తెగలో ఉండగలరని అంగీకరించక తప్పదు. తన మాటపైన తానే గీటుపెట్ట వలసి వచ్చును.

ఆయనకాలంలో గొల్లనికి సాహిత్యవిద్య లేకపోవచ్చు. కాని ఆకాలంగడవిపోయింది. యాదవులలో ఎడకడలిం చేకవిత్వము చెప్ప కల్గినవారు ఆంధ్రదేశంలోనే అవతరించి సుమతీ శతక వాక్యములు అవాకులు చవాకులుగా ఉన్నవని తిన్నగా ఋజువు చేయుచున్నారు. “కోమలి నిజమున్” అనేది కూడా అసంభవం అన్నాడు. సత్యానికి నిలువబడి సత్యాగ్రహం చేసిన కోమలులు ఆసత్యికులరని చెప్పటం కంటే ఆసత్య మింకొకటిలేదు. దొక్కా సీతమ్మగారు ఆసత్యివాదులైన దొంగలు తన యింటికివస్తే వాళ్ళనుకూడా సత్యనిరతులనగా చేసింది. గాంధీమహాత్ముడు పడేశించిన సత్యధర్మ పథమును ఆ యిల్లాలు అవలంబించినట్లుగా ఇలలోగాని కలలోగాని కని విని యేరుగము. కాబట్టి “కోమలి నిజమున్” కలదా? అనే సంశయం చిత్రాంగివంటి కొందరు నుండరాంగనపట్ట తర్రించు నేమోగాని, అది సర్వసర్వత్ర నిస్సంశయముగా వర్తించ దగిన సంశయముకాదు. “తెల్లని కాకులును లేవు తెలియర సుమతీ!” అనే మాటకూడా నిజముకాదని తెలియర సుమతీ! అని సరేదిద్ద వలసి వచ్చును. మద్రాసులోని మృగఖగ ప్రదర్శనశాలయందు ఒక తెల్లనికొక యొక పృథు ప్రదర్శింపబడుతూ ఉండేది. యీరీతిగా యీ పద్యాన్ని వాక్యార్థం చేసి యీకెకు యీకె తొకకు తొకకు విమర్శించడం ఎందుకంటే, ఒకపృథు స్థూలంగా నిజం అనుకొని, లోకోక్తిగా చెప్పకొనే విషయాలు కూడా సరిగా పరిశీలించిన పిమ్మట నిజం కావనే నిజం బయట పడుతుంది. నిజానిజ పరిశోధన కూడా ఖనిజపరిశోధనవంటిదే. మాటలు వేయునేల?

నిజం నిలుకడమీదగాని తెలియదు.

అయితే అంత ఓపికగా అంత శ్రద్ధగా పరిశీలించడానికి ప్రతివానికీ కోరిక, ఓపిక, తీరిక ఉండాలి. అయితే, యీ ఓపిక, యీ తీరిక కొంతవరకే, కొంత వరి మితివరకే ఉంటాయిగాని, అంతులేని ఓపిక, అంతులేని తీరిక, బ్రహ్మాండమాయకుడైన వానికీ కూడా ఉండదు. ప్రతి విషయం నిజమూ, అబద్ధమూ అని ఒంటికాల్చి మోద దీర్ఘకాలం మననంచేస్తూ, ఆత్మ వితర్కంచేస్తూ ఉండవలసి వస్తుంది. ఎంత కాలమైనా సరే నిజమూ అబద్ధమూ అని శంకిస్తూ సంశయిస్తూ ఉండవలసి వస్తుంది. అటువంటి నిత్యసంశయం ఆయుత్యం అంటారు. “సంశయోత్థా వినశ్యతి” అనే మాటకూడా నిజమే. విత్తుమందా? చెట్టు ముందా? అనే శంకతో ఎంత కాలం తర్కించినా సృష్టి మూల కారణం ఏదో అంతు చిక్కదు. సృష్టికర్త అనేవాడు యీ సృష్టి అంతా ఎందుకు చేశాడు? వేరే పనిగాని పాటుగాని లేక, వేకాట ఆడుకున్నట్లుగా బొంగరం తిప్పుకొన్నట్లుగా తన లీలావిన్దార్థం యీ జగత్తు అంతా గీర్చిన తిరిగేట్లుగా చేస్తూ, పుట్టుతూ, పెరుగుతూ, నశిస్తూ ఉండేటట్లు చేస్తున్నాడా? సృష్టిలీల అనేది ఏ ఉత్తో శంకో ఎందుకోసం జరుగుతోంది? జగత్తు అనేది ఎందులోనుంచి సృష్టిచేయబడింది? పంచభూతాలలోనుంచి అంటారు. ఆ పంచ భూతాలు ఎందులోనుంచి ఇంకొకతత్వంలో నుంచి? కావచ్చు—ఆ తత్వం ఎందులో నుంచి? తొలి భగం ఏదో ఒకటి మూలకస్తువు అని చెప్పడానికి అవకాశం లేదు. ఎందుచేతనంటే, తిరిగి ఆ మూల కస్తువు ఎందులోనుంచి వచ్చింది? అనే ప్రశ్న యింకా సి. వి. డి. పోలీసువాని వలె వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. కాబట్టి యిటువంటి మూలకస్తు తత్వపరిశోధన సంబంధమైన మూలశంకకు ఎప్పుడో ఒక పృథు ఎక్కడో అక్కడ తెగిపోవడం అనేది ఉండాలి. అట్టి మూలశంకకు శస్త్ర చికిత్స ప్రశస్తం. అది పండితుల కళకళ్య కర్తవ్యం.

తర్క పండితుల నిరంతర విషయ మధన మగాధంగా అనంతంగా సాగుతూ ఉంటుంది. మార్క్సిని చుట్టూ భూమి ఎంత కాలం విధివిరామం లేకుండా తిరుగుతూ ఉంటుందో పండితుల బుర్రలుకూడా యీ సంశయములచుట్టూ గిరగిర తిరుగుతూ ఉంటాయి. ఆ సంశయాలు అట్లాగే ఉంటాయి. ఆ బుర్రలు అట్లాగే తిరుగుతూ

ఊహోకి కొత్తగా రెండంత

స్తుల బన్ను వచ్చింది. ఇద్దరు స్నేహితులు ఈ కొత్త బన్నులో ప్రయాణం ఎలా వుంటుందో చూద్దామని ఎక్కారు. అందులో ఒకడు ముందుగా గబగబ రెండో అంతస్తులోకి ఎక్కాడు. వెంటనే అంత స్వరగా నూకిందికి దిగిపోయి, నోటమాట రాక నిశ్శబ్దమై పోయాడు. “ఏమిటా సంగతి?” అని అడగ్గా “బాబోయ్, ఛస్తే పై కెక్కూడదు. అక్కడ డ్రైవరెవడూ లేడు,” అని జవాబిచ్చాడు.

ఉంటాయి. అయితే, భూదేవియంతే ఓపికతో మన బుర్రకూడా తిరుగుతూఉండాలి. భూమి నిశ్శబ్దంగా తిరుగుతోంది. కాని, ఉపన్యాసాలుచేస్తూ ప్రచారంచేస్తూ సంచారం చెయ్యడం లేదు. నిశ్శబ్దంగా మానంగా తిరుగుతోంది. అదేవిధంగా ఎవడిబుర్రలో వాడు యీ విషయాలను యీ సంశయాలను గూర్చి మననం చేసుకుంటూ మధనం చేసుకుంటూ తిరుగుతూ ఉండడం ఉత్తమం. అడిసన్ అనే మహాకవి ఒక చక్కని పద్యం ఇంగ్లీషులో వ్రాశాడు.

“What though in solemn
silence all
Move round this dark
terrestrial ball?”

“మానముద్ర వహించి యీ గ్రహ-
మండలం బలికొంటిమై
భూప్రదక్షిణ చేయుచుండిన-
యప్రశస్తమే దానికె?”

ఆ గ్రహములన్నియు మానంగా తిరుగుచున్నప్పటికీ నియమితమార్గం తప్పకుండా నియమంగా ఋజుగతిలో ప్రవర్తిస్తున్నాయి. అదేవిధంగా మానముద్రాంకితుడై నియమనిగ్రహంతో ఋజుమార్గం తప్పకుండా మానవుడుకూడా ప్రవర్తించడం మంచిదనేభావం ఆకవి నూచించాడు. మేధాదక్షిణామూర్తి స్వాత్రమలో కూడా “మానవ్యాఖ్యాప్రకటితనిజబ్రహ్మతత్వం” అన్నాడు. మానవల్లనే నిజబ్రహ్మతత్వమునుగూర్చి వ్యాఖ్యానం ప్రకటింపబడినదగుచున్నది. మానంగా గతి తప్పకుండా

సంచరించే గ్రహ గణం అంతా ఏమని ప్రకటించుచున్నదంటే,
"They all proclaim,
The hand that made us is divine."

"పూని ఎవ్వడు మమ్ముచేసెనో -

తాని హస్తము దివ్యమనుచును
చెలుగుచుక్కలు - చెల్లడించును"

పరబ్రహ్మతత్వమును మానంగా ప్రకటిస్తున్నదీ తారకాగణం అని అడిసన్ మహాకవి ఇంగ్లీషు పద్యములో వ్రాసినది దక్షిణామూర్తి ప్రాంతంలో ఉన్న వాక్యానికి చక్కగా సమాన్వయిస్తోంది.

కాని, ఒక్క విషయంఉంది. మన ప్రపంచవల్లనే లోకానికి కావలసిన నీతిఅంతా చేర్చబడుతుంది. మాట లెన్ని చెప్పినా ప్రయోజనంలేదు. నీతిశతకాలు శతసహస్రాలుగా రచించి అచ్చొత్తించినప్పటికీ, ప్రజల హృదయంలో అని అద్భుతపడనేరవు. గాంధీ మహాత్మునివంటి మహాపురుషులు ఆవతరించినప్పుడు వారి మార్గం అనుసరించడానికి అసంఖ్యాకులు ఆదిర్భవిస్తారు. వానరునిగానే ఎక్కడినుంచి వస్తాయో లెక్కలేనన్ని కప్పలు బెకబెకమంటూ బహిరంగసభలుచేసి, కొన్ని నివాదాలు చేస్తాయి. కాని, ఆవర్తపు నీరు అంతా ఇంకిపోయి, తడి నేల పొడి నేల అయినపిమ్మట, ఆ మండూకమండలం ఇంద్రజాలం వలె ముందునకైనా కన్పించకుండా మాయమైపోతుంది. గాంధీమహాత్ముడు ఉన్నంత కాలమూ, ఊరికొక గాంధీ, పేటకొక గాంధీ, చెలసినట్లుగా ఎక్కడచూచినా,

"గాంధీ మహాత్ముని

కొలుతాం! కొలుతాం!

గాంధీమహాత్ముని

తలుతాం తలుతాం

గాంధీమహాత్ముని

మరువాం మరువాం"

అనే నివాదాలు వినిపించాయి. గాంధీ మహాత్ముని "మరువాం మరువాం" అని

పాడిన పాటలనే మరచిపోయినారు. "మరువాం మరువాం" అని ఆయనను ఆ బాలగోపాలం శిరసావహించింది. ఈ నాడు "మరువాం" "మరువాం" అనేకేక "మరువం దవనం" అమ్మే పూలబజారులో చెవిని పడుతోంది. మన ఆడవాళ్ళుమాత్రమే "మరువం మరువం" అని కలువరించి దానిని యీనాడు శిరసావహిస్తే శిరసా వహించవచ్చు.

ఇది ప్రపంచచక్రిత్రలో విచిత్రవిషయం కాదు. ఏసుక్రీస్తు జన్మించాడు ఆయనచెంట్ల ఆవేశంతో అశేషజనం ఆయన మహత్తులు చేసి చూపిస్తున్నాడని తిరిగారు. రామా మజులవారు అవతరించారు అస్తమించారు. వారిచెంట్ల కమండలములు చేతపట్టి తిరిగిన మండూక బృందం ఆయనచుట్టూ రాసక్రీడ చేసింది. నూదంటురాయిచే ఆకర్షించబడిన ఇనుపముక్కలవలె వారు చక్కగా అతికి ఉండి, అయస్థాంతం అంతర్దానం కాగానే, ఇనుపముక్కలు అక్కడక్కడ పడిపోయి త్రుప్తపట్టి మట్టిగలసి, పొట్టికథలు పిట్టకథలుగా వారి చరిత్రలు తాటియాకులలోకి ఎక్కి పురాణగాధ లవుతాయి. ఈ పాత పురాణాలన్నీ కట్టిపెట్టి, వర్తమాన వ్యవహార సమస్యలను, కొత్తగా విడుదలయైన ఫీల్డులను చూచుకుందామంటుంది లోకం. అందువల్ల మహాత్మునివంటి జననాయకుడు ఉన్నంతకాలమే, ఆనేత చూపిన నీతి మార్గంతో లోకం పునీతమవుతుంది. నేత పోయిన తర్వాత మిగిలేవి నీతిశతకాలు. నీతి సహస్రాలు. కనుక సుమతీ! (ఓ మంచిబుద్ధి గలవాడా!) ఎవడైనా అవతార పురుషుడు అవతరించేవరకు నీకు నీతిశతకములే శరణ్యములు. ఈ నీతిశతకములలో అనేక విషయాలు ఉంటాయి. ఆ శతకములలో వ్రాయబడినవన్నీ శ్రద్ధగా విను. శ్రద్ధగా విమర్శించు. తొందరపడవద్దు. వాదతర్కములతో వాక్యార్థములతో గంభీరోపన్యాసములతో గడచిడిచేయవద్దు.

మానం వహించు. మనసం చేయి. అది చేస్తే నీకు ఎవ్వరూ ఏమీ చెప్పవక్కరలేదు. చెప్పేవాళ్ళు, అవగా ఉపన్యాసాలు చెప్పేవాళ్ళు ఉంటే గదా, విపదం అనేది సంభవిస్తుంది. కాబట్టి చెవి నిల్చు కట్టుకొని నిరంతరనీతిసారప్రచారం చేయడానికి శ్రీరంగంనుంచి వచ్చే వర్తమాచార్యుల వారెవ్వరూ రానక్కరలేదు. మనం శ్రీరంగం వెళ్లనక్కరలేదు. ఆ మాటకువస్తే గ్రంథాలన్నీ లేకపోయినా, నీతి అనేది ప్రపంచంలోపాదు.

సుకవి ప్రశంస

నందూరి రామమోహనరావు

విరహిజన మాన పరి
వేదనల వేదముల
నెలుగెత్తి గాన మొన
రించు పుంసోకలము.

తృప్తి పృథ్వీస్థలీ
హృదయ తోషణాభితి
గంభీర గళమెత్తి
గర్జించు నంబుదము.

"తమ మెడలె, నవదినో
దయమాయె"నని నిద్ర
తజగజ్జనులనెల్ల
ద్విజకులము మేల్కొలుపు.

సుకవికావ్యము శ్రావ్య
పిక్కితమై, జలద
గర్జనమై, విహం
గమరుతమై, నెగడు.

లేదు. చెప్పేవాళ్ళు, అవగా ఉపన్యాసాలు చెప్పేవాళ్ళు ఉంటే గదా, విపదం అనేది సంభవిస్తుంది. కాబట్టి చెవి నిల్చు కట్టుకొని నిరంతరనీతిసారప్రచారం చేయడానికి శ్రీరంగంనుంచి వచ్చే వర్తమాచార్యుల వారెవ్వరూ రానక్కరలేదు. మనం శ్రీరంగం వెళ్లనక్కరలేదు. ఆ మాటకువస్తే గ్రంథాలన్నీ లేకపోయినా, నీతి అనేది ప్రపంచంలోపాదు.

సుమతీ! నీవు సహజసిద్ధంగానే సుమతివి. సహవాసవోషంవల్లనే అహం తెలిసికోలేక ఇహంపరం తెలియక ప్రవర్తిస్తున్నావు. కనుక పంగత్యం పోతేనే, నీరంగు నీకు తెలుస్తుంది అన్నాడు శంకరాచార్యుల వారు. "నిస్సంగత్యే నిశ్చలతత్యం" అన్నాడు. కల నిజం తెలిసికొనే శక్తి నీలోనే ఉంది. నీకే సుమతి. కనుక సుమతికి సుమతీ శతకం ఎందుకు? ★

మూలం : మార్క్స్ ట్వెన్

అనువాదం : నందూరి రామమోహనరావు

వెల రూ. 1-8-0

పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకం

ఆంధ్ర గ్రంథమాల,

మద్రాసు-1.

పరిచామ

వెళ్ళి నిర్దేశంగా వుంది. అంతా మొగ
పెళ్ళివారికి ఎదురు సన్నాహం ఇవ్వ
డానికి వెళ్ళారు. సంస్కృత వేళ మంచమీద
పడుకొని ఉన్న పెళ్ళికుతురు శ్రీమణి
బుర్రలోకి అంతులేని ఆలోచనలు వస్తు
న్నాయి. ఒక్క సంవత్సరంలో వచ్చిన
విచిత్రపరిణామం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోంది
శ్రీమణికి. దీనికి కారకు లెవరు? తానా,
తన తండ్రా లేక అతనా? సరిగా సంవ
త్సరం క్రితం తాను ఏం చేస్తున్నది, ఏ పరి
స్థితులలో ఉన్నది? ఆహా, దైవభుటన అంటే
ఇదే కాబోలు.

అది రెండేండ్ల క్రిందటి మాట. తాను
B. Sc. ఫస్టు క్లాసులో పాసు అయినట్లు
తెలిసినవాడు తన తండ్రి కళ్ళు తృప్తితో
మెరిశాయి. నాన్న కంట సంతోషం కలి
గించాను! అని తాను సంతసించింది. ఇంక
వైద్యులుకి ఎలాగూ, పంపదయకోలేదు
నాన్న. అది తనకి తెలుసు. నాన్న పట్టుద
లతో సంబంధాలు చూడటం మొదలు
పెట్టారు. ఒక్కొక్కటి తప్పిపోయినపు
డల్లా నాన్న ఎంతో బాధపడేవారు.
పాపం నాన్నకి ఎంత శ్రమ! అని తానూ
మనసులో కొంచెపడేది. నెలలు గడిచిపోతు
న్నాయి.

ఒకాడు నాన్న పూరకార్తారు. ఆ
సంబంధం స్థిరపరుచుకుని వసారనే అమ్మ
నమ్మింది. తానుకూడా మనసులో అలానే
అనుకొంది. మరునాడు నాన్న వచ్చి "పది
వేలకి దమ్మడి తక్కువైతే మాటలే అనవస
రమని అన్నాడే తండ్రి" అని అమ్మతో
అన్నప్పుడు తనకూడా చింతించకపో
లేదు. నాన్న "ఇది ఎంతో సలక్షణమైన
సంబంధం. ఇది వుదరితే మనం గడ్డెక్కి
వచ్చే" అని అన్నప్పుడు అమ్మ "పిల్ల
నచ్చింది కదండీ, ఇక కట్నాలు, కాసు
కలు సంగలేగా, ఎలాగో ఒప్పిస్తే సరి"
అంది. తానుకూడా ఇది ఎలాగో స్థిరపడితే
బాగుండు అనుకొంది. నాన్నకి శ్రమ తప్ప
కుంది. వైగా తన చెల్లెలు, తమ్ముడు,
ఇద్దరూ స్కూలుపైసలు చదువుతున్నారు.
నెలవారీ పెళ్ళి, తమ్ముడికి కాలేజీ చదువు
ఉన్నాయి. నాన్నకి ఆ మూడొందలు
జీవితోపాటు వేరే ఆధారం లేదు. పదివేలు
కావాలంటే ఎలా పోగుచేసి తెస్తారు?

ఒకాడు నాన్న ఆఫీసునించి ఇంట్లోకి
రాగానే లోనికి వెళ్ళా "నువ్వు పంపమని
ప్రార్థనమిటి మణి?" అంటూ అంది

చారు. "అవును నాన్నా" అంది మెలగా
కాఫీ కలుపుతూ. నాన్న ఇంకేమీ మాట్లా
డలేదు. మరునాడు తానే స్వయంగా
పూరిచేసి పంపింది. పది రోజులకి రమ్మని
కార్చొచ్చింది రెడీయోవారినుంచి. నాన్న
మాట్లాడకుండా కార్డుతోపాటు పదిరూపా
యల నోటుకూడా అందించి వాట్లోకి పెళ్ళి
పోయారు. తనకి ఆశ్చర్యము కలిగింది. తాను

సుబ్బలక్ష్మి

దొరికే ఇంట్లో కూర్చుంటే పొడుపాదని
"B.T. చదువుతాను నాన్నా, ఓ ఏడు కాల
క్షేపం అవుతుంది" అంటే, ఉద్యోగం
కోసం కక్కుర్తిపడ్డట్లు ఉంటుందన్నా.
ఆ B.T. చదవకపోతేనేం? అని అన్నారు.

మరి ఇది కేవలం ధనార్థనేకదా! ఎలా ఒప్పు
కొన్నారో తనమాట కొట్టివేయలేక, ఇచ్చి
ఉంటారు నోటు. పోనీ పెళ్ళక మానేస్తే?
తన నోటితో నాన్న ఒద్దని అనవచ్చును
ఎందుకు మానటం? వైగా డబ్బుకూడా
ఇచ్చారు. అంత పరువు తక్కువ పనిఅయితే
ఖండితంగా ఒద్దనిఉండేవారు. తానేమీ
యెదిరించి వెళ్ళనుకదా!

వెళ్ళింది. నెలళ్ళు అయింది. ఇంటికి
వచ్చింది. మళ్ళీ యథాప్రకారంగా నిర్వాహ్య
పారిం. ఆసలు ఏమీ తోచక ఇదోటి పెట్టు
కొంది. కాని రెండు మామవారాలకోసారి
ఒరోజు కాలక్షేపం. అంతే. ఆ ఏడు గడిచి
పోయింది.

నీత, సుందరం, స్కూలు పైసలు పూరి
చేశారు. ఇద్దర్నీ, పైకి పంపాలి. తనో
క్కత్తికే నెలకి మారు పంటేటప్పటికి
ఇంట్లో ఇబ్బంది అయ్యేది. ఇప్పుడు ఇద్దరికి
పంపడం మరి కష్టం. పోనీ నీతని చదువు
మాన్విద్దామంటే, అది నాన్నకి సుతరామూ
ఇవ్వాలేదు.

ఒకాడు తానే ఎత్తింది ప్రసంగం.
"నాన్నా, మేం ముగ్గురం ఉంటానాన్నా
గుంటూరులో ఇల్లు తీసికొని, ఇక్కడ
దొరికేనే ఉన్నానుగా?"

నాన్న ఆశ్చర్యంతో చూశారు తనవైపు.
"తమ్ముడు మగపాయం ఉన్నాడుగా,
నేను వండి పెడుతుంటాను. కొద్దిలో తేలి
పోతుంది ఖర్చు" అన్నది తాను.
నాన్న ఏం మాట్లాడలేదు. మరునాడు

సాయంత్రం తాను దక్షిణపువ్వుతో మరై
పూలు కోస్తూండగా దగ్గరికి వచ్చి "ఎ. సి.
కాలేజీలో స్టీల్ కోసం ప్రయత్నం చేస్తాను
మణి, అమ్మకికూడా వచ్చింది" అన్నాడు.
తాను నమ్మలేకపోయింది దీవార్.

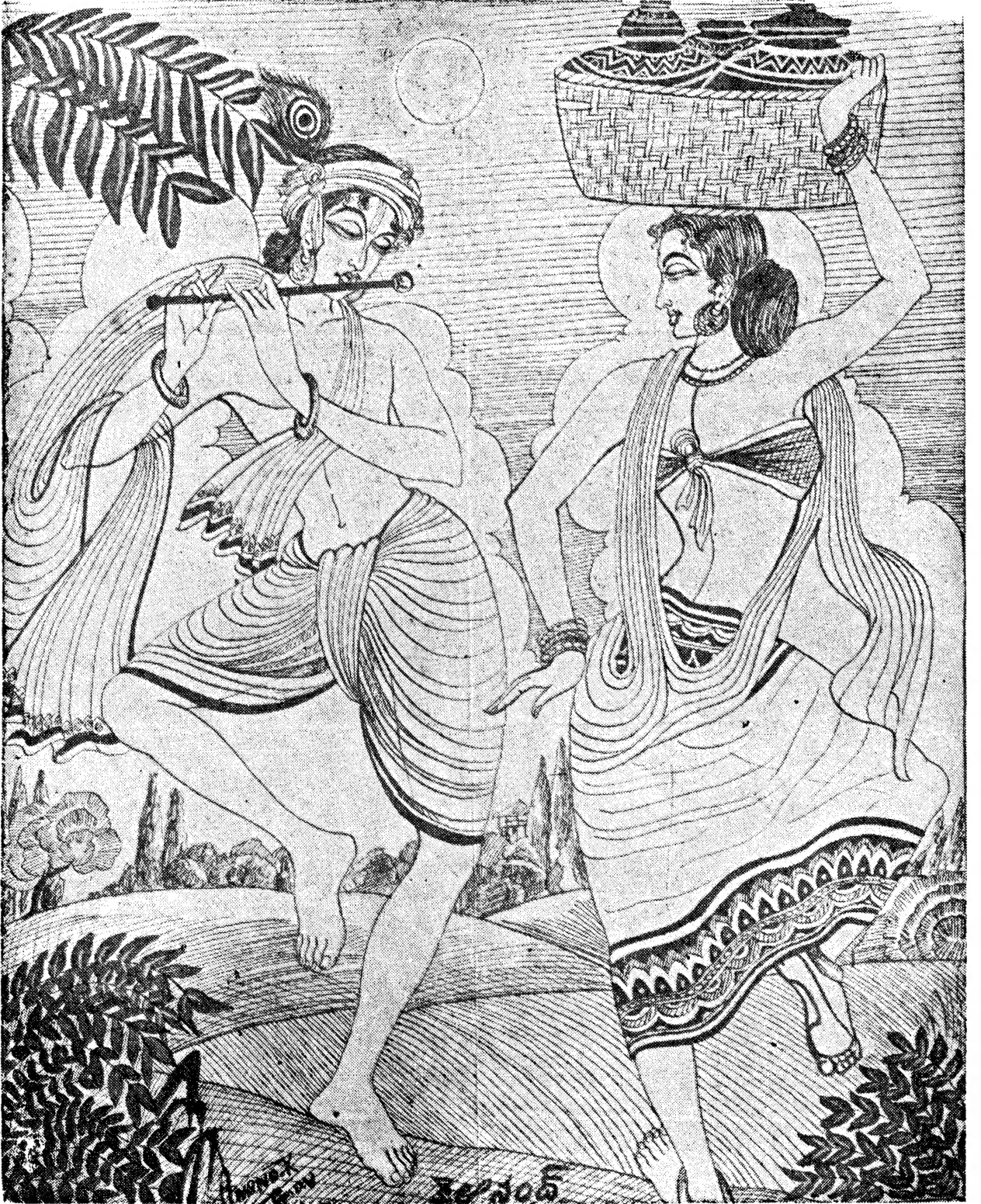
ఎరిగన్నవాల్సింట్లో ఓ చాలా అదృశ్య
పుచ్చుకొని ఉన్నారమగ్గురూ. ఏదో కొద్ద
మార్పు. పొడున్నా, సాయంత్రం, కొంచెం
పని. అంతే. వాళ్ళు కాలేజీకి వెలిపోతే
తాను ఊరికే అలాగ పడుకొని కాలం గడ
పాలి. వాళ్ళు వచ్చేదాకా పని లేదు,
వాళ్ళవ రైలేదు. మాట్లాడుకోడాని కూడా
ఎవరూ లేరు. ఇంటావిడ ఓ ముసలమ్మ.
ఆమె స్నేహితురాండ్రు ఓ అరడజను ముసలి
వాళ్ళే చేరతారు. వాళ్ళకబుర్లు తనకు వచ్చవు,
ఏమీ తోచదు. నాన్న వారం విడిచి వారం
ఆదివారంనాడు వచ్చి మాసిపోయేవారు.

ఒకసారి నాన్నతో తనది "ఇక్కడ
గరల్లో హైస్కూలులో లెక్కల ఎసిస్టెంటు
పోస్టు ఖాళీగా ఉండటం" అని. నాన్న అర్థం
కానట్లు చూశారు. కానీపూన్నాక "నీ ఇష్టం
తల్లి" అని ఊరుకొన్నాడు. నాన్న వెళ్ళి
పోతుండగా "నాకేమీ తోచడంలేదు
నాన్నా, అందుకని" అంది. "నీ ఇష్టం
అన్నానుగా మణి" అని వెళ్ళిపోయాడు.

స్కూల్లో జాయినయింది. ముగ్గురూ
పదింటికల్లా ఇల్లు తాళం పెట్టి వెళ్ళిపోయే
వారు. మళ్ళీ సాయంత్రం ఇంటికి చేరడం.
తనకికూడా రోజులు ఇటే గడిచిపోతు
న్నాయి. వచ్చే తొంభైరూపాయలు కొంత
తన పాకెట్ మనీకింద, కొంత అవసర ఖర్చు
లకి వాడేది. నాన్నకికూడా ఉసలాగా
ఉంటున్నది. వైగా రేడియో, ప్రోగ్రాముల
వల్ల కొంతవస్తుంది. దానితో అక్కడే
ఏచీకో కొనుక్కొని ఇంటికొచ్చేది తన.

ఒకసారి తాను ఓగంట నాటికలో పాల్గొ
నాలి. రిహార్సల్స్ కోసమని ముందుగా
ఒకసారి వెళ్ళింది. ఆ నాటకంలోనే పాల్గొ
టున్న ఒక యువకుని చూసింది. ఎక్కడో
చూసినట్లుంది ముఖం. కాని జాపకం
రాలేదు. రిహార్సల్స్ అయిపోగానే కాంటీ
నుకి వెళ్ళారు. అక్కడ ఆతనే తనని పలక
రిద్దామని ప్రయత్నించినట్లు గ్రహించింది
తను. కాని తానేమీ తోడకలేదు.

ప్రోగ్రామునాడు ఓగంట ముందుగానే
ఎసింబిల్ అయారు అందరూ. ఆతను తన
దగ్గరికి వచ్చి "నమస్కారం శ్రీమణిగారూ!"
అన్నాడు. అప్పటికి తన కసలు జ్ఞప్తికి
రాలేదు. "జ్ఞాపకం లేదేమోలెండి, ఖరవా
లేదు. వెడతాను" అని తలవంచుకుని వెళ్ళి
పోయాడు. పాపం, ఎంత సిగ్గుపడ్డాడో,
కాని తానేం చేస్తుంది? ప్రోగ్రాం మొద
లైతేదాకా ఆలోచిస్తానే ఉంది. ప్రోగ్రాం
చివర పాల్గొన్న వాళ్ళు చేరల్లో ఇద్దరి పేరు
గోపాలం అని చెప్పడం వింది. ఇద్దరూనీ

మధురానగరి రాచబాట

చిత్రకారుడు : కె. ఆనంద్. (గుడివాడ).

పరిణామం

జ్ఞాపకం వచ్చింది తనకి. అతను గోపాలమే సంవత్సరం క్రితం పది వేలు కావాలన్న గోపాలమే. అవును, తప్పక అతనే.

కాంటీనులో తానే పలకరించింది. "నమస్కారం గోపాలంగారూ!" అని. అతనిముఖం వికసించింది. "నీ కింకా జ్ఞాపకం ఉన్నందుకు సంతోషం" అన్నాడు.

"లేకపోతే తమవంటినారిని మరచి పోతామా ఏమిటి?" అంది. అతను తలవంచు కొన్నాడు. ఎంతో బాధ కనపడింది ముఖంలో. అరె! ఎంత ఫీలవుతున్నాడో! ఎందుకు? తా నన్నమాటల్లోని వ్యంగ్యం అర్థమయింది కాబోలు. అయితే ఆనాడు పదివేలడిగినపుడున్న భేదజ మేమయింది? ఆనాడు లేని సిగ్గు ఈనాడెందుకు? ఆసలు

సిగ్గుపడాల్సిన అవసరమేమిటి? అతనిపైకాలు ఉన్నాయి. తనచేతిలో కూడా ఉన్నాయి. తనకి ఏవగింపు కలిగింది. కాని, మాటలతో బాధపెట్టడం మంచిదికాదు. మర్యాదగానే మాట్లాడి అవతలికి తప్పకొంటే సరి.

"సరి, చెప్పుస్తానండి" అని లేచింది. ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. కాని ఎందుకతనిని చెప్పానా? అని బాధపడుతూనే ఉంది. ఆతనికీ, తనకీ, ఈషణ్యాలతం సంబంధం కూడా లేదు. తోటి రేడియో ఆర్టిస్టు, అంతే. మరి తాను మాటలతో చెప్పడానికి అధికార మెక్కడిది? తానుచేసింది తప్పు. ఎవరో ఆడపిల్లల్ని గన్నతండ్రి పదివేలూ, సమర్పించి, పిల్లనిచ్చిఉంటాడు. ఇక నెప్పూ నోరు జారకూడదు. అనుకొంది.

ఓనాడు స్కూలునించి ఇంటికి నడిచి వస్తూండగా అతను ఎదురైనాడు. ఇతని పూర్ణో ఎందుకున్నాడు? చేతులో పుస్త

కాని ఉన్నాయి. తనచేతిలో కూడా ఉన్నాయి.

"అరె! మీరీ పూర్ణో ఏం చేస్తున్నారు?" అని పలకరించాడు.

"గర్లస్ హైస్కూలులో లెక్కలు ఎన్నేస్తుంటున్నా" అన్నది తాను.

అతనేం చేస్తున్నాడు? అన్న ప్రశ్న అడిగింది. కాని తాను అడగలేదు. అతనే చెప్పాడు "నేను ఎ. సి కాలేజీలో లెక్కలు లెక్చర్ ర్స్ ని."

"సంతోషం, మా చెల్లెలు, తమ్ముడు, కూడా అక్కడే ఫస్టియరు చదువుతున్నారు."

"పేర్లు ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

"నీత, సుందరం."

"ఓ. నా డివిజన్. చాలా సంతోషం."

వీధిలో ప్రసంగం తనకేమీ నచ్చలేదు.

"లోపలికి రండి, అదే మా ఇల్లు" అని ఆహ్వానించింది.

వీధిగదిలో కూర్చోబెట్టి తాను లోపలి కెల్లి పావుగంటలో కాఫీ చేసి తీసుకొచ్చింది.

"వారింకా రావట్టుండే!" అన్నాడతను.

"ఎవరు?.. ఓ, నేనింకా వుమారి నే" అన్నది తాను చిరునవ్వుతో. అతను ఆకృర్యంగా మాళాకు తనవైపు.

"అయితే..."

"ఆ... మేం ముగ్గురం ఉంటున్నాం" అంది.

"మీ శ్రమతికూడా ఇక్కడే ఉన్నదనుకొంటాను, మీ ఇల్లు ఎక్కడో చెప్పారే కారు" అన్నది తాను కాఫీ కప్పు బల్బుమీద పెడుతూ.

"ఇంకా అజీమీ లేవండి, హోటల్లో ఉంటున్నాను" అన్నాడు. పాపం, ఇంకా పదివేలబేరం కుదరలేదుకాబోలు.

"ఇంకా ఎవరూ డేర్ చేసి ముందుకు రాలేదన్నమాట" అన్నది తాను వ్యంగ్యమైన చిరునవ్వుతో.

అతను కుంచించుకు పోయాడు.

"తుమీరం చండి శ్రీమణిగారూ, నన్నింకా మాటలతో శిక్షించకండి. అయినాపరమాన్నం తిన్న నోటితో మజ్జిగాన్నం తినలేము చూడండి," అని "నేనింకా వెనతాను" అని లేచాడు.

వీధి గుమ్మంలో శిష్యులు ఎదురైనారు. వాళ్ళి ఆశ్చర్యపోయి, సంభాళించుకొని నమస్కారం చేశారు. అతను నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

"ఆయన మనింటికెంగుకొచ్చారే అక్కా?" అడిగింది నీత.

"రేడియో సేషన్ పరిచయమైనారే" అంది ముక్కసరిగా.

రోజంతా ఉండే
పరిశుభ్రతకు
పరిమళానికి

కేరళ

సాండల్ వుడ్ సబ్బు

(పరిశుద్ధమైన తైలమునుండి తయారైనది)

కేరళసాప్ ఇన్స్టిట్యూట్, కోజికోడ్.

మదరాసు ఇండస్ట్రీల్ & కామర్స్ డిపార్టుమెంటువారి లిక్కెన్సు.

మొదటి రోజు

అంజనామృతము

అనందరావు ఆఫీసుకి బయలుదేరాడు. ఆఫీసుకు పోతూ, యిక యీ జీవిత కాలం, నేటినుంచి, యీ బాట పైన పోతూ సాయంత్రం తప్పనిసరిగా నడవాలి! అనుకున్నాడు. ఇన్నాళ్లూ అతను, తన జీవితాన్ని కులాసాగా, ఆనందంగా గడిపాడు. ఇక నేటినుంచి నిర్బంధ జీవితమేనా అని భావపడ్డాడు. కాని వుద్యోగం దొరికినదన్న సంతోషం, కొత్త జీవితాన్ని చదివేదానినైనా ఆరాటం, అతని హృదయంలో మొలకెత్తుతున్న ఈ విచారాన్ని ఒక ప్రచండ మారతంలా పెకిరించివేస్తోంది.

ఈనాడు కొత్తగా వుద్యోగంలో ఆనందరావు ప్రవేశిస్తాడు. అక్కడ అందరూ అపరిచితులే. అసలు వుద్యోగం చేయడమన్నదే అతనికి కొత్త. తనతో యితరుల అన్న మాటలనుబట్టి, పుస్తకాల్లోంచి, కథలవల్ల గ్రహించిన అంశాలను ఆధారంగా తీసుకొని, తన యీ మొదటిరోజున యెలా ప్రవర్తించాలో మననం చేసుకున్నాడు. ఇంకా అవే ఆలోచనలు.....అనందరావు ఆఫీసులో అడుగుపెట్టాడు.

ఎదురుగుండా నూపరింపెండెంటు పెద్ద పులిలా కూర్చొని పైట్లు తిరగేస్తున్నాడు.

అతని కిరుపక్కలా కర్కులు వంచిన తలలెత్తికుండా రాసేస్తున్నారు.

ఆనందరావు అదురూ బెదురూ లేకుండా, సైనికుడి ఫిక్స్ లో నడిచి వెళ్ళి, ఆయనముందు నిలుచుని గొంతు సవరించుకొని “గుడ్ మార్నింగ్ సార్” అన్నాడు. నూపరింపెండెంటు తల యెత్తి చూచి “కూర్చోండి” అని తన కెదురుగుండావున్న కుర్చీ చూపించాడు మర్యాదగా. ఆనందరావు ఆశ్చర్యపోలేదు. అవిధంగా జరుగుతుందని అతను మొదటే భ్రాహించాడు. తన మాటనుయినా చూచి కనీసం అంత మాత్రపు అదరణ చూపకపోవడం అతడనుకున్నాడు. అందులో గ్రాడ్యుయేటు యంత్ర తక్కువ జీతాని కొప్పుకొని, యెదురుగా బొదురుగా వుండని ప్రయివేటు ఫర్మ్ లో ప్రవేశిస్తున్నాడంటే అమాత్రం చేయటం ఒక గొప్ప కాదనుకున్నాడు. అన్నీ అనుకున్న విధంగా జరుగుతున్నందుకు, పుత్రాశాం, ధైర్యం యెక్కువయి, యిక తానెవనితో చెప్పదలుచుకున్న పరిచయ పోకొట్టల మనస్సులో వాకే ఆర్థరుగా పేర్చి పెట్టుకొని, మొదలుపెట్టాడు:

“నన్ను ఆనందరావు వంటారు. మీ ఆఫీసులో వుద్యోగం చేయగల భాగ్యం అబ్బినందుకు నా కొంతో సంతోషంగా వుంది. నిజం చెప్పాలంటే ఆ అవసరం కల్పించిన మీకు నే నెంతో కృతజ్ఞుణ్ణి.” ఇక్కడ కొంచెం ఆగి ఆనందరావు నూపరింపెండెంటు ముఖంలోకి చూచాడు అతనిలో కలుగుతున్న మార్పు లేమిటో గ్రహించాలని.

“ఆరి ధడవా. నీవా! నీవని తెలిస్తే యీ కుర్చీ యిచ్చేవాణ్ణి కానే!!” అన్నట్లు నూపరింపెండెంటు ప్రతిచూపు విసిరి యేదో అనడానికి పెదిమలు కదిపాడు. కాని ఆనందరావు మళ్ళీ అందుకున్నాడు:

“అవును నా ధోరణిమంచి మీరు ఆశ్చర్యపోతారని నాకు తెలుసు. నన్ను చూచి, నా ఆకారం చూచి, ‘నా ఆఫీసులో పనిచేయబోయే క్లర్క్ నా’ అనుకుంటారు. ఏమంటారు? నే నన్నది నిజమేనా!!” అని ఒక గొప్ప వక్ర తన ప్రభావం ప్రజలపైన

బొమ్మ రెడ్డి

యేవిధంగా వున్నదీ నిర్ణయించుకోడానికి ఆగినట్లు కొంచెం నిలిచాడు. ఎదుటి ముసలి వ్యక్తి “అవును” అన్న అర్థంవచ్చే విధంగా, “సరేలే యిక కానీయ్” అని నిరసన తెలియజేసే విధంగా తలాడించాడు. “చూచారూ, యీనాడు వున్నదంతా వేషంలోనే వుంది. గౌరవించవలెనా అగౌరవించవలెనా యెదుటి వ్యక్తి వేషాన్ని చూచే. సరికదా యిక యీనాటి యువకుల సంగతి యెలా వుందంటే వారొక నిర్ణీత స్థానంధర్మశాసనానికి చేసేది కర్తవ్య వుద్యోగమే కానీ యండి, లేక ఆఫీసుద్యోగమే కానీండి, జీతం చాలినా చాలకపోయినా తప్పనిసరిగా నూట్టుకోవాలి. అది ‘బాడ్ యెకా నమో’ అని మీ రవవచ్చు. కాని ‘తప్పనిసరి’ అని నే నంటాను.” మళ్ళీ ఆనందరావు ఆగి “ఏమంటారు” అన్నట్లు నవ్వాడు. మనలాయన కొంచెం తలపటాయించి మోహమెటపడి “అవునులే! కాలానుగుణంగా సర్దుకుపోవాలి; కాని.....” అన్నాడు మగ్గులో ఆగిపోతూ.

“అజే! మీ రవబోయేది యీ నాటి, నాలాంటి, యువకులు మీలాంటి, పాత కాలం వారిని మన్నించి గౌరవించరనే

కదా! మీ రలా అనుకోడం పొరపాటంటాను. మీరులేండేమాకు అభివృద్ధిలేదు. మీరు చారి చూపండే మేం ముందుకే నడవలేం. అది మాకు తెలుసు. చూడండి! యిప్పుడు నేను మీ కొండ పనిచేయడానికి వచ్చాను. మీతో సఖ్యంగా వుండి, మీ ద్వారా నా పనేమిటో తెలుసుకొని చేసుకుపోతూంటేనే గాని నేను యీ ఆఫీసులో వుండడానికి వీలేదు. మిమ్మల్ని పరిచాసిందటం గుడ్డువచ్చి పిల్లను వెక్కిరించి నట్లుగా వుంటుంది. ఎవరితత్వ మెలావున్నా నామటుకు నే నలాంటి వాడిని కాను.”

“తెలుస్తూనే వుందిగా” అన్నాడు మనలాయన ముక్త సరిగా. అందులోని అర్థం, ఆ మాటల్లోని ధ్వని ఆనందానికి బోధపడలేదు. ఇంతవరకు తాను అనుకున్న విధంగానే జరిగింది. నూపరింపెండెంటు “తెలుస్తూనే వుందిగా” అని అంటాడనుకోలేదు. అందుకు బదులుగా “నీలాంటి బుద్ధి మంతులుండటం చాలా అరుదు” అని అంటాడనుకున్నాడు. అందువల్ల తా ననదలుచుకున్న మాటల విధానాన్ని మార్చవలసి వచ్చింది. కాలేజీ యూనియన్లో రెండేళ్ళు సెక్రటరీ, రెండేళ్ళు ప్రెసిడెంటు గిరి వెలిగించిన ఆనందరావు, సమయానుకూలంగా, పరిస్థితులకు సరిపోయేవిధంగా మాటలు చెప్పడం నేర్చుకున్నాడు కాబట్టి అతే గాధిరా పడకుండా తిరిగి అందుకున్నాడు.

“మీకు నా ప్రవర్తన వింతగా వుంది కదండీ అవును సుమారు ముప్పయి యేళ్ళ నుండి మీరు ఆఫీసులో వుంటూ, అనుభవాన్ని కూడ బెట్టుకుంటూ పైకి వచ్చారు. ఆఫీసులో యేపని యెలాంటిదో, యెవరలాంటినాకో మీకు బోధపడుతుంది; కాని బయట ప్రపంచంలో జరుగుతున్న మార్పు మీకు తెలియకుండానే జరిగిపోతుంది. సుమారు నలభైయేళ్ళ క్రితం కాలేజీ వదులుకున్న మీకు, యిప్పుడు కాలేజీలలో

(5-వ పేజీ చూడండి)

కలెక్షన్లు పొందడానికి వుద్ది

కాప్టీర్-కుసుం

ఇప్పుడైనా మానెలో నానదిట్టము

సుగంధ ద్రవ్యక్షణి మలామ

సాంటలక్స్

దురద, గడ్డలు, కాళ్ళు, మొటిమలకు

ప్రేమలీలా

ప్రసిద్ధమైన ప్రేమనాటి దుడువపుట

నంజు గూడు-పండ్లపాడి

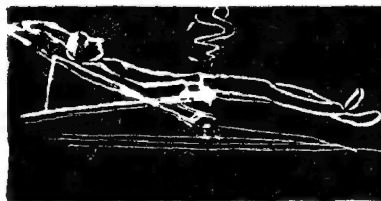
హృదయ వ్యాధికి వ్యాధి

నవ్వుకున్న 60 అయిదేళ్ల దివ్యధర్మము.

విజయ: యొక్క రికార్డు

54. అందడవీడి: మద్రాసు-1

ప్రాంత: గాంధీనగర్. విజయవాడ

కుర్చీలకు కూనిరాగం

"అరుద్ర"

మన ఎవరినీ సభ్యులకు నిరుపేదలంటే ఎంత కరుణ. ఆంధ్రలోని బంజరు భూములన్నీ స్వాధీనపర్చుకొని నిరుపేదలకు పంచివేయాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారు. ఏకగ్రీవంగా, అంటే ఒక్కగొంతుతో ఇంత చక్కటి నిర్ణయానికి రావడం మాస్తే మన ఎవరినీ సభ్యులు ఎంత మారిపోయారు, ఎంత సంఘభావంతో ఉంటున్నారని ముచ్చటేస్తుంది. ఏమంటే ఈ బంజరు భూముల తీర్మానం చక్క కంఠంతో రావడానికి ముందు జిల్లాబోర్డుల తీర్మానం స్వీకరుగారి క్షేపణలతో న్యాయపరిశీలి విన్నవించింది. ఇంత సరస్వర వ్యతిరేకత, ఉత్తర దక్షిణ గుణాల లాంటి విభిన్నాభిప్రాయాల ప్రభుత్వానికి ప్రతిపక్షానికి ఉన్నప్పుడు మాత్రమేగా అసెంబ్లీవాళ్ళంతా ఏకగ్రీవంగా ఒక చక్కని విషయంపై తీర్మానం చేయడం ముదావహంకదా. కానీ ఈ ఏకగ్రీవ తీర్మానంలో ఒక లోసుకు ఉందని ఎవరో కట్టనివాళ్ళు వ్రాశారు. ఆ లోసుకుల బిల్లుపై కానీంగ్ మేట్రో గండం తప్పించుకొన్న ప్రభుత్వం బంజరుభూముల సమస్యమీద తమకు ఓటమి తప్పదని గమనించారట! అందుకే ప్రతిపక్షం ప్రతిపాదించిన తీర్మానాన్ని మంత్రివర్గం కూడా ఆమోదించవలసి వచ్చిందట. రామ! రామ! మన మంత్రులకి జనాభజనూలనిక భారత ఉందిటండీ శతాల బిల్లుతో ఓడిపోయాక మన మంత్రులు ఏమైనా పట్టించుకొన్నారా! జిల్లాబోర్డుల బిల్లుగారి గరిచారని విర్రపీకారా! బిల్లులపైనే గలుపు ఓటమి అనేవాటి విషయంలో ప్రభుత్వానికి ఈరకం సేదాంత దృక్పథం ఉన్నప్పుడు తీర్మానాలతో విజయ పరాజయాలను తేక్కపెడతారా? కట్టనివాళ్ళు రాసిన మాటలు సుతరాం కట్టకే సుమంది. అంతగా ఓడిపోతాం అని భయపడితే హాకోర్లు తీర్మానం విషయంలో ప్రతిపక్షానికి మంత్రివర్గం ఎందుకు తలదగలేదు ఒక్కవోటుతో హాకోరు తీర్మానం సవరణలో ఓడిపోయా ప్రభుత్వం ఏం చేస్తున్నదో తమకు తెలిసినదే. అయినా ఒకండుకు ప్రభుత్వాన్ని మెచ్చుకొనాలి. అప్పుడప్పుడు ఏకగ్రీవతని మామెట్టడానికి సరిపోతే ప్రదర్శిస్తున్నది.

ఇంతకీ ఇవాళ పదవిలో ఉన్నవాళ్ళు ఓడిపోతే రేపు మళ్ళా వాళ్ళే అధికారంలోకి రారని ఏం నమ్మకం. ఈజిప్టు సంగతి చూడండి.

* * *
సజీబు రాజీనామా,
స్వగృహంలో అతిథి నిర్బంధం,
విప్లవసంఘంలో కల్లోలాలు,
సజీబు పదవీస్వీకారం.

నాలుగురోజుల్లో ఓడలు బండ్లయినాయి మళ్ళా బండ్లు యధాప్రకారం ఓడలయిపోయినాయి సజీబు పదవీమ్యుతుడు కాగానే అతిథిపటాలు, ఫోటోలు అన్నీ లాగి పారసేరట. పదవీస్వీకారం మళ్ళా చెయ్యగానే ఆ పటాలు, ఫోటోలు మళ్ళీ ఎక్కడెక్కడ తగిలించేశారట. ఇలాంటిఫోటోలుమార్పడం ఇండియాలో జరక్కుండా ఉండాలని వెయ్యిరేముళ్ళకి మొక్కుకొనాలి. పటాలు ఫోటోలు తీసేయడం, మళ్ళా తగిలించడం చాలా కష్టం. ఒకఫోటో గొడడి తగిలించడానికి మళ్ళా తీసేయడానికి, తిరిగి తగిలించడానికి కలిపి ఒక నిమిషం పడుతుందనుకొండి. ముప్పయిమూడుకోట్ల భారతీయులు ఇలాగ ఫోటో తగిలించి, తీసేసి, మళ్ళా తగిలించడానికి ముప్పయిమూడుకోట్ల నిమిషాలు వృధా చేస్తారు. అంటే విధియి అయ్యి గంటల గంటలు చేస్తుంటుంది. అంటే రెండులక్షల ఇరవై తొమ్మిదివేల నూట అరవై ఆరురోజుల పదహారుగంటలన్నమాట. అనగా ఏడు వేల ఆరువందల ముప్పయి ఎనిమిదివేలల ఇరవై ఆరురోజుల పదహారు గంటలన్నమాట. దీన్ని సంవత్సరాలలోకి మార్చితే ఆరువందల ముప్పయి ఆరు సంవత్సరాల ఆరువేలల ఇరవై ఆరురోజుల పదహారు గంటలన్నమాట. నాయకుడి ఫోటో, మార్పడానికి మన దేశం సగటున ఆరుశతాబ్దాల తీసుకొంటుంది. మన దేశీయులు వస్తువునామా ఒకసారి నాయకుడు అనుకొన్నాక కొన్ని శతాబ్దాలదాకా అతడి ఆరాధన మానేయ్యరు. దీన్ని మూఢసమ్మతం అంటారో, వారసత్వం అంటారో విమంటాకో మారే చేల్చింది.

* * *
కుంభమేలా దుర్బటన గురించి చర్చిస్తూ శ్రీ మన్మధమా గారూ, శ్రీజిత టాంబేగారూ, కట్టా పంతులు గారూ మూఢసమ్మతం గురించి

ముచ్చటించారు. మహారాజరాజు శి కట్టా పంతులుగారు కుంభమేలా వేళప్పుడు గంగలో తాము తిగగానే తమకూ తమ తర తరాల పూర్వీకులకూ ఎవతెగని సంబంధం ఏర్పడుతుందన్నారు. వాస్తవమే. ఆబ్బికాలు పెతున్నప్పుడుగాని, వర్షంతులు జరుపుతున్నప్పుడుగాని పూర్వీకులకూ మనకూ మానసికంగా రాకపోకలు జరుగుతాయి. ఆ విషయం గురించి మనం ఆశ్చర్య తిర్కించక్కర్లేదు. కుంభమేలా దుర్బటనికి కారణమైన "స్వాములవారి పాదరేమపులని శిరసావహించడం" అనే పిచ్చిసమ్మతం ఎంతవరకు అవసరం అనేది కొద్దిగా ఆలోచించవలసిన విషయం.

"కలడు కలండనెసివాడు కలడో లేడో" గాని మన కళ్ళెదుట, కట్టెదుట ప్రత్యక్ష దైవం ఒకడు లేకపోతే ఈ జాతీయ అంతర్జాతీయ ఆర్థిక పారమార్థిక సాంఘిక రాజకీయ క్షిప్త కష్టపరిస్థితులలో మనశ్శాంతి దొరకడం మహాచెడ్డ చిక్కుపని. అనుకోన్నవి జరగనప్పుడు, జరిగినవి అనుకోకుండా జరిగినప్పుడు, ఆశిలు ఫలించనప్పుడు, ఎటుమాచినా చీకటిలాగ విచారం క్రమ్యవప్పుడు, దివ్యజ్యోతిలాగ మనకి వెలుగు చూపించే మహావ్యక్తి అవసరం. అతడి అనుగుణాడలో నడిచి ఆనందం, సంపాదించిందికీ, అడుక్కులెత్తానే అద్భుత అయిత్వర్యాలను పొందడానికి ఆశీషడం సహజమే. గాని దివ్యజ్యోతి అనుకోనే మహావ్యక్తిలో దివ్యత్వం గాని, మహాత్వం గాని చాలా సందర్భాలలో చాలా అరుదుగా ఉంటుంది. మునిగిపోతున్న వాడు గడ్డిపోచను పట్టుకొన్నట్టు కష్టాలో ఉన్న వాడు గుడ్డిదీపాన్నే దివ్యజ్యోతిగా ఎంచుకొంటాడు.

అందుకే సగటున అయిదేసి సంవత్సరాలకి మనకో కొత్త 'బాబా' అవతరిస్తూ ఉంటాడు. కొత్తస్వాములారు విజయం చేస్తూ ఉంటాడు. కొత్త 'ధన్వంతరి' వెలుస్తూ ఉంటాడు. ఆ 'బాబా'గారి నామ స్మరణ చేస్తే సర్వపాపాలూ పోతాయి. ఆ స్వాములారి సేవచేస్తే స్వర్గద్వారాలు తెరుచుకొంటాయి. ఆ 'ధన్వంతరి' చేతి మూలికలు పుచ్చుకొంటే సకలరోగాలు చటుక్కున నాయమవుతాయి. పేదనలో బాధల్లో దరిద్రంలో వీసగి వీసగిన ప్రజలు ఈరకం మహాపురుషుల సంగతి

వినగానే వాళ్ళని నమ్మేస్తారు. వాళ్ళకి తమ ఆత్మల నమ్మేస్తారు. అక్కడదాకా సవాజమే. గాని చిత్రం ఏమిటంటే అలా నమ్మినందువల్లా ఆత్మలను అమ్మినందువల్ల తమ బాధలు తగ్గినట్టూ తమ వ్యాధులు పోయినట్టూ కూడా నమ్మకం కలుగుతుంది.

సుమారు ఆరేళ్ళ క్రిందట చెన్న పట్నంలో తంబుచెట్టి పీఠి మొగదల, హైకోర్టు కేసుగా చర్చికి కుడిపక్క అరుగుమీద ఒక లావుగా పొట్టిగా ఉండే గడ్డాలవ్యక్తి నిల్చా సేవాడు. మానిపోయిన జబ్బా, నలిగిపోయిన లంగీ - మాటలు కూడా సరిగ్గారావు. ఆ వ్యక్తియట్టూ జనం చేరేవారు. ఆ జనంలో అన్నిరకాలవాళ్ళూ ఉండేవారు. అన్నిమతాలవారూ ఉండే వారు. ఆ వ్యక్తికి తమ జబ్బులు చెప్పకొనే వారు. అతడు అది విని, వాళ్ళలో ఒకొక్కణ్ణి తన ముందుకు పిలిచేవాడు. జబ్బు గలవాడి కుడిచేతిని ఎత్తమనేవాడు. "అమా అమా" అంటూ రామకృష్ణం స్ఫురింపజేస్తూ జబ్బుకింది ఏదో సరం పట్టుకొని లాగేవాడు. అలా లాగించుకొనే వాడి ముఖం మీది కండారాలన్నీ ముడుచుకుపోయేవి. కళ్ళు మూసుకుపోయేవి. కన్నీళ్ళు వచ్చేవో లేదో నాకు తెలియదు. ఆ ముఖాలలో బాధ మట్టుకూ కనిపించేది. గాని గడ్డాల వ్యక్తి ఆ సరం లాగిన మరుక్షణంలో మట్టుకు లాగించుకొన్నవాడి పెదమలమీద చిరు నవ్వు కనబడేది. కళ్ళల్లో ఆనందం - ముఖం నిండా తృప్తి వెలివిరిసేది. తనకున్న వ్యాధి దీర్ఘమైనా, హ్రస్వమైనా అది వెంటనే పోయిందని నమ్మి - గడ్డాలవ్యక్తికి నమస్కరించి, తృణమో పణమో సమర్పించి వెళ్లి పోయేవాడు. ఈ గడ్డాలవ్యక్తిని తమ తమ ఇళ్ళకు తీసుకెళ్ళడానికి టాక్సీలు తెచ్చే వారు. పెద్దపెద్ద ఖరీదైనకారులు తెచ్చే వారు. తీసుకెళ్ళి ఇళ్ళల్లోఉన్న ఆత్మీయుల రుగ్మతలని బాగుచేయించుకొని, మళ్ళీ ఆ పీఠి మొగదలలోనే అతణ్ణి కారులో విడిచిపెట్టేవారు.

ఇది రోజూ, నేనూ, నా స్నేహితుడూ చూసేవాళ్ళం. నా స్నేహితుడు ఆ వ్యక్తిని చూసిన మరుక్షణమే "ఏదా!" అని పెదవి విరిచాడు. "ఏం" అని అడిగాను. నేను విజయనగరంలో చదువుకొనేరోజుల్లో వీణ్ణి నాకు తెలుసు. వీడు సగం పిచ్చివాడు. మా అయోధ్యమైదానం దగ్గర తిరుగుతూ ఉండే వాడు. మా పుత్రికా బోటిములు ఏదేనా ఊరెళ్ళుతూఉంటే వాటితోబాటు వెంట పడేవాడు. మాకు పోదాయి - గట్టా అందించుతూ ఉండేవాడు. కొన్నాళ్ళ పోయాక వీడిని వీళ్ళవాళ్ళు 'దేముడు' అన్నారు. ఆ దెబ్బతో వీడు 'దేముడయి పోయాడు' అని నా స్నేహితుడు చెప్పాడు. దేముడి పూర్వ

కథ ఏమైనాగాని ఆరోజుల్లో చెన్నపట్నంలో కనీసం ఒక చెయ్యిమందికేనా అతడు తాతా లికరోగ నివారణ చేశాడు. కొన్ని నెలల పాటు ఒక వెలుగు వెలిగిగాడు. ఆ తరవాత నాటినుంచి, నేటిదాకా అతడు నాకంట బడలేదు.

ఇలాంటి "దేముళ్ళు" మనకి నెలకొకడు ప్రతీక్షాలో కనబడతాడు. సైహూగారు నెలవిచ్చినట్టు మనదేశంలో మూఢనమ్మకాలున్నాయి. అందుచేత వీళ్ళు ఇలా పుట్టు కొస్తున్నారు అనుకోడం సమంజసమేగాని మూఢనమ్మకాలు లేని ప్రదేశం ఎక్కడుంది. ఏ దేశంలో ఉంది. సభ్యత, నాగరికత పెరిగిన అమెరికాలోనే ఇలాంటి దేముడొకడున్నాడు. కిందటివారం 'బ్లిక్స్' పత్రిక అతడిగురించి ప్రచురించింది.

అతడు పూర్వాశ్రమంలో తోటమాలి - ప్రస్తుతం దేముడు. సీగ్గోవాడు. రయస్సు ఎంతైనా నలభైఏళ్ళవాడిలాగ ఉంటాడు. లక్షలకొద్దీ తేగ నల్లా శిష్యులున్నారు. పాతికేళ్ళయి దేముడిలాగ ప్రాక్టీసు పెట్టాడు. తనకి కాణీ ఆస్తి లేదంటాడు. అయినా కోటికన్నాధనం. ట్రేడర్లలు, పానశాలలు, హోటళ్ళు, బడులు, గుడులు, బళ్ళు ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి. దమ్మిడి ఇన్ కమెటాక్సు కట్టడు. న్యూయార్క్ లో 'న్యూ సెన్సు' గా పరిణమించే డివి యంప్ల డోకేసు పెట్టారు. జడ్జి ఇతణ్ణి శిక్షించాడు. గాని శిక్ష వేసిన మూడోరోజున అంతదాకా ఆరోగ్యంగా ఉన్న జడ్జి చచ్చి పోయాడు. దేముణ్ణి విడిచి పెట్టారు. విడిచి పెట్టక చస్తారా...? దేముడికి శిష్యవర్గం పెరిగింది. ప్రభుహెచ్చింది. అతడూ, అతడి నిజ భక్తులు కలకాలం బ్రతుకుతారట. (అతడి శిష్యవర్గంలో కొంతమంది చచ్చి పోయారగాని వాళ్ళు తన నిజ భక్తులు కారని దేముడన్నాడు) అతని శత్రువులు, విరోధులు చచ్చిపోతారట. అతడి శాపాలు తిరుగులేనివి.

ఈ దేముడు అమెరికాలో ఇంతగా వెలగడానికి కారణం ఏమిటి? ఒకటే కిటుకు - తాను దేముణ్ణి అని అతడు సమ్మత తోలి రోజుల్లో శిష్యవర్గానికి అతడు సుష్టుగా తిండిపెట్టాడు. అతడి బోధనలు వినడానికి వచ్చినవాళ్ళు ఎంతమందైనా సరే వాళ్ళందరికి మద్రాసోపేతంగా కడుపునిండా భోజనం పెట్టేవాడు. ఇన్వెగలిగినవారు ఎనిమిది నెంటులు దక్షిణ ఇచ్చేవాళ్ళు - లేనివాళ్ళు తిండితని, బోస వినిపోయేవారు. శిష్యవర్గం పెరుగుతూ వచ్చేసరికి త్రేమంతు త్రేన శిష్యులు ఖర్చులు భరించేవారు. దేముడి సంతర్పణలు - అనాధల్ని అన్నార్థులని ఆకరించేవి. దేముడి ప్రబోంకూడా ప్రజ్వరిల్లింది.

స్వాములవార్లు, 'బాబా'లు దేముళ్ళు విజయకంఠం కావడానికి సంతర్పణలే నిజంగా కారణంకాదు. అనేక విధాల ఆసంతృప్తితో ప్రజలు బాధపడుతున్నంత కాలం ఆ స్వాములవారు బాబా, దేముడు ఏదో విధంగా తృప్తిని కలిగించితే ప్రజలు నమ్మక మరేం చేస్తారు. ఆరేళ్ళ క్రిందట, ఒరిస్సాలోనే అనుకుంటూ, ఎవరో సర్వ రోగ నివారణ చేసే మూలికలు పంచిపెడు తున్నాడంటే లక్షలకొద్దీ కుమ్మకోగులు, భీకరవ్యాధులతో బాధపడేవాళ్ళు దీర్ఘ రోగాలతో వేగుతున్నవాళ్ళు ఆ పూరు చేరుకోడం, ఆ మూలికలు బూటకం అని తెలియడం, ఇంతమంది రోగివులు ఒక చోట చేరటంవల్ల కొన్ని అంటువ్యాధులు వ్యాపించడం జరిగింది. దీనికి ఎవరు బాధ్యులు? ఆ మూలికలు ఇచ్చేవాడా? పాపం పుచ్చుకొనేందుకు వచ్చినవాళ్ళా?

డబ్బు ఇచ్చుకోలేనివాళ్ళు, డబ్బు ఖర్చు పెట్టినా బాధలు తీరనివాళ్ళు, రోగాలు పోనివాళ్ళు ఎవరో ఒకరికొక్క పట్టుకోక తప్పదు. వాళ్ళకి సాములార్లు బాబాలు దేముళ్ళు అందుబాటులో ఉంటారు. ఆ మహనీయుల పాదరేఖపుట్ట తలదాల్చినంత మాత్రాన జన్మ తరించుతుంది అలాగరిన ఆర్తులు, అమాయకులు భావిస్తారు. ఆత్మ కాంతి దొరుకుతుందనుకుంటారు మూఢ నమ్మకమే. గాని దీన్ని సైహూలు, టాండ్ నెలు కట్టాలు చర్చించినా, మీరూ నేనూ ఖండించినా, సమర్పించినా లాభం లేదు. ఆ మూఢనమ్మకానికి మూలకారణమైన బాధలని తొలగించితేగాని సమస్య పరిష్కారం కాదు ప్రజలు దరిద్రులు కానప్పుడు, వాళ్ళకి ఆకలిబాధ లేనప్పుడు, ఆత్మ్యత్రమ సైద్యసహాయం ఉచితంగా లభించినప్పుడు అనేకానేక ఇతర బాధలు లేనప్పుడు ఈ మూఢనమ్మకాలకు తావుండదు. ఈతిబాధలు లేని ఇండియాలో అయిదేళ్ళకో కొత్తబాబా ఆవతరించడు, సంవత్సరానికో స్వాములారు బాపురిందడు. అటువంటి ఇండియాను నిర్మించడానికి సైహూలు, టాండ్ నెలు కట్టాలు యధాశక్తి పాటుపడుతూనే ఉన్నారగాని ఎన్ని చెంబులతో తోడికే ఈబాధాసరోవరం ఎండుతుంది? చెంబులకి బదులు బొక్కెనలు బాల్బీలు పట్టుకొంటే మట్టుకూ సాధ్యమా. ఏయంత్రం ఉపయోగిస్తే ఈదారిద్ర్య తటాకాన్ని ఎండబెట్టి దానినిండా ఆనందజలాలని నింపవచ్చు సైహూగారికి తెలియకా? తెలుసు. ఆయన వాడటంలేదు. అలా వాడనంత సైహూ రోకలు తీరని ప్రజలకోసేమో మూఢ నమ్మకాల దోమలున్నాయని సైహూగారు ఎంత పాపాతే ఏంలాభం? ★

అతిగా పొగుడుతున్నారాని, నిజానికీ నాలో విముందండి గొప్పతనం?

గోపాలం: వీరిది ఎలాగు. ఈమధ్య ఓ పత్రిక స్థాపించాలని ఊరూరా చందాల కోసం తిరుగుతున్నారు—

వా: అలాగా!

రచ: మీ ఆఫీసులోగూడా మీ తరపు నించి...

వా: కష్టం మామారు.

గోపా: పోనీ ట్రైచెయ్యగూడదు?

వా: లాభం వుండదు.

గోపా: పోనీ.. నువ్వయినా కనీసం ఓ పది...కనట్రబ్యాట్...

వా: నాకు తెలుగంటే అంత యిష్టం లేదు.

రచ: చంకేశాకు; నిజానికి తెలుగులో వున్నంత సాహిత్యం మిగతా భారతీయ భాషల్లో లేదంటే అతిశయోక్తికాదు.

వా: [నవ్వి] స్వాభిమానం అలా అని పిస్తుంది లేండి...మీరేదో పనిమీద వెళుతున్నట్లున్నారు, మరికా తెలుసా?

రచ: ఎంతమాట!

గో: [నిట్టూర్పు] ఉ...రాత్రి భోజనానికి వస్తానని విజయతో చెప్పాను. మరికా రానని చెప్పేసెయ్య. కోచీక వెళ్ళిపోతాను.

వా: ఏం?

గో: వచ్చినపని అయిపోయిందిగా?

వా: సరే...ఉడ్ బై [ఫేడౌట్]

రచ: చాల విచిత్రమయిన మనిషిలా వున్నారండి మీ బావగారు!

గో: మనిషిదో మన ప్రత్యేక మదిలో వేరు. ఎవ్వరినీ

[సైకిల్ బెల్]

విజయ: [తెలుపుతీసి] ఈవార త్వరగా రమ్మన్నండుకులాగుంది యంతాలస్యం చేసికొను? అన్నట్లు సాయంకాలం మా అన్నయ్య వచ్చాడు.

వా: కలిశాడు.

వి: రాత్రి భోజనానికి యిక్కడికే రమ్మనమని చెప్పాను.

వా: రాలేనని చెప్పమన్నాడు.

వి: ఏం?

వా: ఎంగుకో నాకేం తెలుసు?

వి: మీరేం అడగలేదు?

వా: అనవసర మవుతున్నాను.

వి: వెనక ఎవరో స్నేహితుడు గూడ వున్నారంటప్పుకండా వస్తానని చెప్పాడు!

గో: పీల్చేదెమా లే.

వి: బాగుంది! ఈ వండిన కంటంతా మేం చెయ్యాలి!

వా: ముష్టివార్యకి వేసేడు వు గాని, ముందు స్నానానికి నీళ్ళు పెట్టు.

(విరామ నూచనగా జంత్రి సంగీతం-తలుపు తట్టిన శబ్దం)

వి: ఎవరు? [తలుపు తెరచిన చప్పుడు]

అర! నువ్వా! ఇదే రావటమా అన్నయ్యా? గో: అవునమ్మా; మధ్యాహ్నం పాసిం జరుగో వచ్చాను ఆఫీసుపనిమీద.

వి: ఆఁ, తర్వాత మాటాడుకోవచ్చు గాని, ముందు స్నానానికి లే.

గో: నాకోనిమిదం టైమన్నా లేదు; ఈకోచీక వెళ్ళిపోవాలి...వాసు ఏడి?

విజయ: ఆఫీసునించి యింకా తిరిగి రాలేదు.

గోపాలం: అడేవెంటి! ఆఫీసునించి యెప్పుడో వచ్చేకాడట!

వి: అయితే మధ్యనాగో ఎవరో కలిసుంటారు - బాతాఖానీకి.

గోపాలం: ఇక బాతాఖానీయే శరణ్యం చే విజయ: ఏం?

గో: అయినా కాకపోయినా వీడి కందుకు చెప్పమ్మా పెద్దిరాతికింద చేతులు పెట్టడం! ఇప్పటికి సవాలత్తు రిపోర్టులు వచ్చాయి; పోనీ ఓనాడు కాకపోతే ఓనాడైనా బుద్ధి తెచ్చుకోనక్కర్లే? ఎప్పుడూ చిన్నపిల్లడిలా ఒకటే తీరా?

వి: అసలు విషయం దేవీటన్నయ్యా?

గో: విషయమేమిటి? జరగవలసినంతంతా జరిగిపోయింది. ఎన్నో సార్లు వాణ్ణి హెచ్చరించాను: ఆఫీసులో జగడమెందుకురా అని; విన్నాడా? పోనీ చార్జీషీటు వచ్చి న్నాడైనా ఎరియన సంజాయిషీ చెప్పకో

వద్దు! దానిమీద కవిత్వమంతా ఒకటోసు కొంటే ఇకమైనా ఉద్యోగమునున్నాడా, లేక తమిషా అనుకున్నాడా?

వి: అయితే ఉద్యోగానికేమైనా...

గో: ఏమైనా ఏవెంటి? ఉడేపోతుంది రెండుమూడురోజుల్లో.

వి: హా!

గో: అసలే అది టెంపరరీ ఉద్యోగం. ఏదో అలా యిలా ఆఫీసుదగ్గర మంచిపేరు తెచ్చుకొని అందులో పెర్మనెంట్ అవడానికి ప్రయత్నించాలా - అహఁ - అది కాదు, తనకేదో పెద్ద ఆత్మాభిమానమంటూ ఏడిసిందని, ఎదిరిస్తే ఎవరూకుట్టటాడు?

వి: నువ్వది తప్పించడానికి ప్రయత్నం చెయ్యలేవా అన్నయ్యా?

గో: లాభం లేదమ్మా, చెయి దాటి పోయింది. పై ఆఫీసుదగ్గర ఎర్రపిరాతో రాసేశాడు. అయినా యిప్పుడీ ప్రద్యోగం పోతే వెనక ఎముంది చెప్ప వీడికింతగర్వం? ఏంమానుకొని యింత లెక్కలేనట్టు తిరగడం?

[బయట సైకిల్ బెల్ వినిపిస్తుంది]

వి: అడుగో అయినే వచ్చారు.

గో: రానియ్...నీమీద రిపోర్టు తా చూశానురా వాసు.

వా: మంచిది, ప్రచారం మిగిలి పోయిందా?

వి: ఏవెంటంటే ఆ అడ్డదిడ్డపుమాటలు— తిన్నగా చెప్పలేరు?

వా: ఓహో! ఈ విషయం అప్పుడే నీవరకు వచ్చేసింది? [గోపాలంతో] ఇక నీకు తృప్తియింపనుకుంటాను.

గో: నీ ఉద్యోగంపోతే నా కందుకురా తృప్తి? నీకు ఎప్పటినించో వస్తువచ్చని చెబుతున్నా వినిపించుకోలేదు. పీకమీదికి

స్త్రీల

సమస్య్యాధులకు

స్త్రీసుధ

నేవాదుడు

శ్రీపాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్

రాజమండ్రి

★ చిన్న చూపు ★

తెచ్చుకున్నావ్! అయినా నీ కందుకు చెప్పరా ఆ కొండలతో ఢీకొడాలి?

వా : అలా అని నాకు చాలామంది బుద్ధి చెప్పారారు. పాపం! వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది? వాళ్ళ నైకాలకీ ప్రకారం నొక్కిన పేను తత్వాన్ని కలిసుండా లంటారు.

గో : అలా అని ఏ మూర్ఖుడూ సలహా యివ్వడు. కాస్త చిన్నా పెద్దా అంతస్తులు తెలుసుకొని మసలుకొమంటారుగాని—

వా : చిన్నా పెద్దా అంతస్తు లేవిఁటోయ్ మహా? చేతిలో అధికారముందని యిష్టంవచ్చినట్టల్లా ప్రవర్తిస్తే, యితర

వీళ్ళకిగూడ కాస్త అభిమానమనేది ఎదురు తిరగదు?

గో : అభిమానమంటే ఆఫీసర్ని నువ్వెంతంటే నువ్వెంతని ఎదిరించడమనా అర్థం?

వా : ఎందుక్కా హడావిడి? మనసులో మాట చెప్పడానికే భయమయితే యిక ఆ ఉద్యోగాలు చేసేందుకు? నీ స్టేట్స్ గొప్పది కావచ్చు, ఇతరల వీళ్ళకిగూడ కాస్త పరువుమర్యాద లున్నాయని—

గో : ఉన్నాయని పోనీ ఆఫీసరు ముఖ మీద ఎందుకు చెప్పకొగూడదు?

వా : ఎందుకు చెప్పకొవాలి?

ఎంత మనోహరమైన సువాసనయో...

కేలిఫోర్నియన్ పాపి పర్ఫ్యూమ్

మరియోక దివ్యమైన ఇలాసమిక్ వరక

CRP. 4-X28 TL

అవతరణ కంపెనీ లిమిటెడ్, లండన్ వారి కరవున ఇండియాలో కలెక్షన్ చేయబడినది

గో : ఐతే నీ మనస్సు యిలాంటిదని, ఆయన తైపుచెయ్యమన్న కాగితాలని రెక్కాకో చెయ్యడంవల్ల, తప్పులు కొట్టడం వల్ల తెలుస్తుందా?

వా : మాటలు దొరక్క నసిగి... ఐతే ... ఇంతకీ... నీ సలహా ఏవిటి?

గో : సలహా యిచ్చేవాటి తెలివి నా కక్కడుందిలే! నువ్వు ఆ అభిమానమనే దాన్ని చంపుకోనూలేవు. ఆ ఉద్యోగం నిలవనూ నిలవదు. క్రమేపీ నీకే తెలిసానుంది ధైర్యంలేని అభిమానం దురహంకారమని... వస్తా...

వి : భోంచేసి వెళ్ళవచ్చుయ్యా.

గో : నాకు తైము లేదమ్మా... ఈసారి వచ్చినపుడు వుంటా... వస్తా నాను. [ఫేదాట్]

[విరామ నూనక]

వి : అన్నయ్య దగ్గర నించి జవాబు వచ్చింది.

వా : ఉ... ఏమని?

వి : తను రావడానికి నీలుచిక్కటం లేదట. వస్తే మన్నిద్దర్ని రమ్యమని—

వా : ఉ! ఎందుకు మనం వెళ్ళడం?

వి : మొన్న ఓ ఉత్తరం రాశాను.

వా : [కోపంగా] ఏమని?

వి : ఇంట్లో చాల యిబ్బందిగావుంది, తినని ఓసారి వచ్చి—

వా : అప్పుడే దేహీ అనటం మొదలు పెట్టావన్నమాట! నీకేని పట్టుకొనే నన్నిలా ఏడిసిస్తోంది.

వి : బాగుంది చిరాకు! పైగా ఈ నిందంతా నామీదా? అనాడు అన్నయ్య చెప్పినపుడే కాస్త తెలివి తెచ్చుకొని వుంటే, ఈనాటికీ కాడకి వచ్చివుండేదా?

వా : లేదు; అక్కడికి మీ అన్నయ్య ఎంతో బుద్ధిమంతుడన్నట్టు—

వి : అలా అని నే నెందుంటాను? వాడిలోవున్న తప్పులు వాడిలో నూ వుంటాయి. అదిగాక యింతాచేసి మన బ్రతుకెంత? పొమ్మంటే మరో బ్రతుకు తెరువు కనిపించదు. దేహీ అనటానికి అభిమానం చంపుకలింటుంది...

వా : నీ కందు కభిమానం? మీ అన్నయ్య వున్నాడుగా కోపమున్న వెల్లి పొడానికి? ఏదో యిప్పుడీ ఉద్యోగం పోయి కూచోబట్టి నా అభిమానాన్ని మీ రంతా వేరెట్టి చూపిస్తున్నారని—

వి : అలా వేరెట్టి చూపించేవరకు ఎవరి క్కావాలి? మన మేలుకొరి సలహాలిచ్చే వారంతా మన్ని వెక్కిరించేవారనా? పోనీ అది వెక్కిరింపే అనుకోదాం— పెద్ద వాళ్ళు మందలిస్తే అది మనమీద కోపంవల్లా?

వా: కాదు, ప్రేమవల్ల. ఇంతకీ యిత
నాడు మందలిస్తే పడేవాడెవడంట?

వి: అదుగో ఆమాటలే తెలిసికొడు
తున్నాయి. ఆఫీసరువడటా ఈమాటలే
అడి యింతవరకు తెచ్చుకున్నారు.

వా: సరే, యిహ నోరుమానుకో.

వి: నోరు మానుకొనే పడున్నాను.
ఇంకా యిలా ఉక్కోగం వూడి పదిరోజు
లైనా కాలేదు, ఇంట్లో ఏమూల చూసినా
కరువు ప్రత్యక్షం. ఈకాలంలో ఒక సంసా

రాన్ని ఒక సంసారం భరించడమంటే
మాటలా? నామాట విని మరో ఉద్యోగాని
కైనా ప్రయత్నం చెయ్యండి.

వా: నీ సలహాలేకపోతే గొట్టు గిట్టు
కుంటూ కూచున్నాననా?

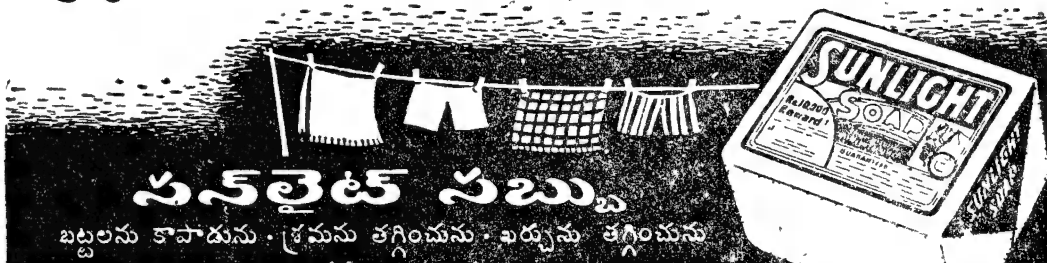
త్వరగా నురగను తెచ్చు సన్లైట్ బాద కుండ తెల్లగాను మరియు త్రాకోశవంతముగాను ఉతుకును

"చాలా వా తువ్వయి ఎంత తెల్లగానుందో,
అందుకు కారణమేమంటే అది సన్లైట్
సబ్బుతో ఉతుకబడుచేతనే. సన్లైట్నుండి
త్వరగా వచ్చు నురగలు మరియు మును
పోగొట్టును. సన్లైట్తో ఉతుకుటవలన మీ
బట్టలు మిక్కిలి త్రిభ్రముగాచేయబడుచే అవి
తళతళమని మెరియునంత తెల్లగానగును!"

"ఈడుబవలె మరేదియును సన్ను పోయిగా
మంచదు. రంగు బట్టలను సన్లైట్ సబ్బు తుత్ర
మొచేపేబట్టు మరేదియునుచేయదు. సన్లైట్
యొక్క మృదువైన నురగ బట్టలను బాదకుండ
గనే వాటిలోని మరియు మును పోగొట్టును—
సన్లైట్ మీ బట్టలను మృదువుగా ఉతుకుటచే
మీ బట్టలు చాలాచాలా వచ్చును

221-X52 TL

ఇండియాలో ఉపయోగించేయబడినది

రావుని [తలుపు తెరిచిన చప్పుడు] ఆఁ
కులాసా? [ఫేడిన్]

వా: ఆఁ

ర: అబ్బబ్బ! ఇదేమిటా. యిల్లంతా
యిలా పొగ గిరవాటేసేసింది!

వా: ఉండుండు, ఊడుతాను.

ర: ఏం నువ్వుదడమేంక్రిమలి లేదా?

వా: లేదు, కాకినాడ వెళ్ళింది.

ర: ఎన్నాళ్ళయింది?

వా: నిన్నటికి వారం.

ర: స్వయంపాక మేన్నమాట?

వా: ఉఁ.

ర: అలాచెప్ప: అందుకే కళ్ళూ పళ్ళూ
అలా తేలాయి. ఏం హోటల్లో భోజనం
ఎరేంజ్ చేసుకోలేకపోయానావా?

వా: ఆశక్తి లేదు.

ర: అదిసరేగాని ఈ మధ్య మునిసిపల్
ఆఫీసులో కొన్ని కౌలీలువచ్చాయి; వాటి
కేమైనా అప్పికేషన్ ఒకటి పారెయ్యలేక
పోయావా?

వా: ఎప్పుడెప్పుడో...

ర: మరి?

వా: ఇంటర్వ్యూలో ఫెయిల్.

ర: అయినా వాసు-నిజం అంటే నీకు
కోపంగాని - చేతిలో ఉద్యోగాన్ని ఎంత
మూర్ఖుడైనా ఆఫీసర్తో పంపింపడిపోగొట్టు
కొంటారా? ఈ కాలంలో ఉద్యోగం
దొరకడమంటే మాటలా?

రవణ: నిజమే రవణా. ఈవిషయం అను
భవంవిడగాని తెలిసిరావలెను.

ర: నీకు తెలీదు; నేను మొదటిసారి
చెబుతూనే వున్నాను: ఏ ఆట కౌతాళం
వెయ్యకపోతే ఈలోకంలో బ్రతికలేం.

వా: అనటంతా మనుషులకి సహజం
గానే అబ్బుతుందిలే. అది సరేగాని ఒక
టడుగుతాను లేదనువుకదా?

ర: ఏమిటి?

వా: కొంత డబ్బు.

ర: చంపేశావ్; ఈజేబులు చిల్లకాసుల్ని
తప్ప అణాకాసులకి నోచుకోలేదు.

వా: నిజమే రవణా; ఇదీ ఓనటనే
అనుకోవచ్చు.

ర: ఏమిటి...నీ...అభిప్రాయం?

వా: ఏం లేదులే. నిన్నప్రాస్తట జగ
న్నాధాన్ని అడిగి లేదనిపించుకొన్నాను.
సాయంకాలం రవణయ్యగారిని కదిపి
మొండిచెయ్యిమోసి వచ్చాను. ఇప్పుడు
నువ్వు...

ర: ని...న్నిజంగా నాదగరే ఓదమిట్టడి
అయినారేదు; ఉంటే నువ్వేసిన ఓట్టు.

వా: ఎందుకులే ప్రమాదాలు... నువ
నులో మాటని ఎంత అలాచెసుకోరాదు మను

కొన్నా లాభం లేకపోతోంది...నిన్నటి
నించి తిండిలేదు.

ర: పన్నె?

వా: అన్నమాటే. ఆఁ అదంతలే మంచి
నీళ్ళు వున్నంతవరకు ఫర్వాలేదు...కంగారు

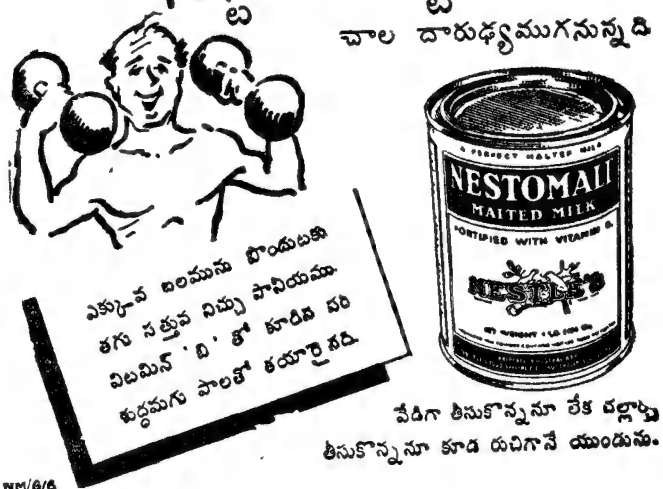
పడొద్దు...నిన్న మా బావమరడికి ఉత్తరం
రాకానులే. ఈపాటికి వచ్చేస్తుంటాడువాళ్ళు.

ర: అయినా రెండురోజులు వస్తు...

వా: ఆఖరికి నీకెందుకులే.

ర: ఐతేసరే...మరివస్తా...పోనీ ఈ

'నెస్టోమాల్' తీసుకొనుటవలన
చాల దారుఢ్యముగనున్నది

ఎక్కువ ఇంజను బొంబులు
తగు సత్తువ నిచ్చు పానీయము.
విటమిన్ 'బి' తో కూడిన పరి
శుద్ధమగు పాలతో కయ్యైనది.

వేడిగా తీసుకొన్ననూ లేక చల్లగా
తీసుకొన్ననూ కూడ రుచిగానే యుండును.

NM/6/6

జలుబు?

త్వరితంగ
అనాసిన్
తీసుకోండి

WILL NOT UPSET
THE STOMACH

DOES NOT HARM
THE HEART

ANACIN
TRADE MARK REGISTERED
TABLETS
BROWN CONTAINING
QUININE
ACETYL SALICYLIC ACID
PHENACETIN & CAPSICUM EXTRACT

FOR
HEADACHES, COLDS,
FEVER, TOOTHACHE,
MUSCULAR PAIN &
RHEUMATISM

DOSE
2 TABLETS WITH
WATER. REPEAT ONE
TABLET IN THREE
HOURS IF NEEDED.

2 TABLETS
GEOFFREY MANNERS & COMPANY LIMITED
August House, Durgam Chaudhry Road, Hyderabad
Trademark Registered
WHITEHALL PHARMACEUTICAL COMPANY, NEW YORK, U.S.A.

2 దిక్కులగల
ప్యాకెట్ మరియు
32 దిక్కులగల
దబ్బాలందు.

బాధ, తలనొప్పి, జలుబు, మరియు
జ్వరంనుండి తక్షణం నివారణపొందుటకు

★ చిన్న చూపు ★

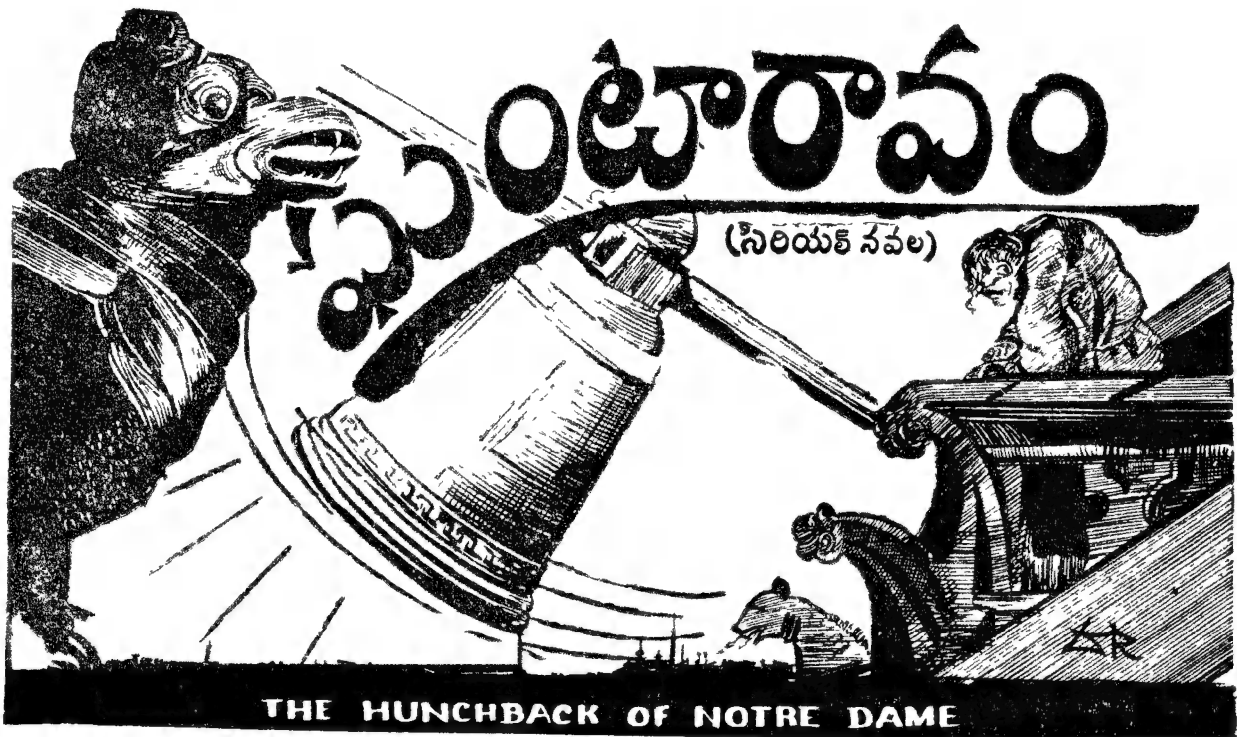
వాళ్ళ మాయంటికి వచ్చేయ్యగూడదు?
వా: ఎందుకు లేస్తా.
ర: సరేనీ యివ్వం. [వెళ్ళిపోతాడు]
(తలుపు తట్టినచప్పుడు)
వి: బయట తాళం వేసుంది, ఎక్కడికో
బల్లినట్టున్నా రన్నాయ్.
గోపా: నీదగ్గర మరో డూప్లికేట్ కి
వుందిగా, తెలు.
[తాళం కీక్ మన్నుచప్పుడు...తలుపు
తెరిచిన కీబ్బం]
వి: అబ్బ! ఇల్లంతా ఏవీటి యిలా
దుమ్ముకొట్టుకొని వుంది?
గోపా: [నవ్వి] మనవాడి స్వయంసాధన
ఫలితాలమ్మా...మగోరెండురోజులు మనం
రాకండా వున్నట్లయితే వాడే మనదగ్గరకు
వచ్చుండేవాడు.
వి: అప్పుడీ అభిమానం అడ్డు రాదు
కాళ్ళాలు?
గో: అభిమానం! పీడికి యిదొక్కటే
తక్కువ. వాడిమంటికి వాడు అనుకొంటు
న్నాడు: ఇదే ఆత్మాభిమానమని. కాని
ఇది వాడిలోని గర్వం అని కనిపెట్టలేక
పోతున్నాడు. ఒకసారి నేను ఓరచయితతో
కలసి రావటం నీకు గుర్తే వుండివుంటుంది.
వి: ఆర.
గో: ఆయన్ని పీడికి పరిచయం చేస్తూ
వుంటే ఉఁఅన్నాడు కాదు, ఆఁఅన్నాడు
కాదు. ఆయనచేసిన నమస్కారానికైనా
కనీసం ప్రతిసమస్కారం చేశాడు కాదు.
వి: ఆయనకు నమస్కారాలుఅలవాటులేవు.

గో: లేవు! ఆమాత్రం యింగితం తెలి
యకపోతే ఎలా? ఆఫీసరుఎదుటా ఆమాటే!
వి: ఆయనకి యొక్కడ ఏమాట ఎలా
ఆడాలో తెలీదన్నయ్యో.
గో: తెలీదనిపోనీ ఊరుకోగూడదు? తన
ప్రజనంతనీ తిరిగి చాటుకోవడమెందుకు?
వి: ఈ చాటుకోవడంలో కాస్త ఆత్మ
తృప్తి కలుగుతుండేమో?
గో: ఎందుకా ఆత్మతృప్తి? ఉన్న
అహంకారాన్ని ప్రోత్సహించుకోడా
నికా? నాకు తెలుసమ్మా: ఇలాంటివాళ్ళు
ఒంటరిగా ఏసమస్యనీ ఎదుర్కోలేరు.
అందుకే నిన్ను కొన్నిరోజులపాటు వాదగ్గర
వచ్చి వుండమన్నది.
వి: ఐతే ఆయన మన సత్యం పూర్తిగా
మారిపోయి వుంటుందంటావా?
గో: పూర్తిగా అననుగాని, చాలవరకు.
అందుకే యిలాంటి మనుషుల్ని లోకం
మీద కొంతకాలంపాటు ఒంటరిగా విడిచి
పెట్టేయ్యాలి. అప్పుడు, వాళ్ళమంటికి
వాళ్ళకే విషయాల్లో నిజానిజాలు తెలి
సొచ్చి విమర్శనాజ్ఞానం వుట్టుకొస్తుంది.
[బయట చెప్పుల చప్పుడు]
వి: అదుగో ఆయన వచ్చినట్టున్నారు.
గో: రారా వానూ...మేమూ యిప్పుడే
వచ్చాం
వా: [నిగ్గుపడుతూ] ఉ.
గో: ఏం అంత నీరసంగా వున్నావ్,
వంట్లో బాగులేదా?
వా: ఏం...లే...లే...దు.

వి: లేదేమిటి, కళ్ళంతలోతుకపోలే?
గో: [నవ్వి] వాడికి ఆ 'అభిమాన'
మనేది ఇంకా పూర్తిగా చావలేదు. సరే,
నువ్వు త్వరగా లోపలికి వెళ్ళి వంటచేయ్యి
...ఈ రెండురోజులు పన్నేలాగుంది?
వి: అవును, అంతకుమించి ఆ అభిమానా
నికీ విలువలేదు. [నవ్వుతూ నిష్క్రమణ]
గో: నిజం చెప్పరా: ఈరెండురోజులూ
పన్నేనా?
వా: ఉఁ...
గో: ఇలా పనులున్నట్టు ఉత్తరంగా
యెందుకు వ్రాయలేదు?
వాను: [మాటలు దొరక్క తుణఁ
నిశ్శబ్దం] తుమించు గోపాలం. నిన్ను నేను
అర్థం చేసుకోలేక నీ సలహాలు పెడచెవిని
పెట్టి ఈకాడకి తెచ్చుకున్నాను.
గో: అంతవరకు సరేస్తే ఫర్వాలేదులే.
వా: మీరు ఈవాళ్ళగాని రాకపోయిన
ట్లయితే నేనేమయేవాణ్ణో, ఏం చేసేనే
వాణ్ణో—
గో: ఏం?
వా: జీవితంమీద విరక్తివుట్టింది గోపీ.
ఎవరినడిగినా ముఖంమీదలేదు పొమ్మనే
వారు—విజయవుంటే—
గో: ఉండబట్టే నీతప్పులు నీకు తెలి
సొచ్చేవి కాదు...సరే మాఆఫీసులో టైపి
స్టులకి కాలీలుకచ్చాయి; ఇదుగో ఫారమ్...
తీసుకొని ఫిలప్ చేయ్యి.
వా: నిజం?
గో: నిజమేమాడు.
వా: నీ బుణం ఎలా తీర్చుకోవాలో
తెలీడండలేదు గోపీ. తెలిక ఏవేవో అనే
కాను. అన్నీ మరచిపోయి తుమించు.
గో: నీలాంటి 'అభిమానం', నాకు
లేదులే. నీ మంటికి నువ్వు అనుకొంటున్న
ఆ 'అభిమానం' ఆత్మాభిమానం కాదు; ఇతె
రులంటే నీకున్న ఏహ్యభావం, చిన్న
చూపు అది. వాటితో నువ్వు ఏ చిన్న
మాటని విన్నా ఎదుటవారిమీద విరుచుకపడి
పోయేవాడవు.
వా: అవన్నీ తిరిగి తవ్వ సన్న బాధం
చకు గోపీ.
గో: నీ దౌర్బల్యానికి నువ్వు సిగ్గుపడే
తుణం వచ్చేసరికి బాధపడటం గూడ నువ్వు
సహించలేకపోతున్నావ్. ఇదే నువ్వు
గ్రహించిన సత్యమయితే, జీవితంలోదాన్ని
అమలుపరచడానికి ప్రయత్నించు.
వా: ప్రయత్నిస్తాను.
గో: ఉఁ ఇక ఆఫారమ్ ఫిలప్ చేస్తావా?
విజయ: [వస్తూ] ముందు స్నానాలు
చేసి తలవేడి కాస్త తగ్గించుకోండి. తర్వాత
ఫారాలు, ఉద్యోగాలు. ఉఁ...లేవండి.
[అలిండియా రేడియో ప్రసారితం]

తుంగభద్ర దృశ్యం - హంపి.
—ఫోటో: తుమ్మలపల్లి సత్యనారాయణమూర్తి, (పిప్పర)

34

బిక్కారులు నాటర్ డామ్ చర్చిని ముట్టడించిన సమయంలో ఎమరల్డా గాథని ద్రలో ఉంది. కొంతసేపటికి చర్చిమందు కోలాహలానికి ఆమెకు మెలకువ వచ్చింది. ఎమరల్డా తేచి కూర్చుని చుట్టూ చూసింది, కోలాహలం వింది. విని ఒక్క ఉరుటున తేచి పరుగునవెళ్ళి గోపుర శిఖరం పైనుండి కిందికి చూసింది. ఆ చీకటిలో కింద చుర్చిప్రాంగణంలో కొందరు కప్పలవలె ఎగురుతున్నట్లు ఏదో అయోమయంగా కనపడింది. అక్కడినుండి ఆర్నాదాలు కూడా వినవస్తున్నాయి. చీకటిలో అక్కడిక్కడా కాగడాలు కదలాడుతున్నాయి కాని ఆమె ఎవరినీ పోల్చుకోలేక పోయింది. జీప్సీలవ్యక్తి పెరిగి చిన్నతనంనుంచి పెంచుకుంటూ వచ్చిన మూర్ఖవిశ్వాసాలనుబట్టి ఆమె అదేదో దయ్యాలపోరాటమని ఊహించింది. తన గదిలోకి పరుగెత్తివెళ్ళి పడకలో ముఖం దాచుకుని భయం పోగొట్టుకోడానికి ప్రయత్నించింది.

కొంతసేపటికి భయంతగ్గి ఆమె లేరుకొన్నది. అప్పటికి అదే రీతిగా కోలాహలం వినవస్తోంది. చర్చిమందు పోరాడుతున్నది దయ్యాలు కాదనీ మనుష్యులేననీ ఆమెకు చివరికి నమ్మకం కలిగింది. కాని ఈమాటు ఆమె భీతి మరింత ఎక్కువయింది. ఆమెనా ఆశ్రయంనుంచి ఎత్తుకొనిపోయి ప్రజలు చిత్రవర్ణ చెయ్యడానికి వస్తున్నారని ఆమెకు తోచింది. మళ్ళీ ఆమెకు ప్రాణభయం పుట్టింది. ఆమె ఆకలి మళ్ళీ భగ్నమాతున్నాయని తోచింది. తన నిస్సహాయస్థితిని తెలుసుకుంది. మళ్ళీ పక్కతై పోగిరిపడి గుండెదడ అణచుకోడానికి ప్రయత్నించింది. మనస్సులో భగవంతుని పరిపరివిధాల ప్రార్థించింది. చర్చిలో ఉన్నందుకు జీప్సీ లేవతలనే కాక క్రీస్తుదేవుని, మేరీమాతనీ అలిదీనంగా ప్రార్థిం

చింది. భయంవల్ల ఆమె శరీరంలో రక్తం గడ్డకట్టినట్లు యింది. అలా ఆమె ఎంతసేపుందో తెలియదు. కొంతసేపటికొమెకు సమీపంలో అడుగుల చప్పుడు వినవచ్చింది. భయంతో కెప్పున అరిచింది.

“భయం లేదు” అన్న దొక కంఠం. “నేనే.”

ఈ కంఠం ఆమెకు గుర్తే. ఆయినా అడిగింది “ఎవరు?”

“నేను. పీర్ గ్రింగైర్.”

పేరు వినగానే ఆమెకు ధైర్యం కలిగింది. కళ్ళెత్తి చూసింది. వచ్చింది అతడే. కాని అతనివెనుక నిలువెల్లా నల్లని దుస్తులు ధరించి ఒక ఆకారం నిలబడిఉండడంకూడా గమనించింది. ఆమె నోట మాట రాలేదు.

గ్రింగైర్ అధిష్టేషణమాచకంగా అన్నాడు: “నువ్వు కనకొక్క లేకపోయావు. దాల్చీ ముందు నన్ను గుర్తుపట్టింది.”

అతడు పేరు చెప్పకముందే మేక అతడివద్దచేరి మోకాళ్ళను పెనవేసుకున్నట్లు కాళ్ళెత్తి ప్రీతి ప్రదర్శించింది.

“నీవెవక ఎవరు?” అని ధైర్యంచేసి అడిగింది ఎమరల్డా.

“ఫరవాలేదు. నా స్నేహితుడే” అన్నాడు గ్రింగైర్.

చేతిలో కొవ్వొత్తి దీపం పక్కగాపెట్టి మోకరించి మేకను ముడ్డలాడి నారంభించాడు గ్రింగైర్. “ఏదీ నీగమ్యత్తులేం మరిచి పోలేదుకదా! నగరాధికారిఎల్లా నడుస్తాడో...”

వెనుకవ్యక్తి గ్రింగైర్ ని భుజంపైన తట్టాడు.

“అ! అ!” అంటూ లేచాడు గ్రింగైర్. “మరిచేబోయాను. మనం త్వరపడాలి. ఎమరల్డా! ఇప్పుడు నువ్వు పెద్దప్రమాదంలో పడ్డావు, దాల్చీకూడా ముప్పే వచ్చింది. నిన్ను రక్షించడంకోసం వచ్చాం. మా వెంటరా” అన్నాడు.

“నిజం?” అందామె ఆందోళనతో.

మూలం : విక్టర్ హ్యూగో

అనువాదం : సూరంపూడి సీతారామ్

ఘంటారావం

“అవును. నిజం. అందుకే త్వరగా బయల్దేరు.”

“బయల్దేరుతాను. కాని నీ మిత్రుడొక్కమాట పలకజే?”

“ఏముంది?” అంటూ తడబడ్డాడు గ్రింగైర్, “వాస్తవాన్ని చిత్రమైన మనుషులు కాబోలు! మానం, ముక్త సరిగా మాట్లాడడం చేర్చి ఉంటారు!”

అంతలో తృప్తిపడక తప్పలే దామెను. గ్రింగైర్ ఆమె చెయ్యి పుచ్చుకున్నాడు. అతని మిత్రుడు దీపం అందుకున్నాడు. భయంవల్ల ఆమెబుద్ధి మందగించింది. మారుమాట లేకుండా గ్రింగైర్ కి చెయ్యి అందిచ్చి అతన్ని అనుసరించింది. దాటి ఉత్సాహంతో చకచక నడిచి వారి ననుసరించింది. అనందం పట్టలేక మాటిమాటికీ అతణ్ణి తలతో గంట నారంభించింది. గ్రింగైర్ తూలిపడబోతూ అన్నాడు: “జీవితం అంటే ఇంతే! మనకి మంచిన్నే హితులైన వాళ్ళే అపచారంచేస్తూ వుంటారు.”

గబగబ ముగ్గురూ మెట్లుదిగి కిందిభాగం చేరారు. అక్కడికి కోలాహలం భయంకరంగా వివవస్తోంది. చర్చి అంతా దిద్దరిల్లి పోతోంది. చర్చి వెనుకవైపు నిర్జనంగాఉంది వెనుకనున్న మిత్రుడు ముందుకువచ్చి ఒక ద్వారం తెలుపులు తాళంతీసి తెరిచాడు. చర్చి దాటి నదివద్దకు వచ్చారు ముగ్గురూ. కల్లోలం దూరమైంది. నదివద్దను నిలబడి చర్చివంక చూశారు ముగ్గురూ. వైన ఇంకా మంట వెలుగుతూనే వుంది. ఆ మంటలో రెండు గోపురాలూ ఆకాశంలోకి చొచ్చుకున్న రెండు ఈటెల్లా కనపడ్డాయి. నల్లని దున్నులు ఫరించిన మిత్రుడు దీపం పట్టుకుని ముందు దారి తీశాడు. నదిలో చిన్న బోటుకటుంది. ముందు గ్రింగైర్, ఎమరాలూ, మేక, తరువాత అజ్ఞాతవ్యక్తి బోటుక్కారు సగం విప్పి వదిలేశారు. అజ్ఞాతవ్యక్తి ముందు కూర్చుని తెడ్లు వేశాడు.

ఇక్కడ నీసనది వడి ఎక్కువ. అతి కష్టంతో తెడ్లువేసి

బోటు నడుపుతున్నాడు. గ్రింగైర్ వెనుకవైపు కూర్చుని మేకని ఒళ్లోకి తీసుకున్నాడు. ఎమరాలూ భయంతో అతని పక్కనే అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుని కూర్చుంది. బోటు కదలి కొంత దూరం పోయిన తరువాత గ్రింగైర్ “అమృత్యా! ఇంక బతికాం” అన్నాడు “కొన్ని కొన్ని మహత్కార్యాలు అద్భుత వేగంతో కరుణ వల్ల సమకూడుతాయి; ఒక్కొక్కప్పుడు మన చాకచక్యంవల్ల సాధ్యమౌతాయి.”

బోటు ఆవలిఒడ్డు చేరుతున్న కొద్దీ ఎమరాలూ ఏదో తెలియరాని భీతితో చితుకుచితుకు మంటోంది. నూతన వ్యక్తి దీపపు కాంతి తన ముఖంపై పడకుండా నల్లని గుడ్డతో ముఖం కప్పకున్నాడు. చీకటిలో చేతులు చాచి అతడు తెగ వేస్తున్నప్పుడు చేతులకున్న పొడవైన నల్లచొక్కా చేతులు విస్తరించి, అతిదొక పెద్ద గబ్బిలంలా కనపడుతున్నాడు. అతడొక్కమాట మాట్లాడలేదు.

“అబ్బ! ఇంత నిశ్శబ్దం భరించలేం. ఎవరో ఒకరు నాతో మాట్లాడుతాడేమో?” అన్నాడు గ్రింగైర్. “మనిషి కంటం మనిషి చెవికి అమృతం సోకుతుంది. ఎమరాలూ! నీకు అసలు విషయం తెలుసా? రాజాధికారులు చర్చిలో ప్రవేశించి నిన్ను తీసుకుపోదానికి పార్లమెంటుని అనుమతి కోరబోతున్నారు. ఆరే! మబ్బు విడిపోతోందా? వెన్నెల వచ్చినట్లయితే ప్రమాదమే! మనల్ని ఎవరైనా చూసారు. ఈ యువతిని రక్షించి గొప్ప ఉపకారం చేద్దామనుకుంటే, మనల్ని పట్టుకుని ఉరితీయ్యరుగదా - నిష్కారణంగా? ఒకడికి మంచెనది మరొకడికి చెడ్డగా తోచడం లోకంలో పరిపాటేగదా! ఏమిటి? ఎవ్వరూ మాట్లాడ దల్చుకోలేదా? ఇంక నాలో నేనే మాట్లాడుకోవాలన్నమాట! మహారాజుని ఇందాక నే చూశాను. నీచుడు, నేను రాసిన వాటకానికి

ఈ అద్భుతమైన క్రొత్త రేడియో బ్యాటరీని మీ సెట్టుకు వాడిచూడండి

శక్తి 2 మిడియువుదీ

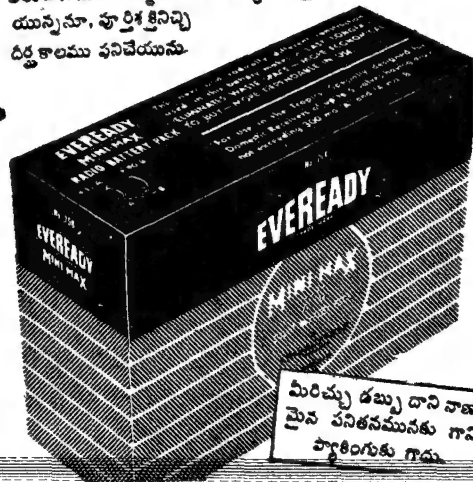
కొనుటకు చవుక అయినదీ
నమ్మకము గలిగినదీ
దీర్ఘకాలము పనిచేయునదీ

**EVEREADY
MINI-MAX**

ఎవరెడీ మినిమాక్స్ రేడియో బ్యాటరీలు

నేనువరే వార్తన తయారు

అతర రేడియో బ్యాటరీవలెగాక ఈ “ఎవరెడీ” “మినిమాక్స్” రేడియో బ్యాటరీలో అధిక శక్తినిచ్చు పదార్థములు ఎక్కువగా ప్రతి ఘనాంగుళమునందు యిమిడ్చబడినవి. ఈ సెట్లు వదునుగానూ, పలుచగానూ విరింపబడి తక్కువ నైజ బరువును గలిగి యున్ననూ, ఫార్మిక్ కిచ్చి దీర్ఘకాలము పనిచేయును.

మరిచ్చు డబ్బు దాని వాణ్యతైన పనితనమునకు గాని, వ్యాపారము గాను

డబ్బివ్వలేదు. ఇంకా నయం నన్ను ఉరితీయించేవాడు. 'కాస్తం తలో' తప్పింది. ప్రతిభగల వాళ్ళని మాస్తే అతడికి వెళ్ళెత్తుకుంది! "గింగైర్ తనధోరణి అపాడు. ఎవరూ మారుపలక లేదు.

"అన్నట్లు అడగడం మరిచిపోయాను మీరు గమనించారా?" అన్నాడు తెన్ను వేస్తున్న వ్యక్తిని సంబోధిస్తూ. "మీ క్యాసి మోడో ఎవణో కాళ్ళు పట్టుకుని విసిరి గోపురానికి వేసి కొట్టాడు. నేను చీకటిలో గుర్తు పట్టలేదు."

ఆ వ్యక్తి జవాబివ్వలేదు కాని చేతిలో తెన్ను నిలిచి పోయాడు. అతడి తల వాలిపోయింది. గాఢనిశ్వాసం విడిచాడు. తెన్ను వెయ్యివందల బోలు ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోసాగింది. కొంతసేపటి కావ్యక్తి లేచుకుని మళ్ళీ తెన్ను వెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు.

గింగైర్ మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడు. ఎమరాల్దావంక తిరిగి చెప్పాడు: "చరిత్రలో జరిగిన ఒక కథ చెప్తాను వింటావా? మోహం ఎంత దారుణమైన దనుకున్నావో? అబ్బబ్బ! అక్కడ ఎంత రణగణగని చేస్తున్నారు?"

అప్పటికి నాటర్ డామ్ చర్చివద్ద కొలాహలం మరింత చెల రేగింది అప్పటికి అక్కడకొకటి చిక్కిపోయి చిత్తవగ చెప్పాయి. నైసికులు పెద్దపెద్ద కాగడాలు తీసుకుని చర్చి అంతా వెతుకు తున్నారు. సదివద్దన కాగడాలు కనపడుతున్నాయి. "జిప్పీ ప్రెసం దేమా గూడండి. పట్టకొండి" అని కేకలు వినపడుతున్నాయి. ఎమరాల్దా తలవంచుకుంది. కొత్తవ్యక్తి జోరుగా తెన్ను వేస్తు న్నాడు. గింగైర్ ధోరణి మానెసి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

గింగైర్ కి భయం కలిగింది. జిప్పీతో సహా అందరూ దొరికిపోతే తననికూడా ఉరితీసేసారు. జిప్పీని తన మిత్రుడే కాపాడుకుంటాడు. తాను మేకను తీసుకుని వల్లిపోడం మంచిది.

బోలు ఒక్కసారి గట్టిగా కుదిరింది. ఒడ్డు చేరినట్లు గ్రహించారు. నూతనవ్యక్తి లేచి యువతి చెయ్యి అందుకున్నాడు. ఆమె చెయ్యి లాక్కుని గింగైర్ ని గట్టిగా పట్టుకుంది. గింగైర్ మేకను గట్టిగా పట్టుకుని ఆమెను మెల్లగా గెంటాడు. ఇంక చేసేది లేక ఆమె బోలు దిగింది నీళ్ళేపురాలై ఒడ్డున నిలబడింది ఆమె దృష్టి నిద్రప్రవాహంపైనే ఉంది. భీతివల్ల ఆమెకు బుద్ధి పని చెయ్యడంలేదు. చేతివ్యంగిలేక మామూలు ఉండిపోయింది. కొంత సేపటికి ఆమె తెలివి తెచ్చుకుని మాసింది. బోలులో ఎవరూ లేదు. నూతనవ్యక్తి ఆమెమాత్రం ఒడ్డున మిగిలి ఉన్నారు. ఆమెస్థితి గమనించి గింగైర్ మేకతో సహా బోలు దిగి దాటేశాడు.

ఎమరాల్దా వాణికిపోయింది. ఏదో మాట్లాడాలనుకుంది కాని నోటివెంట మాటరాలేదు. అతే డామ్ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. ఇంక కర్కశు తప్పించడం సాగ్యంకాదనుకుం దామె. అతడివెంట ఎవరూ సారంభించింది. చుట్టూ మాసింది. ఒక్క మనిషి కనపడ లేదు. ఆమె ఏదారిని నడుస్తున్నదో గుర్తించడానికైనా ప్రయత్నించలేదు. ఒకచోట ఒక యింటిలోనుండి వెలుగు కనపడింది. చూశావుగా ఆగి ఆమె ఆర్తనాదం చేసింది. ఆ యింటికిటికి తెరుచు కుంది. ఒక వ్యక్తి దీపంతో సహా వచ్చి వీధిలోకి నూశాడు. మాసి తిరిగి కిటికీ మూసుకున్నాడు. ఆమె ఆగి అంతరించింది.

కొత్తవ్యక్తి వేగం మరింత హెచ్చించాడు. ఆయాసపడుతూ అడిగింది "ఎవరు నువ్వు? ఎవరు?"

అతడు జవాబివ్వలేదు. చివరి కిద్దరూ ఒక విశాలమైన ప్రదేశానికి చేరుకున్నారు. ఇద్దరూ ఆగారు. ఎమరాల్దా మాసింది. అది గ్రీన్ చాకు. అతే డామ్ వంక తీక్షణంగా చూశాడు. ముఖంపై ఆచూకీదనం తోలగించాడు. "అమ్మో" అంది. ఎమరాల్దా, "మొదటే భయపడను, నువ్వేనని."

అతడు క్లాడ్ ఫ్రాలో. అతడు ప్రేతాకారంవలె ఆమెకు

గోచరించాడు. వెన్నెలలో అతడి ముఖం స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

"ఇటు విను" అన్నాడు క్లాడ్. ఆ కంఠం విన్నేసరికి ఆమె నిలువెల్లా కంపించిపోయింది. అతడు లోని ఆవేగాన్ని అణచు కుంటూ చెప్పాడు: "ఇది గ్రీన్ చాకు. ఇంక ముందుకు పోనక్క రలేదు మనం. విధి మనల్ని ఇద్దరినీ ఒకరినొకరి అధీనంలో విడిచి పెట్టింది నీ ప్రాణా లిప్పుడు నాచేతిలో ఉన్నాయి. నా ఇహం పరం నీ అధీనంలో ఉన్నాయి. నేను చెప్తున్నది జాగ్రత్తగా విను. కాని నాకు జవాబు చెప్పకు. ఫీబస్ పేరు మాత్రం ఎత్తవద్దని గట్టిగా చెప్తున్నాను."

మాట్లాడుతూ అతడు అటు ఇటు పచార్లుచెయ్యి నారంభించాడు కాని ఆమె చెయ్యి విడిచి పెట్టలేదు. ఆమెనుకూ దాతనవెంట గబగబా నడిపించుకొని ఆమె నెక్కడికో తీసుకుపోతున్నాడు. పచార్లు తిప్పుతున్నాడు. "వాడి పేరుమాత్రం నావద్ద ఎత్తికు. ఎత్తావంటే నేను కోపంలో ఏం చేస్తానో నాకే తెలియదు. కాని ఘోరం జరిగిపోతుంది. జాగ్రత్త."

కొంచెంసేపు నిలబడి ఆలోచించాడు. తరవాత అన్నాడు: "నేను చెప్పేది శ్రద్ధగా విను. నవ్వుకు. ఇది నవ్వులాట కాదు. పార్లమెంటు డిక్రీ ఇచ్చేసింది—నిన్ను ఉరితీయ్యమని. నిన్ను వాళ్ళబారినుంచి ఇప్పుడు రక్షించాను. అక్కడ నైసికులు నీకోసం వెతుకుతున్నారు."

ఆ సమయానికి సిపాయిలు, పోలీసులు చర్చి చుట్టుప్రక్కల వీధులలో వెతుకుతున్నారు.

"నువ్వే మాడు అటువైపు. నీ కోసం వెతుకుతున్నారు. నే నేమీ మాసం చెయ్యడం లేదు. నిన్ను నేను వాప్రాణంతో సమానంగా ప్రేమిస్తున్నాను. ఆగు నువ్వు మాట్లాడుకు. నన్ను అసహ్యించుకుంటున్నావని నువ్వు వేరే చెప్పనక్కర్లేదు నాకు. చెప్పవద్దు. నే నామాట నీ నోట వినదలచుకోలేదేంక నిన్ను నేను రక్షించాను. నిన్ను రక్షించగలను. అంతా నిద్రం చేశాను. ఇంక నీ అంగీకారం ఒక్కటే మిగిలింది. అంటే చెప్తున్నాను విను...ఆగు."

ఆమెను చూసులోని ఉరి స్తంభం వద్దకు లాక్కు వెళ్ళాడు. చెయ్యిత్తి దాని వంక చూపుతూ అన్నాడు. "నిశ్చయించుకో— నేనే కావాలో నీకు, లేక అదేకావాలో. తేల్చుకో."

ఆమె అతడి సుస్థిలనుండి సుంజుకుని విడిచిపెట్టింది. ఉరి స్తం భం వద్దకు వెళ్లి చేతితో తిట్టి ఉరి స్తంభాన్నే ఎంచుకున్నట్లు తెలియ పరిచింది.

క్లాడ్ స్తంభితుడై ఆమెవంక చూశాడు. "ఉరి స్తంభంకంటే నువ్వే భయంకరంగా ఉన్నావు" అన్నాడు. "ఈ రాళ్ళకే నోరుంటే, నాకంటే వ్యధపొందిన మనిషి ఇంకొకడు లేడని చెప్ప గలవు నేను నిన్ను ఆపేయించాను" అని ఆగిపోయాడు.

ఎమరాల్దా ఉరి స్తంభం వద్ద మోకరిస్తోంది జవాబివ్వలేదు.

అతడిలా చెప్పాడు: "నీపట్ల ప్రేమ నా హృదయంలో దావాగ్ని రెచ్చగొట్టింది నీకబ్బాక్షంకోసం నన్ను ఏం చెయ్యి మన్నా చేస్తాను. నీ వికారరణవల్ల మాత్రం నా జీవితం అంతా నరకప్రాయమైపోయింది. ఇప్పుడైనా మించిపోలేను. నన్ను రక్షించు. నేను క్రూరుణ్ణి, కఠినుణ్ణి అనుకుంటున్నావు నిజంగా నాదంత మెత్తని మనస్సో నీకు తెలియదు. నిన్ను వాప్రాణ సమంగా ఆదరించి ఆరాధిస్తాను. ఒక యువతిని ఒక పురుషుడు ప్రేమించాడంటే అది అతని తప్పకాదు. తిరస్కరించబడితే అతడు కఠినుడూ, క్రూరుడూ కాక నురేమాతాడు? నీ హృదయం నిజంగా అతి సున్నితం. నీ శరీరం అతికోమలం. నీ సౌందర్యం అమోయం. కాని నా ఒక్కడిపట్లనే కఠిన పాపాణమైనావు.

మంటారావం

ఎంత ప్రారబ్ధం" అని లలాటం కొట్టుకున్నాడు. తరవాత చేతులతో ముఖం కప్పకుని సన్నసన్నగా విలపించాడు.

అతడి సంత దీనావస్థలో చూడడం ఎదురాలాకి ఇదే మొదటి సారి. కాని ఆమె ఒక్క పలుకు పలికలేదు.

క్లాడ్ కొంతసేపటికి తేరుకుని అన్నాడు: "చెప్పాలంటే నాకు మాటలు రావడంలేదు. నీకు నిష్కర్మగా చెప్పాలనుకున్నది చెప్పలేకపోతున్నాను. అది చెప్పాలంటే ఒళ్లు జలదరిస్తుంది. నన్నేదో మహాశక్తి ఆవహించింది. నామీద నీకు జాలి లేదా? ఎందుకెలా నిన్ను నాశనంచేసుకుంటావు, నన్ను చేస్తావు? నా సర్వస్వాన్నీ, ఇహస్సీ పరాన్నీ త్యజించి నీకోసం అర్పిస్తున్నాను. నాకు తెలుసు, ఇంతకంటే నీచం మరొకటండబోదు. నేను అన్నివిధాలా పతితుడైనాను. ఇదంతా నీకోసం. అయినా నన్ను తిరస్కరిస్తున్నావు. ఇంకొక విషయం చెప్తున్నాను విను. అదెంత ఖూరమైనదో చెప్తారా విను. చిన్నతనంనుంచి సాకి పెంచి పెద్దచేసిన నా తమ్మున్నీ రక్షించగలిగి కూడా రక్షించలేకపోయాను. నీవల్లనే సుమా! నేను కళ్యాణా మాస్తుండగా నా తమ్మున్నీ నా పెంపుడుకొడుకు విసిరి గోడకేసి కొట్టి చంపేశాడు..."

ఇంక అతడు మాట్లాడలేకపోయాడు. పిచ్చి పిచ్చియాపులతో ఆమెను చూశాడు. "నీకోసం..." అన్నాడు. ఉన్నట్టుండి అతడిలో శ్రోధం పెల్లుబికివచ్చింది. "నాకు పిచ్చె తిపోతుంది. నన్ను రాక్షసునిగా మార్చుకు మళ్ళీ. నేను సహించలేను. ఒక్క మాట చెప్పు. నా వలపు స్వీకరించినట్లు ఒక్కమాట చాలు."

ఆమె ఏదో చెప్పాలని పెదవులు కదల్చింది. ఈమారు ఆశతో అత డామెముఖంవంక చూశాడు. ఆమెను సమీపించి ఆమెముందు మోకరిల్లాడు. "నువ్వు హంతకుడవ్" అని ఆమె అన్నమాటలు వినిపడ్డాయి. పులి మేకను పట్టుకున్నట్లు అత డామెను ఒడిసి పట్టుకున్నాడు. అట్టహాసంగా పిచ్చినవ్వు నవ్వాడు. "నేను హంతకుడే. కాని నిన్ను పొంది తీరతాను. నీకు బానిసగా ఉండబోను, యజమానినాతాను. నాతో నువ్వు రాక తప్పదు. లేదా నిన్ను అప్పగించి తీరతాను. నువ్వు చచ్చిపోక తప్పదు. అప్పుడు తప్పకుండా హంతకుణ్ణి కాకమానను" అంటూ ఆమెను పొదివి పట్టుకుని ఆమె కంఠంపైనా భుజాలపైనా చుంబించ నారంభించాడు. ఆమె పెనగులాడింది "రాక్షసుడా. నన్నొదులు. లేకపోతే నీ ముఖంబిర్చి నెత్తుకు చూస్తాను" అంటూ అతడి చెయ్యి పట్టుకుని గట్టిగా కరచింది. అత డామెను వదలిపెట్టాడు. అతణ్ణి జయించాననుకుండామె. "ఫీబస్ తప్ప ఇంకొకడు నాకక్కరలేదు. నీ పేనుగు ముఖమూ నువ్వు ఫో ఇక్కడనింది."

"అయితే చావు" అని అరిచాడు. క్లాడ్ పట్టు పట్టపట్టు కొరుకుతూ ఆమెను పట్టుకున్నాడు. ఆమె నొక్కటొపుతో క్రింద పడగాటి ఆమె రెండుచేతులూ పుచ్చుకున్నాడు. రోలండ్స్ బవర్ వైపుకి ఆమెను నేలపైన బరబర ఈడ్చుకు పోయాడు. బవర్ ముందు ఆగాడు.

"అఖరుసారి అడుగుతున్నాను. చెప్ప. నన్నంగీకరిస్తావేదా?"

"అంగీకరించను."

క్లాడ్ బిగ్గరగా అరిచాడు: "గ్వెర్లా! సిస్టర్ గ్వెర్లా! ఇదుగో జిప్సీ. నీ పగ తీర్చుకో" క్లాడ్ జిప్సీని లేవదీసి నిలబెట్టాడు. హఠాత్తుగా ఆమెచేతుల్ని ఏదో రెండు ఉక్కుచేతులు పట్టుకున్నట్లయింది. ఎదురాలా చూసింది. గోడలో రంధ్రంవంటి ఒక కిటికీలోనుంచి కంకాళంవలెనున్న ఒక వ్యక్తి తనచేతులు పట్టుకున్నట్లు చూసింది.

"గట్టిగా పట్టుకో. ఆ రోజున పారిపోయిన జిప్సీ ఇదే. తప్పించుకు పోనివ్వకు. నేను వెళ్ళి పోలీసుల్ని పిలుచుకువస్తాను. దీన్ని ఉరితీస్తోంటే నువ్వు స్వయంగా చూద్దువుగాని" అన్నాడు క్లాడ్.

ఈ మాటలకు సమాధానంగా అమానుషమైన విక్రూత హాసం ఒకటి వినివచ్చింది. క్లాడ్ ఆమె నక్కడ విడిచిపెట్టి నాలర్ డామ్ వంటి వైపుకు పరుగెత్తాడు.

(ఇంకో వుంది)

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, కుక్క పద్మమును హరించి బలమును, కొంతని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 టున్ల డబ్బి రు. 8-4-0 పోస్టేజీ 1రీ ఆ. 6. పి. పి. గ్రికం పెసి. "ఆయుర్వేదసమాజం" వెరిజేషి- నెల్లూరు జిల్లా.

కుప్తు ★ బొల్లి

వగైరా మేహముచ్చలు, నెగ, పవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డ్) "భాస్కర" కాలనమన్ గోపాలపురం. (కూర్చుగోదావరి)

కేశ సంపదకు

రీటా

బొందూ దేశ మంతటా దారకును

టాజ్ హోటల్
గాంధీనగర్, చెంగుళూరు సిటీలో
బసచెయ్యండి.

నవుంసక తైలం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన తిరిగి యధాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ 10/-లు. వి. పి. రూ 1-4-0 కావలసినవారు రు. 1/4 ముందుగా పంపేడి. డా. రత్నం నన్ను మెడికల్ హాల్, మలక పేటబ్లింగ్స్, హైదరాబాదు-(డక్టర్

ఉద్యోగాలు

(గతనందిక తరువాయి)

ఈవిధంగా కాలేజీనుంచి సమాధానం వస్తుందని మొదటే అనుకున్నారు. ఉద్యోగం పోయినట్లు శర్మ చెప్పి పడటానికి వీలేదని డాక్టరుగారు చెప్పారు. అంతకు పూర్వమే అందరూకూడా ఆవిధంగా అనుకున్నారు.

“మీ తమ్ముడు ఇటువంటి చిన్న ఉద్యోగానికి పనికిరాడు వాటికి నిర్దేశించబడలేదని అనేకసార్లు చెప్పేను” అన్నారంగారావు.

పూర్తి తెలివిరాగానే శర్మ వేసిన మొదటిప్రశ్న ఉద్యోగాన్ని గురించి. ఒక నెలరోజుల శలవుకు దరఖాస్తు చేసినట్లూ, కాలేజీవారు అనుమతి ఇచ్చినట్లు తండ్రి చెప్పేడు.

తల్లిమాత్రం “ఉద్యోగంలేదని పైకి అనకపోయినా మనసులో యెంత బాధ పడి పోయిందో పాపం.” అనుకుంది.

పదిరోజుల తర్వాత కృష్ణారావు కాంప్ షేరులో కాలేజీవున్న పూర్తి కే మళ్ళీ వచ్చేడు. ఉల్లో సనిమానుకొని కాలేజీకి వెళ్లి “ఫలానా శర్మ అనేవారు వున్నారా?” అని అడిగేడు. అక్కడవారు “శర్మ యెవరో మాకు తెలియదన్నారు. హాస్టలుకు వెళ్ళి విజయసారథిని కలుసుకున్నాడు. అతను శర్మ తనకు కాలేజీలోకాని పూర్వోకాని యొక్కదా కనబడలేదన్నాడు. బజార్లో కొంతపని పూర్తిచేసుకొని మాధమెటికుని లెక్చరర్ రూంకి వెళ్లేడు. ఆయన, శర్మకు ట్రైఫాయిడ్ వచ్చినట్లు అతని తండ్రిదగ్గర నుంచి ప్రత్యేకం వచ్చిందనీ, అతని నెలపు దరఖాస్తు గ్రాంట్ కాలేదని, కాలేజీవారు అతని స్థానంలో ఇంకొకరిని నియమించే రని చెప్పేడు.

కృష్ణారావ్ క్కడ నిలబడలేకపోయేడు. “శర్మ దురదృష్టానికి ఒక చాద్దం టూ లేదేమో!” అనుకున్నాడు. వెంటనే వెళ్ళి శర్మని మాధ్వామనుకున్నాడు. ఆ పూర్వో మిగిలివున్న కొద్దిపనిని త్వరగా పూర్తి చేసు కొని నాయిత్రం ట్రైనింగుకు బయలుదేరుదా మని పూర్వోకి వచ్చేడు.

పూర్వో గాంధీజీ కడగడం కాఫుకరావు కనిపించేడు. కృష్ణారావుని చూడగానే వెకిలి దిగి వచ్చేడు.

“శర్మని ఉద్యోగంలోంచి తీసివేసేరట నిజమేనా?” అన్నాడు. కృష్ణారావుకు వట్టి మండింది.

“అసలు శర్మకు ఉద్యోగం వచ్చినట్లు నీకెవరు చెప్పేరు?” అన్నాడు కృష్ణారావు.

“శర్మ ఉత్తరం వ్రాసేడు”

“అయితే ఉద్యోగం తీసేసినట్లుకూడా అతనే వ్రాసేడా?”

“లేదు. ఆవిధంగా తెలిసింది”

“నీకు కిట్టనివా శ్యావరో ఆవిధంగా చెప్పేరు. శర్మని ఉద్యోగంలోంచి ఎవరూ తీసివేయలేదు. అతనే మానేసేడు” కృష్ణారావు ఈ మాటల్ని కొంచెము తీక్షణంగా అన్నాడు. తర్వాత వెళ్ళిపోయేరు.

కృష్ణారావుకి ఆ నాయిత్రం కంపెనీ వాళ్ళదగ్గరనుంచి ఒక టెలిగ్రాం వచ్చింది. ఫలానాపూర్వో తొందరపనులున్నాయనీ, అక్కడకు వెంటనే వెళ్ళి తర్వాత కంపెనీ హెడ్ క్వార్టర్సుకు రావలసిందనీ వ్రాసేరు. కృష్ణారావు కంపెనీపనిమీద వెళ్ళిపోయేడు.

□ * □

జె. పరబ్రహ్మం

□ □ □

శర్మపరిస్థితి రోజురోజుకీ కుదుట పడు తూనే వుంది. మందులు శ్రద్ధగా పుచ్చు కుంటున్నాడు. ఎంతత్వరగా తగ్గితే అంత త్వరగా కాలేజీకి వెళ్ళి చేరవచ్చువని అతని ఆశ. తనకు నెలరోజులు శలవు ఇచ్చేరని తండ్రి చెప్పేడు. తను వమ్మేడు. వచ్చిన బంధువులు క్రమక్రమంగా వెళ్ళిపోయేరు. శర్మకు పూర్తిగా నెమ్మడించింది. పథ్యం పుచ్చుకున్నాడు.

తర్వాత ఉద్యోగంసంగతి శర్మకుచెప్పక తప్పిందికాదు. అతను చాల విచారించేడు. తన కాసంగతి యంతివరకూ యెందుకు చెప్పలేదన్నాడు.

“నీకు చెప్పినా చెప్పకపోయినా ఒక్కటే. నీవు తెలిసికొని చేయగలిగేదేమిటి?” అన్నాడు.

“మధ్య నాలుగైదు నెలలు విక్రాంతి తీసు కుంటే కాని లేరుకోలేవు. ఒచ్చేయేటికి ఆ కాలేజీలోనే కాళీ వస్తుందట. దానికి మధ్య ప్రయత్నం చేయవచ్చు. ఈలోగా చెడిపోయిందేమీలేదు” అన్నారు.

తర్వాత శర్మ ఉద్యోగంసంగతి యెవరూ యెత్తలేదు. అప్పికేషను పెట్టుకోమనికాని, వద్దనికాని యెట్టిసలహాలు ఇయ్యలేదు.

ఒక నెలరోజులు గడిచేయి. జ్వరం తగ్గితే తర్వాత శర్మకు ఆకలి యెక్కువైంది. తల్లి, భార్య, అతని ఆరోగ్యవిషయమై ప్రత్యేక మైన శ్రద్ధ చూపిస్తున్నారు. పాలు పట్టు మొదలైన పుష్టికరమైన ఆహారం వేళ తప్ప కుండా సక్రమంగా అతనికి ఇస్తున్నారు. మొత్తంమీద ఈ నెలరోజుల్లోనూ పూర్వం కంటే ఆరోగ్యకరమైనస్థితిలోకి వచ్చేడు.

కృష్ణారావు యంతివరకూ యింటికి తిరిగి రాలేదు. జీతం అందగానే నెల మొదటి వారంలో తప్పకుండా వచ్చేవాడు. ఇంటికి నెలకు సరిపోయే వస్తువులన్నీ కొని మళ్ళీ వెళ్ళిపోయేవాడు. ఈసారి అతనిదగ్గరనుంచి మనియార్డరు మాత్రమే వచ్చింది. ఇంకొక రాష్ట్రంలో పనిచేసే విజంటును కంపెనీ డబ్బు దుర్వినియోగం చేసేడని తొలగించి ఆ పనిని కూడా కృష్ణారావునే చూడ మన్నాడు. దానికి బదులుగా తర్వాత నెలలో పదిహేనురోజులు శలవు వినియోగ పరమకోవచ్చువని తెలియజేసేరు. ఈ సంగతులు ఇంటికి ఉత్తరంద్వారా తెలియ

సకల దంత వ్యాధులకు

కోతిమారు
నల్ల పండ్ల పాడి

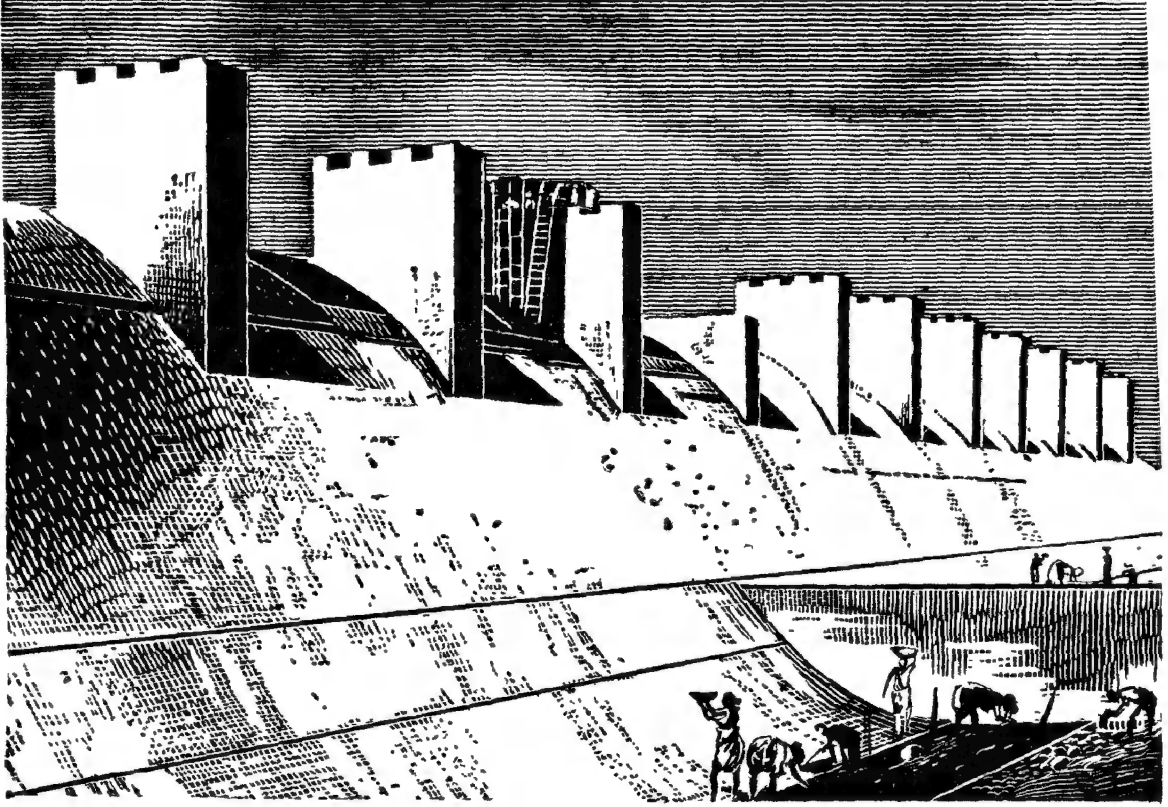
ప్రతిబోధ
దొరకును.

నోగి అండ్ కో

87 బెంగాల్ రోడ్, మద్రాసు-1

బజవాడ స్టాకిస్టులు: (టెడ్ ప్రమాటించు
కార్పొరేషన్, పోసుబాక్సు నెం. 50
బాంబే-400)

తుంగభద్రా ప్రాజెక్టు

ఎ.సి.సి. సిమెంటు

2,20,000

టన్నులకుపైగా

వినియోగింపబడినది.

తుంగభద్రా ప్రాజెక్టు ఆంధ్రరాష్ట్రములో
1,00,000 కిలోవాట్ల విద్యుచ్ఛక్తిని,
8,00,000 ఎకరముల భూమిని తడుపుటకు
సీటిని సరఫరాచేయును.

కాంక్రీటు ఆనకట్టలు మనదేశములోగల
బంజరుభూములను ఆహారసమృద్ధితో
అభివృద్ధి చెందు ప్రదేశములుగా మార్పు
టకు తోడ్పడును.

ఎ సి సి

వీల్యు మేనేజర్స్

ది సిమెంట్ మార్కెటింగ్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా.లి.

★ ఉద్యోగాలు ★

జేన్నా శర్మకు స్త్రీవివరాలు కంపెనీ ఎడెస్సుకు వ్రాయవలసిందని వ్రాసేడు.

ఒక రోజున శర్మ వారియింటికి వెళ్ళేడు. వారు ఈ వివరాలు చెప్పేరు. ఇంకోక పది రోజుల్లో కృష్ణారావు రావచ్చునని కూడా చెప్పేరు. శర్మ తన యం. ఏ. పుస్తకాలు చదువుకుంటూ ఆ పది రోజులూ గడిపేడు.

ఒక రోజున కృష్ణారావు వచ్చినట్లు వాళ్ళ పెద్దబ్బాయి కనబడి చెప్పేడు. శర్మ వాళ్ళింటికి వెళ్ళేడు.

“నేను వచ్చినట్లు యెల్లాగ తెలిసిందీ? నేనే వద్దామనుకుంటున్నాను” అన్నాడు.

“మీవాడు చెప్పేడు” అన్నాడు శర్మ. తర్వాత తన్ను రైల్వే యెక్కించింది లగా యతు అప్పటివరకూ జరిగినవన్నీ శర్మ చెప్పేడు.

కృష్ణారావు కూడా తన కూ రాఘవ రావుకు జరిగిన సంభాషణా, తన ఇతర క్యాంప్ విశేషాలు చెప్పేడు. తనకు పది హేసురోజులవరకూ ఇక యెక్కడకూ వెళ్ళ క్కలేదన్నాడు.

ఒక రోజు పుడయం కృష్ణారావు వచ్చి “నిన్న సాయంత్రం రాఘవరావు వచ్చేడు” అన్నాడు.

“విశేష మేమన్నా వుందా? లేక వూరి కేనేవచ్చేదా?”

“వాడు రావటం లో ప్రత్యేకమైన విశేష మేమీ లేదుకాని మనిషిలో మాత్రం విపరీతిమైన మార్పుంది. ఇప్పుడు పూర్వం లాగ లేదు. అహంభావం పూర్తిగా తగ్గి నట్లుంది. వెటకారంగా కాకుండా మన సిచ్చి మాట్లాడుతున్నాడు. మాట్లాడుకునేందుకు సాయంత్రం మాయింటికి వస్తానన్నాడు. ఒక వారం రోజులు కలవు చెల్లేడట” అన్నాడు కృష్ణారావు.

సాయంత్రం ముగ్గురు మిత్రులు కృష్ణారావింటికిగ్గర చేరేరు. రాఘవరావు ఉద్యోగంలో చేరటానికి పూర్వంపున్న అహంభావం, ముసురు చాలభాగం అణగారిపోయేయి. జబ్బుచేసి తేరుకున్న శర్మకంటే యెక్కువగా చిక్కిపోయివున్నాడు. అతని వేషంలో మాటల్లో యెంతో సంస్కారం వచ్చినట్లు కనపడింది.

గత పది హేసు సంవత్సరాల్లోనూ, హైస్కూలు చదువుకొని, కాలేజీ చదువుకొని తీసుకురాతేని ఈ గొప్ప మార్పును తెచ్చిన మహత్తర శక్తి తాలూకా ఆఫీసు ఉద్యోగానిదే అనటంలో యెంతమాత్రం సందేహం లేదు.

చదువుకునే రోజుల్లో అతను సాధించిన

చింది యేమీ లేకపోయినప్పటికీ అతని గర్వానికి పోకిరితనానికి ఒక హద్దుండేది కాదు. అతనిచే అవమానింపబడని ఉపాధ్యాయుడు కాని, అతను యెదిరిందని లెక్కరగ గానీ లేదు. ఒకరిచే అణగారిన బడటం కానీ, ఒకరు తనకంటే యెక్కువ అన్న భావాన్ని కానీ అతను సహించలేక

పోయేవాడు. క్రొసులో ఒక గంట కూర్చునే ఓపిక గానీ, క్రమశిక్షణగాని అతనిలో యే కోరికలేవు. అతను విజయవంతంగా కాపీకొట్టినవరికూ లేదు. అటువంటి రాఘవ రావుని తాలూకా ఆఫీసు ఉద్యోగం మూడు నెలల్లో పూర్తిగా లొంగదీసింది.

మొదటి రోజున నూటు, హాట్, నెక్లయి లతో నిండుగా ఆఫీసుకు వెళ్ళేడు. అందరి చూపులూ అతనిమీదనే పడ్డాయి. ఈ వుద్యోగానికి ఈ వేషం-తగదనుకున్నాడు.

ప్రతి బిందువూ లెక్కలోకివచ్చేదే

రాగా నిరసన, చింది నిర్లక్ష్యాలు అల్లికే పుణ్యభూమి పుష్కలంగా ఉండుతుంది.

మీ నడుపాయం, భవిష్యంతి నడుపాయం నిమిత్తం

సామ్యును సాగుచేసి పెట్టుబడి పెట్టండి

హమిగం ఈ క్రింది పెట్టూరి తీరింపై:

నేషనల్ సేవింగ్స్ సర్టిఫికేట్లు	రూ. 100 పెట్టుబడికి 12 సంవత్సరాలలో రూ. 150/- లభించును.
పది సంవత్సరాల ట్రెజరీ సేవింగ్స్ డిపోజిట్లు	జారీకా 3% వడ్డీ రల్లింపు: 10% కర్పణలు మాత్రమేగాని రుద్రత.
పోస్ట్ ఆఫీసు సేవింగ్స్ బ్యాంకు డిపోజిట్లు	రూ. 10,000/- వరకు డిపోజిట్లపై 3% వడ్డీ చేర్చబడుతుంది. (హాయింట్ ఆక్సాంట్ల నిమయంలో రూ. 20,000/- వరకు డిపోజిట్లపై.)

అంతే. వడ్డీపై భారతీయ ఆదాయపు సన్ను ఉండదు.

పొదుపు చేసిన స్వల్పదాయంనుండి అధికసౌకర్యాలూ

ఈ గొట్టపు నూతులు

హెచ్చుభూములను సాగుచేసి అధికాహారాన్ని ఒసగుతాయి

ఇంకా ఇతర వివరాలకు, లేక/మరియు ఈ పెట్టుబడులను గురించిన వినియోగంపై “వెమర్ సినింగ్ కమిషన్” పేరట గార్లక్ కాల్డర్, కె.పూ.-3, విలాసానికొని, వి. రాష్ట్రంలోని రికార్డ్ కమిషన్ “సినింగ్ ఆఫీసుకుగాని వ్రాయండి.

10-3-54

కాలంలో క్రమశిక్షకు అలవాటు పడతారు. అంతే తేడా" అన్నాడు.

రాఘవరావు యేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. కారణమేమంటే కృష్ణారావు మాటలాడేదాంట్లో కొంతవరకు నిజం లేకపోలేదు. తను రోజూ తిట్లు తింటున్నట్లు కూడా తెలుసుకున్నాడు. ఆవులి నీ పేగులు లెక్క పెట్టేటట్లున్నాడు.

"కృష్ణారావు మళ్ళీ ప్రారంభించేడు."

"నీవేమీ అధ్యర్థపడక్కలేదు. నువ్వు వివిషయాలలో కొరతగా వున్నావో అని నేర్చుకునేందుకు ప్రయత్నించు. అదృష్టం కలిసివస్తే నీకు, నీ అధికారులలాగే ప్రమాదమవుతుంది. కానీ పూర్వపుపద్ధతులలోనే నిలదొక్కుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తే యెంత అదృష్టమున్నా పైకి రావటం అసంభవం - నేనుకూడా నీలాగే క్షామలో అల్లరిచేస్తూ వుండేవాడిని. అయితే నేను చేసేది అల్లరనీ, అది తప్పనీ నాకు తెలుసు. అది నీకు తెలియదు. నా తప్పుని అదుపులో పెట్టుకోగలకే నీకు నాకుంది. నీకులేదు. శిర్యకు అసలు అటువంటి బుద్ధి లేదు. అందుచేత మనం ముగరం ఒక్కక్షామలో ప్రవేశించినా జీవితాలు మూడు రకాలుగా వెడుతున్నాయి. ఈరోజునే చెపుతున్నాను శిర్య మన యిద్దరికంటే చాల పెద్ద వుద్యోగంలోకి వెడతాడని."

ఈఉపన్యాసానికి రాఘవరావు మాట్లాడలేకపోయాడు. శిర్య ఆశ్చర్యపోయాడు.

కొన్ని రోజులకు రాఘవరావు ఆ తరువాత కృష్ణారావు వారి ఉద్యోగపు పనుల మీద వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకరోజుని యూనియన్ పబ్లిక్ సర్వీసు కమిషనువారివద్దనుంచి హోల్ సర్టిఫికేటు మొదలైన కాగితాలు వచ్చేయి. అయితే వాటిసంగతి యింట్లో యేమీ ప్రస్తావించలేదు. తనేదో ఉద్యోగపు ప్రయత్నమిదా మైద్రాసు వెళ్ళేటని వుండనిమాత్రం చెప్పేడు.

"ఈ యేడు మనకేమీ కలిసిరావటంలేదు అందుచేత ప్రయత్నాలు ఈ యేటికి మానటం మంచిది." అని యింట్లో వారు సలహా యిచ్చేరు.

"మైద్రాసు వెళ్ళడం కుక్కదండగ" అన్నాడు శిర్యతండ్రి.

"మనం చేసే దండగల్లో యిదొకటి" అన్నాడు శిర్య.

ఆరోజు రాత్రి శిర్య భోజనం మాని వేసేడు. తల్లి యేదోవిధంగా తండ్రిని వొప్పించే బాధ్యత తనమీద వేసుకుంది. రాజ్యం వుట్టింటిమండి తెచ్చుకున్నవి తన దగ్గరవున్నవి కలిపి యాభైరూపాయలవరకూ వున్నాయి. అవి తీసుకుని శిర్య మైద్రాసు వెళ్ళేడు. వెళ్ళేముందర తను ఫలానా పరి

క్షుకు వెడుతున్నట్లు యింటిదగ్గర చెప్పటం మంచిదేమో అనుకున్నాడు. కాని తల్లి తండ్రిలకేమిచెప్పినా ఒకగంటలో ఆవార్త పూరివారందరకూ తెలిసిపోతుంది. తను ఐ. ఏ. ఎస్ పరీక్షలకు వెడుతున్నట్లు వారెవరికీ తెలియటం తనకు యిష్టంలేదు. తను పరీక్షకు సరిగా ప్రయత్నం చేయలేదు. "ఫలితాలు మనచేతిలో లేవు. ప్రతివారి దృష్టిలోనూ పడటం అనవసరం" అనుకున్నాడు.

మైద్రాసులో మొదటిరోజున పరీక్ష హాలువద్ద మేథమెటిక్స్ లెక్చరర్ కనిపించేడు. తర్వాత తన హాటలు రూం వదిలి ఆ లెక్చరర్ వున్న హాటల్ లోనికే తన బసను మార్చివేసేడు. పేదర్లు తను అనుకున్న దానికంటే బాగానే వ్రాశాడు. ప్రశ్నలు యేమంత కఠినంగా లేవనుకున్నాడు. మైద్రాసులోవుండగా ఉద్యోగ ప్రయత్నమిదావున్న అనేకమంది యువకులు కనపడ్డారు. వారి ప్రవర్తనలు చూసి "కృష్ణారావు చెప్పినది అక్షరాలా నిజం. వీరిలో చాలామందికి నడతలో యెటువంటి శిక్షణాలేదు. వీరు యే వుద్యోగాలలో ప్రవేశించినా దేశానికి ప్రమాదమే. నిరుద్యోగసమస్య తీవ్రమాతోందని ప్రభుత్వాన్ని నిందించి ప్రయోజనంలేదు. పనికిరాని వారందరకూ రెండింగీ ఘుమక్కులు నేర్చుకున్నారన్న కారణంతో ఉద్యోగాలివ్వటం ప్రభుత్వం పనికాదు. విద్యార్థిదశలోనే వీరికి సరియైన శిక్షణ యిచ్చే బాధ్యతను ప్రభుత్వమే స్వీకరించాలి" అనుకున్నాడు.

ఇంటికి జేరిన తర్వాత "ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు యేమైనాయి" అని తల్లి భార్య అడిగేరు. తండ్రి యేమీ కలుగజేసుకోలేదు. శిర్యమాత్రం చాలా ఉత్సాహంగా వున్నాడు.

"ఉద్యోగం వచ్చేదీ రానిదీ ఇప్పుడప్పుడే తెలియదు. వారు తర్వాత తెలియజేస్తారు. బహుశా నన్ను మళ్ళీ పిలుస్తారనుకుంటాను" అన్నాడు.

తర్వాత కృష్ణారావు ఆ వూరు వచ్చినప్పుడు శిర్య తన మైద్రాసు ప్రయాణం గురించి పరీక్షల్ని గురించి చెప్పేడు. మైద్రాసులో మేథమెటిక్స్ లెక్చరర్ కనపడ్డారనీ తనకు యెంతో సహాయం చేసేడనీ చెప్పేడు. తర్వాత అనుకున్నట్లుగా ఎభైరూపాయలు తిరిగి ఇవ్వలేకపోయానని పిలుచూసుకొని యిచ్చివేయగలనని చెప్పేడు.

"నీకు కలెక్టరుద్యోగం రాకమానదు. నేను నీదగ్గర తీసుకోకమానదు. నువ్వు కలెక్టరు వుండొచ్చు" అన్నాడు.

రెండు మూడు నెలలు గడిచేయి. ఒకరోజున ఐ. ఏ. ఎస్ పరీక్షకు ఇంటర్వ్యూ నిమిత్తమై రావలసిందని ఆహ్వానం వచ్చింది. ఆహ్వానం వచ్చేటప్పటికి శిర్య యింటిలో లేడు. కార్డు శిర్య తండ్రి చేతిలో పడింది. ఆయన చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. తనలో నవ్వుకున్నాడు. ఈ సంగతి తనతో చెప్పకూడదా? చెప్పిన తను వద్దంటాడా?

ఇంతలోకే శిర్య వచ్చేడు. తను ఐ. ఏ. ఎస్. పరీక్షలకు వెడుతున్నట్లు యెవరికీ తెలియటం తన కిష్టంలేదన్నాడు. "ఇంటిలోని వార్తలు ఇంటిలోనే వుండక పూరంతా ప్రాచీనమే పరిస్థితు లిక్కడ వున్నాయి. రాఘవరావుకు గుమాస్తా వుద్యోగం రాగానే డిప్యూటీ కలెక్టరైనట్లు (43-వ పేజీ చూడండి)

ఆతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కరపోవుట

అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు. (Diabetes)

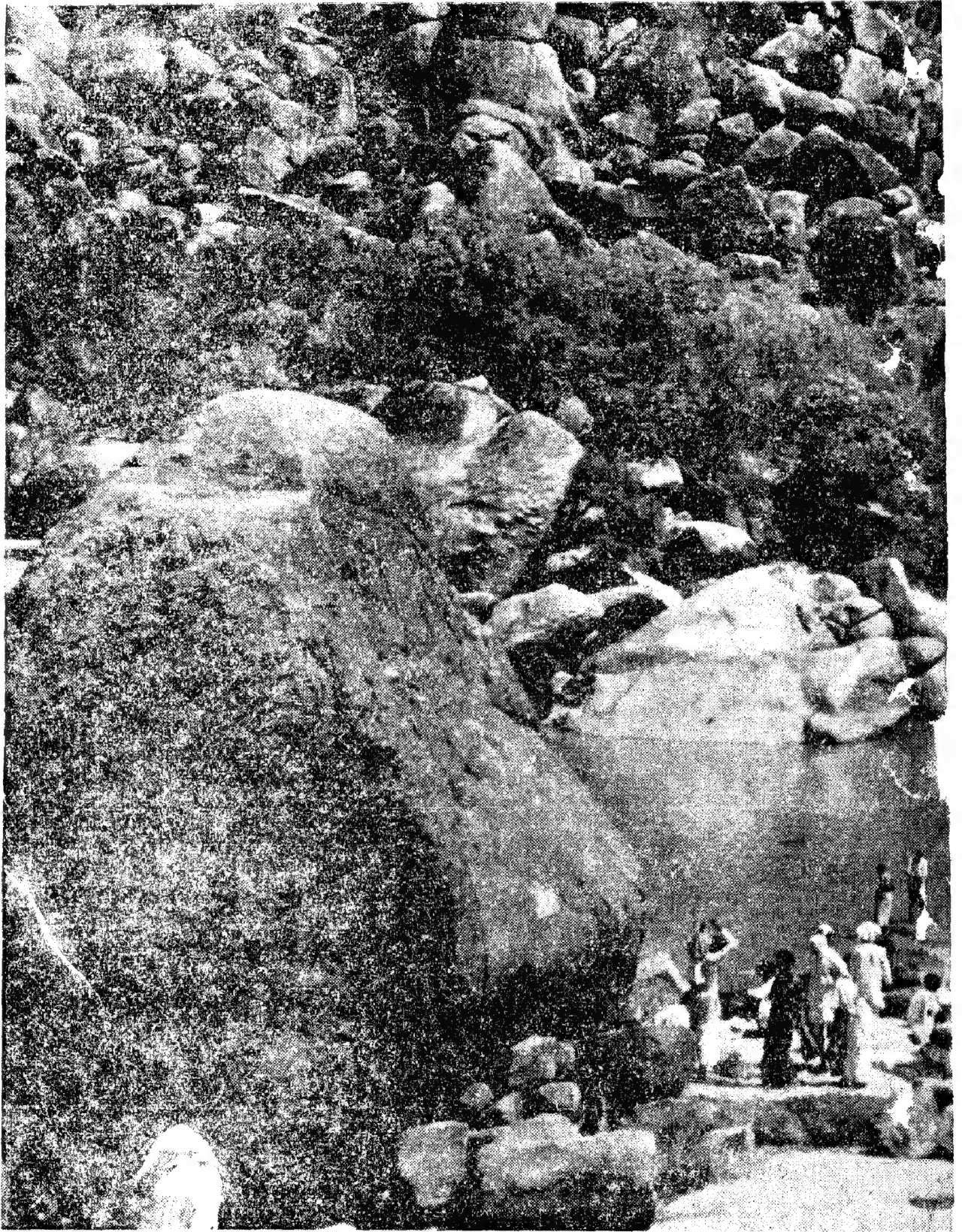
ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలిడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మూత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేరదు. ఇన్జెక్షన్ గుణము వున్నంతకాలము మూత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బులకేడాంలో ముఖ్యమైనవి రెండు. ఆకలి తరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రావచ్చుండు. కంటిపొర ఇతర చిక్కులు వంతవించును. వీన్స్ ఛార్మి అధునిక కాలంలో అద్భుతమైన చికిత్స, దీన్ని వాడటం వల్ల వేసకు వేలమంది మృత్యుముఖంమండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి ఆత్యధికమూత్రము గూడ వివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి వత్తం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కర ప్రతానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 నిగ్లం ఐర్లీ ఆరిదు. 6.12.00

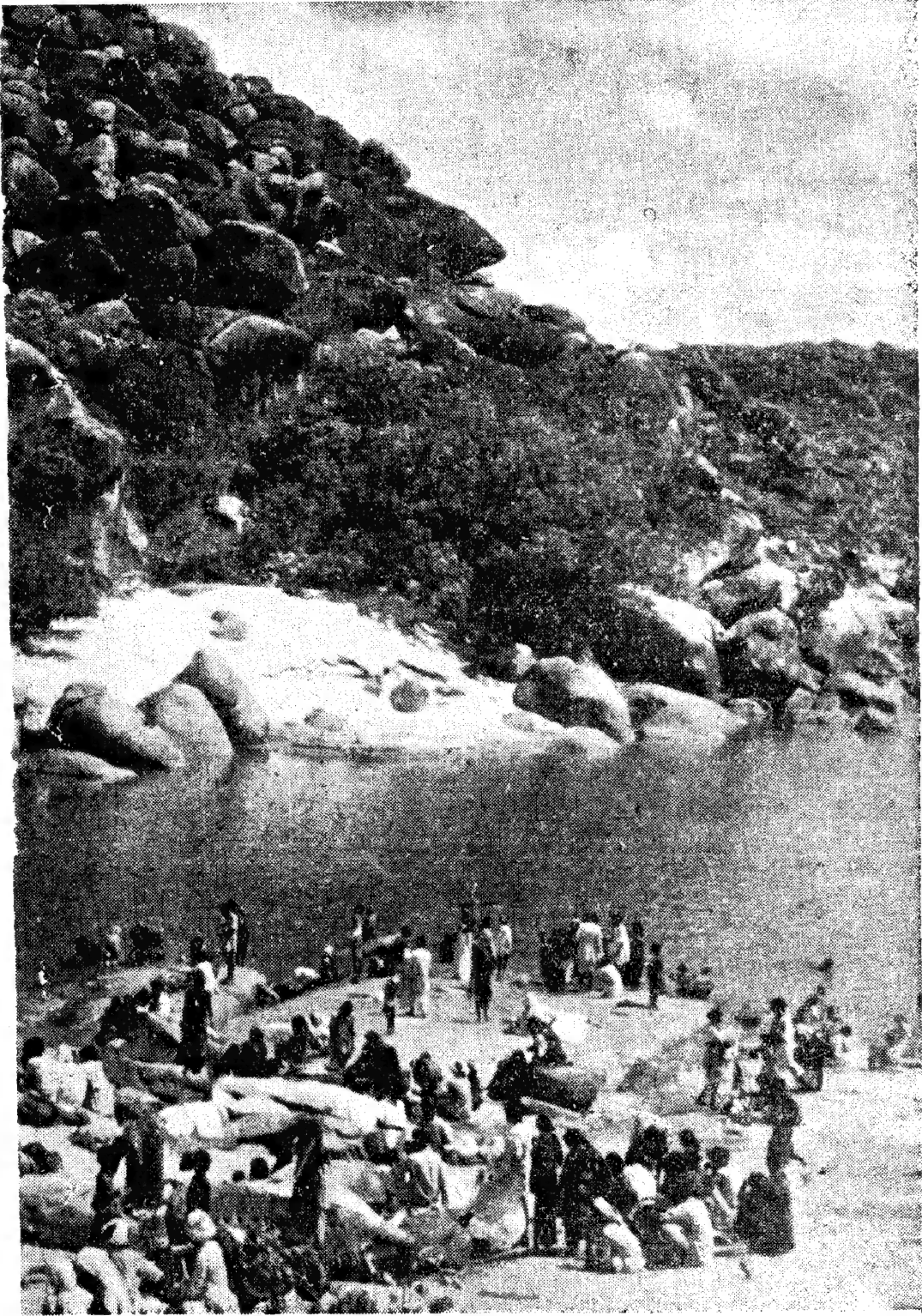
స్వాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీన్స్ రిపెర్చి లేబరేటరీ,

హిస్టబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W.)

సామ్రాజ్య పతనానికి సాక్షిగా నిలిచిన తుంగభద్ర (హంపివద్ద)

రాటా : తుమ్మలపల్లి సత్యనారాయణమూర్తి, (సిప్పర)

తేనెపాప

వేజండ్ల సాంబశివరావు

పూలనుండి తేనెటీగ
నెలపుకేమి తెచ్చును ?

తియ్యతేనె సంతరించి
రిపు రిప్పున వచ్చును—

పొలము పెళ్ళి నట్టి తండ్రి
నెలపుకేమి తెచ్చును ?

కాయకష్ట ఫలితమగు
రూకబకటి తెచ్చును—

నెలపులోన తల్లివీడి
కొలుపుల్లా నేయును ?

రట్టులేక కాపురమ్ము
గుట్టుగాను నేయును—

పకపకమని నవ్వుచున్న
పాపయేమి చేయును ?

తేనెటీగ నడిగితియ్య
తేనెకొంత త్రాగును.

సింహ సేనాపతి

బుద్ధుని కాలంలో వైశాలీ రాజ్యాన్ని లిచ్చవీ రాజులు పాలిస్తూవుండేవాళ్లు. వీరు సూర్య వంశపురాజులు. బుద్ధుడు గూడా సిద్ధార్థుడుగా సూర్య వంశస్థులైన శాక్యరాజుల వంశజులలో పుట్టాడు. అందువల్ల వారికి, వీరికి చుట్టరికాలు అవ్వీ అన్నీ వున్నాయి.

సిద్ధార్థుడు ఇంటిలోంచి వెళ్లి, గయలో బోధివృక్షంకింద సంబుద్ధియై, నూతనమైన జ్ఞానార్థాన్ని ప్రపంచాన్నిన్న రోజులు అవి. బుద్ధుడు మగధలో ధర్మప్రచారం చేసుకుంటూ, చేసుకుంటూ, పాటలీ గ్రామం మీదుగా వైశాలీ నగరాన్ని చేరుకుంటూ వుండగా, ఆయనకంటే ముందే ఆయన ఘనత, గొప్పతనం, మహిమలు అన్నీ లిచ్చవీ రాజకుమారులకు, ప్రజలకు వినబడుతూ వచ్చాయి. బుద్ధభగవానుడు వైశాలీ నగరాన్ని చేరుకుని, మహావనంలో వున్న కూలా గారంలో విడిదిదిగి, ధర్మప్రచారం చేయటం ప్రారంభించేశారు. లిచ్చవీ రాజకుమారుల్లో పరువు ప్రతిష్ఠగలవారంతా బుద్ధుడు చెబుతున్న ఈ ధర్మాని గురించే చర్చలు, మన్ననలు మొదలు పెట్టారు.

ఒకరోజున రాజనభలో ఈ ప్రసక్తివచ్చింది. ఆ సభలో ప్రతి రాకుమారుడు బుద్ధుని గుణాలను గూర్చి బుద్ధుడు చెప్పే ధర్మం యొక్క ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి,

బుద్ధుడు నిర్వహిస్తున్న సంఘం యొక్క ప్రశస్తినిగురించి ఒకటే మెచ్చుకోవడం; మరొకమాట లేదు. ఆ సభలో కొంతమంది జైనులుగూడా వున్నారు. సింహ సేనాపతి అని లిచ్చవీ రాజుల సేనాపతిగూడా వున్నాడు. సింహ సేనాపతికి ఈమాటలు విన్న కొద్దీ ఇట్లా అనిపించింది. “నిజంగా ఈ బుద్ధుడు అర్హుడు. నిస్సంశయంగా ఈ బుద్ధుడు సమ్యక్జ్ఞాని. నిశ్చయంగా ఈ బుద్ధుడు సంబుద్ధి. లేకపోతే ఇంత

గోవిందులూరి సాంబుగివరావు

మంది సుప్రతిష్ఠితులయిన లిచ్చవీ రాజకుమారులు ఆయన్ను గూర్చి ఇంత ఇదిగా ఎందుకు సమ్మగ్ధులవుతారు? మెచ్చుకుంటారు? అట్టి మహాపురుషుని ధర్మనం చేసుకోని నా జన్మ ఎందుకు?” అని.

2

సింహ సేనాపతి జైనుడు. జైనుల్లో నిగంతనాథుని శిష్యుడు. జైనులకు, కొత్తగా వైకివస్తున్న జ్ఞాథులకు ఆ రోజుల్లో సేకాదు, ఆ అనంతరంగూడా సరిపడినట్లు ఎచ్చటా కన్పించదు. ఎప్పుడు ఆ విషయం ఎట్లావున్నా, ఆ రోజుల్లో జైన సన్యాసులకు శాక్య పుత్రీయైన జ్ఞాథభిక్షువులకు మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే మండిపోతూవుండేది. ఈ సంగతిని అంతా బాగాయెరిగిన సింహ సేనాపతి ముందుగా గురువు ఆజ్ఞ పుచ్చుకు పోదామని నిగంతనాథుని

ఆశ్రమానికి వెళ్లాడు. వెళ్లి ఆయనకు నమస్కారాది మర్యాదల నెరపి “స్వామి! నేడు శ్రమణుడైన బుద్ధుణ్ణి చూట్టానికి పోవా లనుకుంటున్నాను” అన్నాడు.

గురువు నిగంతనాథుడు విస్తుపోయాడు. “సింహా! నీవు క్రియావాదివి. బుద్ధుడు అక్రియావాది. క్రియావాదిజైన నువ్వు ఏ విధంగా అక్రియావాదియైన గాతముణ్ణి చూద్దామని పోతున్నావు? బుద్ధుడు శ్రావకులకు అందరికీ అక్రియావాదాన్ని బోధిస్తున్నాడు” అన్నాడు. అయితే సింహ సేనాపతికి బుద్ధుణ్ణి చూడాలన్న ఇచ్చ ఉరువేలంగా వుండిపోయింది. గురువుమాటను చెవిని పట్టించుకోక పోవడమూ మర్యాదగా కన్పించలేదు. అందువల్ల అప్పటికి ఆయన ఆ కోర్కెను అణచుకున్నాడు.

★ సింహ సేనాపతి ★

3

చూచుకుంటూ వుండాలి.

సింహ సేనాపతి రాజకార్యం ఇందులో ఎక్కడికి వెళ్ళినా అక్కడి మీద రోజూ రాజనభకు పోతూ వారు బుద్ధుణ్ణి గూర్చి బుద్ధుని గుణా వుండాలి. స్కంధావారానికి పోయి లనుగూర్చి, బుద్ధుని మహిమలను పై న్య వ్య వ హా రా ల ను గూర్చి తప్ప మరొకటి మాట్లాడు

నవ వికసిత పుష్పం వలె

తాజాగా, మనోహరంగా ఉండండి...

హమాం క్రొత్త సువాసన కలిగి... మరియు ఎక్కువ కాలం మున్నగుకూడా!

హమాం
టాయిలెట్ సబ్బును
వాడుడు

ది హాతా ఆయిల్ మిల్స్
కంపెనీ, లిమిటెడ్

హాతా తయారు

కోవడం లేదు. రాజనభలోను పైనిక స్కంధావారాల్లోను గూడా ప్రసిద్ధులయిన నాజకుమారులు అందరి నోటివెంట బుద్ధుణ్ణి గూర్చిన ప్రశంస తప్ప మరొకటి వినరావడంలేదు. ఇవి వింటున్న కొద్దీ సింహ సేనాపతిలో శాక్యముషి గౌతముణ్ణి చూద్దామన్న వాంఛ మిక్కుటం కాజొచ్చింది. తిరిగి ఒక రోజున ఆయన జైన నిగంతుణ్ణి దర్శించి తనలోని యిచ్చను వ్యక్తంచేశాడు. తిరిగి ఆయన 'నీవు' క్రియవాదివి, అక్రియవాదియైన గౌతముణ్ణి ఎట్లా చూస్తావు అని అపవారింపాడు. మళ్ళీ ఆయన లో ఈ కోర్కె శాంతించింది.

శాంతించిందేగాని, ఆ కోర్కె ఈ మనస్సులో పచ్చి ఆరలేదు. రోజూ రాజనభలో స్కంధావారంలో బుద్ధుణ్ణి గూర్చి ప్రశస్తి చేసి వింటూవుండటంవల్ల అది దినము, దినము స్థిరమేసింది. నిగంతనాథుడు బుద్ధుణ్ణి చూడ్డానికి తన్ను అనుమతిస్తాడేమోనని సేనాపతి ఆయన్ను మూడోసారి గూడా అడిగి చూచాడు. మూడోసారి గూడా నిగంత జైనుడు బుద్ధుని దర్శనం అయోగ్యం అని నిషేధించాడు.

సింహ సేనాపతికి అరికాలిమంట నెత్తికి ఎక్కింది. 'అరే; ఈ గురువు నన్ను బుద్ధుణ్ణి చూడవద్దంటాడేమి? అని కోపంవచ్చింది. ప్రసిద్ధులు, అప్రసిద్ధులు అంతా పోయి ఆయన్ను చూసివచ్చి, ఆ చూచివచ్చిన ఆనందం యొక్క స్మృతిచేతనే అంతగా ముగ్ధులై పోతూవుంటే, ఈ గురువు, తన్ను పోనీయడేమి అని ఆయనకు కోపంవచ్చింది. ఇక ఈసారి చచ్చి

టం, గిప్పటంలేదు. పోయి చూచి రావటమే అని సింహ సేనాపతి మనస్సులో నిశ్చయించేను కున్నాడు.

4

బుద్ధుణ్ణి చూట్టానికని బయలు దేరిన సింహపతి ఏనువందల రిథాలు వెంటరాగా బయలుదేరాడు. రోజు రోజుల్లా ప్రయాణించేసి, గొతముడు విడిసివున్న ఆరామాన్ని చేరు కున్నాడు. బుద్ధుడు ఎక్కడ వున్నాడో అక్కడకు వెళ్ళి భగవానుడికి నమస్కారం చేసి, ఒక ప్రక్కగా ఆసీనుడై సంతుష్టిని పొందాడు.

బుద్ధుడు ఆయన్ను కుశల ప్రశ్నాదికాలు అడిగి, మాటను ధర్మప్రసంగంలోకి మార్చాడు. అప్పుడు సింహసేనాపతి అన్నాడు గదా: “న్వామీ, మిమ్మల్ని గురించి ఇట్టి మాటలు వింటున్నాము. శ్రమణుడైన గొతముడు అక్రియావాది. అక్రియను ఒక ధర్మంగా ఉపదేశిస్తున్నాడు. ఆయనదగ్గర శిష్యులెవరు చేరడం లేదు. ఇట్టిమాటలు వింటున్నాను. మరి కొందరు అంటున్నారుగదా గొతముడు అక్రియావాదాన్ని ఉపదేశించడమే కాదు ఆయనగూడా వట్టి అక్రియావాదేనని. ఇది నింద అనుకోవద్దు, విన్నమాటలు విన్నట్లు చెబుతున్నాను. మిమ్మల్ని నిందించడం నా మతంకాదు” అని.

“సింహ! నీకు నేను అక్రియావాదినని అనుమానం వున్నదా!” అని బుద్ధభగవానుడు చిరునవ్వు వేశాడు.

“ఆ అనుమానం తీర్చుకుండా

మనే గదా వచ్చింది” అన్నాడు సింహసేనాపతి.

“అవును! అనుమానం కలగడం నహజమే. నేను చెబుతున్న ధర్మంలో కొంత అక్రియగా కన్పించేదివుంది. ఇక నీకు జైనులు తోడయ్యెను. అందువల్ల అంతా అక్రియగానే భాసిస్తుంది” అని మెల్లగా హసించాడు బుద్ధుడు.

“అంటే మీ ధర్మంలో కొంత అక్రియగూడా వున్నదంటారు?” అని ప్రశ్నగా కన్పించకుండా సేనాపతి ప్రశ్నించాడు. భగవంతుడైన బుద్ధుడు ఇట్లానమాధానం చెప్పాడు.

“సింహ! కాయదుశ్చరితం, వచనదుశ్చరితం, మనోదుశ్చరితం పనికిరాదంటాను. అట్లాగే అనేకమైన పాపాలను చెయ్యవద్దంటాను. మంచి పని చెయ్యకపోయినా చెడుపని చేయకుండా పూరుకోవడం మంచిదంటావా! కాదంటావా? ఇదే అక్రియా అయితే, జైనులు చెబుతున్న క్రియా వాదం కన్నా, నాయీ అక్రియ వాదమే ధర్మవిహితం అని తేలడం లేదా.”

“సింహ! ఇది గొతమశ్రమణుని అక్రియావాదం. క్రియావాదం గూడా బుద్ధుని మతంలో చాలా వుంది. ఈ క్రియకోసమే ధర్మోపదేశం జరుగుతున్నది. నేను కాయ సుచరితాన్ని బోధిస్తున్నాను. కాయ సుచరితం అంటే అహింస, మనస్సును వ్యభిచరించకుండా పట్టుకోవడం. దొంగబుద్ధి లేకుండా వుండటం.

అట్లాగే వాక్ సుచరితం కావాలంటున్నాను. అంటే నత్త్యం చెప్పమంటున్నాను. నోరు పారవేసుకో

వడం, మాటల్లోకి కాకిన్యాన్ని రానీయడం తగదంటున్నాను. అట్లాగే మనసాసుచరితం వ్యక్తమానం కావాలంటున్నాను. అంటే లోభచింత, ద్రోహచింత మొదలైన దుష్టవిశేషాలను వదిలిపెట్టి సమ్యగ్దృష్టిని అలవరుచుకోమంటున్నాను. ఇది ఉత్తమ ధర్మయొక్క క్రియారూపం అని చెబుతున్నాను. ఈ విధంగా గొతముడు క్రియావాది గూడాను.

“సింహ! ఇది నువ్వు విన్నావో లేదోగాని, కొంతమంది నన్ను గురించి నాతోనే ఇట్లా అంటావుండటంవుంది. “గొతముడా! నీవు చెప్పే ధర్మం మమ్మల్ని ఆశ్వాసిస్తున్నట్లు వుంటుంది. దుఃఖాన్ని నివారించేది వలె వుంటుంది. నేను అట్టి విధంగా లోకాన్ని ఆశ్వాసించడం కోసమే ధర్మబోధ చేస్తున్నాను. అందువల్ల నే ఇంతమంది శ్రావకులు నా ధర్మాన్ని ఆవలంబిస్తున్నారు.

5

బుద్ధుని ఈ ధర్మోపన్యాసం సింహసేనాపతిని ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. అతని మనస్సులో ధర్మపువాసనలను గాలిలాగా వూదింది. “భగవానుడా! ఆశ్చర్యం! ఇదిగదా ధర్మం అంటే! నన్ను మీ ఉపాసకులలో చేర్చుకోండి. తరిస్తాను” అన్నాడు.

బుద్ధభగవానుడు ఆమాటలు విని కొంచెంసేపు ఆలోచనా నిమగ్నుడై అనంతరం తలను ఒకసారి పంకించి “సింహ! కొంచెం ఆలోచించి మరీ ఏదన్నా చెయ్యి; నీవంటి పూరికే సంభ్రాంతులయ్యే మనుష్యులు విషయాన్ని బాగా ఆలోచించి, తెలుసు

★ సింహ సేనాపతి ★

కున్నతర్వాత ఏమన్నా చెయ్యడం శ్రావకుడు ఎవరైనా, నావంటి మంచిది." అన్నాడు. శిష్యుడు దొరకగా నేవైశాలి

"భగవంతుడా! మీ ధర్మ అంతా తిరిగి ఇదిగో! సింహ సేనా కథనం నన్ను చాలా సంతోషపెట్టి పతి నాకు శిష్యుడైనాడు అని సగ చేసింది. ఇక మీరుగాబట్టి ఇట్లా ర్వంగాచాటి చెప్పకునేవాడు. కాని అంటున్నారు గాని, ఇంకో ఇంకో మీరు అట్లా చెయ్యడంలేదు, అది

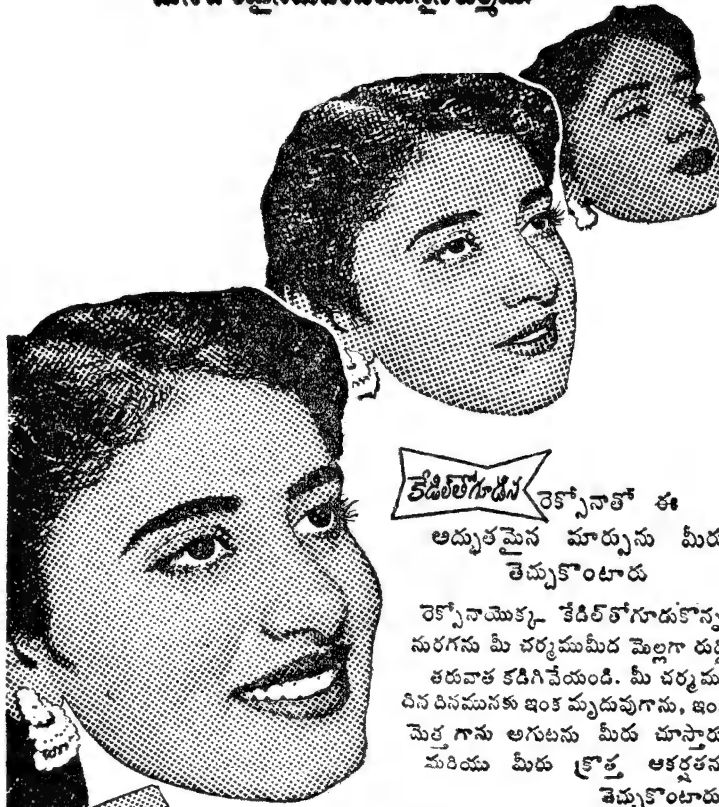
నూనా నన్ను సంతోషపెట్టి చేస్తున్నది. భగవంతుడా! నన్ను ని ఉపాసకుణ్ణిగా స్వీకరించు. ఇదిగో రెండోసారి నిన్ను కరణు అంటున్నాను."

ఈమాట విని భగవానుడైన బుద్ధుడు ఈలా అన్నాడు :

"సింహా! చాలాకాలంనుంచి మీ యింటివారంతా, నిగంధ జైనులను అనుసరిస్తూ వచ్చారు. నిగంధనాథునికి మీ యిల్లు చిరకాలంనుంచి ఆశ్రయమైవుంది. ఇప్పుడు ఈ శాక్యభిక్షుని ఉపాసకుడవై అతనికి విక్ష పెట్టినంతే, అది నాకు నచ్చదు. అట్టి కోరిక నాకువున్నదని ఎన్నడూ ధావించకు అందు చేతనే నా మాటలు విని శంభ్రాంతులై పొంగేవాళ్ళను హెచ్చరిస్తూ వుంటాను."

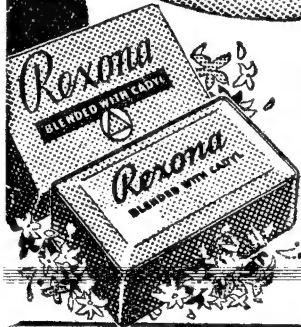
"భగవంతుడా! నా మనస్సు నీయందు ఎంతో ఇదిగా అభిరతం అయ్యేట్లు చేసుకుంటున్నాను! నీలోని ఈ మహాగుణం నన్ను అతి ప్రసన్నుడై చేస్తున్నది. సంతోషపెట్టి పోనరుస్తున్నది. నేను వాళ్లు వీళ్లు అంబూవుండగా విన్నానుగదా "శాత్రువు శ్రమనుడు ఉపాసకులను తనకే భిక్షవేయమని శాసించిన మిరి ఇంకో కర్మాన్ని అనుసరించే భిక్షువుకు భిక్షవేయ వద్దంటాడని. కాని ఇప్పుడు ఏమి వింటున్నాను. భగవంతుడైన బుద్ధుడు నన్ను నిగంధజైనుణ్ణి తిరస్కరించవద్దని హెచ్చరించడం వింటున్నాను. భగవంతుడు చెప్పినదే యుక్తమనిగూడా నా భావానికి. తడుతున్నది. బుద్ధుడా! ఇదో మూడోసారి అడుగుతున్నాను.

దినదినమునకు ఇంక స్వచ్ఛమైనటువంటియు, ఇంక మనోహరమైనటువంటియునైన చర్మము

కేడిల్ గుడిస రెక్సోనాతో ఈ అద్భుతమైన మార్పును మీరు తెచ్చుకొంటారు

రెక్సోనా యొక్క కేడిల్ గుడిసోన్న సురగను మీ చర్మము మీద మెల్లగా రుద్ది తరువాత కడిగివేయండి. మీ చర్మము దినదినమునకు ఇంక మృదువుగాను, ఇంక మెత్తగాను అగుటను మీరు చూస్తారు మరియు మీరు క్రొత్త ఆకర్షణను తెచ్చుకొంటారు.

రెక్సోనా
ఇంక ఒక్కటే కేడిల్ గుడిస సబ్బు

* చర్మమును పోషించేటటువంటియు, చర్మమును మెత్తగాచేయునటువంటియునైన మూసెరి ఒక ప్రత్యేక మిశ్రమమునకు రిజిస్టర్డ్ చేదు.

RP. 117-50 TL రెక్సోనా ప్రొడ్యుయింగ్ లిమిటెడ్ వారి కరఫైస్ ఇండియాలో కల్యాణనగరమునందు

నన్ను నీ ఉపాసకునిగా స్వీకరించు. శరణు అంటున్నాను."

6

ఆ అనంతరం భగవంతుడు సింహసేనాపతికి ఆను పూర్వకథను చెప్పారు. దానకథ, శీలకథ, స్వర్గ కథ చెప్పారు. కామభోగాలలో వున్న దోషాన్ని వివరించారు. నిష్కామకర్మ యొక్క మహత్వ మెట్టిదో బోధించారు. మనస్సు, దాని ఆరోగ్యము అంటే ఏమిటో, అరోగ చిత్తము, మృదు చిత్తము, అనాచ్ఛాదిత చిత్తము, ఉదగ్ర చిత్తము, ప్రసన్నచిత్తము, అంటే ఏమిటో చెప్పారు. దుఃఖము, సముదయము, నిరోధము, మార్గము, ఇవి వివరించారు. ఇవ్వన్నీ వింటూ సింహసేనాపతి కూర్చున్న ఆసనం మీద కూర్చున్నట్లే విమలుడు, ధర్మచక్షువు, ప్రసన్నచిత్తుడు అయినాడు. అప్రయత్నంగా అతని నోటిపెంట వదినముదయధర్మమో, అది నిరోధధర్మంగాడాను అన్న మాటలు వచ్చాయి. సింహసేనాపతి దృష్టధర్మడు, ప్రాప్తధర్మడు, విహితధర్మడు, పర్యవగాధధర్మడు అయినాడు. సందేహ రహితుడైనాడు. వాదంతోను, వివాదంతోను నిమిత్తంలేని చిత్తశుద్ధి ఆయనకు అప్పుడు లభ్యమైంది. విశారదత ప్రాప్తించింది. శాస్త్రయొక్క శాసనంచేత స్వతంత్రుడైనాడు.

అప్పుడు ఆయన భగవంతునితో ఈలా అన్నాడు. "భగవంతుడా మీరు సంఘసహితంగా రేపు నా ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించండి."

భగవంతుడు మావంతో ఆ ప్రార్థనను స్వీకరించారు. భగవం

తుడు తన ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరిస్తాడని తెలిసిన అనంతరం సింహ సేనాపతి ఆసనంమీదనుంచి లేచి, భగవంతునికి అభివాదనంచేసి, ప్రదక్షిణం ఆచరించి, ఇంటికి వయనమై వచ్చి వేశాడు.

వచ్చినదగ్గరనుంచి, రేపు భోజనానికి ఏర్పాటు ప్రారంభమైనాయి. ఒక మనిషినిపిలిచి "ఒరే! మంచి తాజామాంసం దొరుకుతుండేమో తీసుకురా" అని సింహ సేనాపతి ఆజ్ఞాపించాడు. ఆ రాత్రిఅంతా అట్లా నందడిగా నడిచిపోయింది. తెల్లవారినతర్వాత, ఉత్తమ ఖాద్యాలు, భోజ్యాలతో వంట అంతా తయారైనతర్వాత ఆయన బుద్ధ భగవానుడు విడిసివున్న ఆరామానికి వెళ్ళి భిక్షకు ఆహ్వానించివచ్చాడు.

7

అపరాహ్ణం అయింది. భగవానుడైన బుద్ధుడు చీవారాన్ని ధరించి, పాత్రపుచ్చుకొని భిక్షు సంఘసహితంగా పాదచారియై భిక్షకు కదిలివచ్చారు. సింహసేనాపతి ఆసనాలు అప్పీ ఏర్పాటుచేసి వడ్డన అంతా సిద్ధం చేయించి వేశాడు. భగవంతుడు భిక్షును స్వీకరిస్తున్నాడు.

ఏ సమయాన బుద్ధుడు సింహ సేనాపతి గృహంలో భిక్ష స్వీకరిస్తున్నారో, ఆ సమయంలోనే నిగంతజైనులు వైశాలీలో ఇంటి ఇంటికి తిరుగుతూ బుద్ధునిగూర్చి సింహసేనాపతిని గూర్చి దుష్టప్రచారం ప్రారంభించేశారు. సింహసేనాపతి నేడు ఒక మోటపశువునుచంపి శాక్యపుత్రశ్రమణకుడికి వండిపెను తున్నాడు. అట్లా ఈ సేనాపతి

చేశాడని తెలిసికూడా గౌతమశ్రమణకుడు ఆ మాంసం తింటున్నాడు. అసలు గౌతముడే ఆ మాంసం వండించిపెట్టమన్నాడు అంటూ ప్రచారంచేశారు.

ఇదంతా కని, విని, ఒక వ్యక్తి నిజమే అనుకొని సింహ సేనాపతి యింటికివచ్చి "అయ్యా! మీరు ఇది విన్నారా?" అని అడిగాడు.

"ఏమిటి? విన్నది!"

"నిగంతజైనులు చెబుతున్నది."

"ఏమి చెబుతున్నారేమిటి?"

"బుద్ధుడికి మీరు మోటపశువు మాంసం వండిపెట్టిస్తున్నారని!

"ఇంతేగదా!" అని సింహ సేనాపతి నవ్వి పూయకున్నాడు. ఆవచ్చిన వ్యక్తికి ఆశ్చర్యంవేసింది. ఔత్సుక్యమూ కల్గింది. ఇంతేగదా అంటే ఏమిటన్నట్లు చూచాడు.

సింహసేనాపతి ఇట్లా చెప్పాడు. "బాబూ! ఇదంతా నీకు తెలియదు. ఈ నిగంతజైనుడువున్నాడే ఆయన చిరకాలంనుంచీ నా దగ్గర బుద్ధుణ్ణి తిట్టడం నిందించడం ఒక పనిగా పెట్టుకున్నాడు. ఆయనకు రెండేవనువు వున్నాయి. ఒకటి బౌద్ధధర్మాన్ని నిందించడం, రెండు బౌద్ధసంఘాన్ని నిందించడం. ఆయనకు భగవంతుడయిన బుద్ధుణ్ణి అనద్వాదియని, తుచ్ఛుడని, మిథ్యావాది అని నిందించటానికి నోరు ఎట్లావస్తున్నదో తెలియకుండా వుంది. సిగ్గులేకపోతే నరి! ఇక మాంసం అంటావా, ఇది విను, మేము ప్రాణరక్షణ నిమిత్తమై గూడా ఇంకో ప్రాణాన్ని తియ్యం."

ఈ మాటలు అని సేనాపతి (40-వ పేజీ చూడండి)

కేరమ్ బోర్డు

“గరమ్, గరమ్” అంటూ వేడి వేడి వేరుశనగపప్పు అమ్మ వాడు సహితం సముద్రతీరంలో ఎక్కడా కనబడలేదు. రవణ ముడుచుకు కూర్చున్నాడు. శరీరం జిల్లు మనిపించే చలి, సముద్రతరంగాల వానోరు తప్ప ఇంకేం వినబడ్డంలేదు. ఏచి అంతా ఖాళీఅయిపోయింది.

నాకుమాత్రం హుమారుగానే
వుంది లోపల శరీరాన్ని పట్టి ఉన్న
స్వేత్తరు, చెవులచుట్టూ ముళ్లురుతగిన
పెచ్చవనాన్ని కలిగిస్తున్నాయి.

హర్షరు కాలువలో ద్రెడ్డురు
బుర్రుమని బిగులు వేసింది. ఏడు
న్నరదాటినట్లుంది. రవణ మోకా
ళ్లకు గెడ్డం ఆనించి బానుహాలు
మీది గోపురాలను తిరికిస్తూ దీర్ఘా
లోచనలో పడ్డాడు. చలి. ఇంటికి
పోదామనడంలేదు. వాడినేదో వేధి
స్తున్నాది. కణ కణానికి వాడి హావ
భావాల్లో మార్పు కనబడుతున్నది.

తలదువ్వక నిర్లక్ష్యంగా జత్తు
చిందరవందర చేసుకున్నా, లేత
వయస్సులో లేలేత వంకాయలాంటి
ముఖంతో రవణ చక్కని కుర్ర
వాడు. ఎవరినైనా ఆకర్షిస్తాడు.
చూసే చూడ్డంతోనే వాడిమీద
నాకు ఎక్కడలేని తనవాడి తనం
వచ్చి ఆపేక్షకలిగింది. వాడిభోగప్తా
ఇంకా నాకేం తెలియదు. కుర్ర
వాడు చాకులాంటివాడు. బీచి
మీద కలిశాడు. ఎందుకు ఆగమ్య

కాకిలాగ తమూరయ్యాడో మాత్రం తెలియలేదు.

“రవణా, ఇహ లేద్దామా?” అని
నేనే అడిగాను.

“హర్షండురూ” అన్నాడు.
పసిపిల్లలకీ పందిరి రాటలకీ చలి
పెయ్యదంటారు, ఇదే కాబోలు !

“పదా, భో జనం చీ ద్దాం
వేళైంది” అన్నా.

“ఇతే పదండి. నేనూ రీడింగు
రూముకి పోతాను.”

“ఇప్పుడు మళ్ళానా ?”

00000000000000000000000000000000

హుసపాటి కృష్ణారాజు

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

“ఒక్క గేము ఆడేసి ఇంటికి
పోతాను. భోంచేసి మీరూ రండి
నా ఆట చూద్దరు గాని. నాతో
అక్కడ ఒక్కడూ ఆడలేదు. మళ్లా
వాళ్ళంతా సంవత్సరాల బట్టి ఆడు
తున్నారు. నేను ఆట మొదలెట్టి
గట్టిగా రెండు నెల్లు కాలేదు. అంద
రికీ నేనంటే మాడలే” అలా వల్లిం
చేసున్నాడు ఉత్సాహంతో.

“నీ ఆట తప్పకుండా చూస్తాలే.
ముందు పద చలిగాలికి న్యూమో
నియా రాగలదు” అని వాణ్ణి తట్టి
లేపి హాంటులుకు బయలుదేరేను.

శివాలయం వీధిలోంచి మెయిన్ రోడ్డు చేరాము. కాకాహాటళ్ళ లోని సాత గ్రామఫోను సంగీతం కర్ణకఠోరంగా మెటాడుతున్నది. మెయిన్ రోడ్డున కూడా జనసా చారం బాగా తగ్గిపోయింది చలి

సామాన్యంగా లేదు. బిచ్చిని అంత
నేపూ నేనైతే వెచ్చని కాఫీ తాగి,
వెచ్చని దుస్తులతో కూర్చోలి
గాను, సిగరెట్లనహాయంతో రవణ
వాణిక్ న్నా కాస్త పెద్దవాణ్ణి నందే
హించి కాల్య లేక పోయావో! లేక
నిజంగా కాల్యవో! సిగరెట్టు కాల్య
ననే చెప్పాడు.

ఆ చలిలో నిక్కరు, పొట్టి చేతుల
బుష్ కోటు, లోపల బసినేనా
లేకుండా వున్న ఎలాగంతసేపు
సముద్రపు రోజులో కూర్చున్నావో
నాకు ఆ శ్మర్యం గానే వుంది.
“ఈవాళ మనిద్దరం హోటల్లో భోం
చేద్దాం” అన్నాను.

“ఒద్దండీ, ఎందుకూ డబ్బు
దండగ” అన్నాడు.

“ఫరవా లేదులే.”

“వీడిగిగురూముకి పోతానండీ.
ఒక్క బెట్టు కొట్టేనంటే బేడ వుడా
యినాను.”

“ఇవ్వాలికి రా” అని బలవం
తంగా హోటలుకి నెట్టుకుపోయాను.
భోంచేసి ఇద్దరం బయటకొచ్చాము.
ఇంకా రీడింగురూము కోలాహలం
గానే వుంది.

“ఏయి రవణా, కేరంబోర్డు ఆడ-
తావా?” అన్నాను.

“అడనండి” అన్నాడు.

“అదేమిటి, ఆశ్చర్యమేమిటి ?
నన్ను చూడమన్నావు వెయ్యి ఒక
గేము.”

“ఇహ నేను కేరమెబోర్డు ముట్టుకుంటే ఒట్టు” అని శశధం చేశాడు. అప్పటికే స్వజే అంతమూర్ఖునిండుకు వచ్చిందో! అంతా చంచల చిత్తం కుర్రవాడు, ఇంకా-మానసిక నిశ్చలత కాలేదు.

• “అలాగ నిన్ను వదులుతానా.

నీ ఆట చూడనిదే ఇవ్వాలి నేను లాడ్జికి వెళ్ళను.”

“ఒద్దండి, బెట్టు వెయ్యండి వాళ్లు ఆడనివ్వరు. నా దగ్గర బేడ ఉబ్బులేనా లేవు. పోనిద్దు రూ” అన్నాడు.

“నేనిస్తాను పద” అని వాణ్ణి కంటుకొని రీడింగ్ రూములో ప్రవేశించాను.

“ఏమిరా, ఆడతావా? పొద్దున్న లాగనుకున్నావు కాబోలు. ఆ పప్పు ఉడకదు. బేడ బేడ పంచె” అన్నాడు ఒక పుంగరాల జుత్తులతను ఛాలెంజి చేస్తూ ముందుకు వచ్చాడు. కేరమ్ బోర్డులు నాలుగైదు చోట్ల ఆడుతున్నారు.

“రా, బస్తీమే సవాల్” అని గబగబా కోడిపుంజలాగ వెళ్ళేడు.

పుంగరాల జుత్తువాడు, రవణా కొత్తి పేబిలుదగ్గర కూర్చుని ఆట ప్రారంభించారు. ప్రక్కని కుర్చీలో కూర్చుని చూస్తున్నాను. ఆట ప్రారంభంనుండి చూడ్డానికి ముచ్చటగా వుంది. చాలా సీటుగా రవణ పాయింట్లు తీస్తున్నాడు. ససుగులేకుండా, గురి చూసుకోడానికి వేర్లు సవరించినా లేకుండా చక చక కొడుతున్నారు. రెండు చేతులా ఒక్కలాగ ఆడుతున్నాడు. బోర్డు రెండోసారి తనకి ఆట రాగానే అయిపోయింది. రెడ్డుతో సహా ఏడు మార్కులు రవణ కొట్టిశాడు.

ఆశ్చర్యం! రవణా, పుంగరాల జుత్తువాడు ఆట ప్రారంభించగానే బోర్డు చుట్టూ ఆట చూడ్డానికి రీడింగ్ రూములో వున్న కేరమ్ బోర్డు ఆటగాళ్ళంతా వలయంకట్టి కిక్కిరిసిపోయారు. వాళ్లంతా గుమి

“ఇహ నేను కేరమ్ బోర్డు ముట్టుకుంటే బట్టు” అని శపథంచేశాడు.

గూడడం నా వైతన్యంలో లేకుండానే అయింది. రవణా ఆట నన్ను మైమరపించేసింది. ఉంగరాల జుత్తువాడిదగ్గర బేడ రవణా వుడాయి చాడు. ఇద్దరంకలిసి బైటికి వచ్చేసరికి సది దగ్గర అవుతున్నది.

“మీ ఇల్లు ఎక్కడ?” అడిగాను.

“అబ్బో, చాలాదూరం అల్లి పురం.”

“ఇప్పుడు కాళ్ళిడ్చుకుంటూ నడిచిపోగలవా? మా లాడ్జికి వచ్చేయి. పొద్దున్న వెళుదువుగాని” అన్నాను. “అంతకన్నా నా, పదండి” అని నాతో వచ్చేశాడు.

సరికొత్త స్నేహితుడు. బీచిని

కేరమబోర్లు

రెండుమాటలు కలిశాయో లేదో అంత జోస్తీ రెండుమూడు రోజుల్లోనే ఏర్పడిపోయింది.

లాడ్జీ తలుపుతీసి స్వీచ్చి నొక్కి చూస్తూలును ఒక్క కిక్కురన్నేను. పరుపుచుట్ట విడి యధాస్థానాన్ని పరచుకొంది. అందులో జంబుఖానా పైకితీసి ఒక తలగడా తీసి రవణకిచ్చాను. బీచిని చాలసేపు చలిలో వుండడాన్నేమో గదిలో వెచ్చననం తగలగానే నడుం వాల్చా లనిపించింది.

“రవణా, నువ్వు చక్కగా పాడతానన్నావు. పాట విందామనే వుంది. కాని కు ను కు నచ్చేస్తున్నాది.” అని లుంగీ వేసుకున్నాను. రవణ జంబుఖానా పరుచుకొని జోర్లా పడుకున్నాడు. తలగడా మీద మొహంపెట్టకొని వలవల ఏడుస్తున్నట్లు కనబడ్డది.

“రవణా, ఏయే రవణా” పిలిచాను. నిస్సందేహంగా రవణ ఏడుస్తున్నాడు.

“ఏమాయ్, ఎందు కేడుస్తున్నావ్?” వాడు జవాబు చెప్పలేదు. బెక్కుతున్నాడు. నాకు అర్థంఅయింది. కుర్రవాడు. చెప్పకుండా చెయ్యకుండా రాత్రి తిండి కైనా వెళ్ళకుండా వుండిపోతే చీవాట్లు వస్తాయి. నేను చేసింది పొరబాటే. వాడిని దూరమైనా నరే ఇంటికి పొమ్మనాల్సింది. ఇంతకీ మించిపోయింది లేదు.

“రవణా, నువ్వు ఇంటికి పో. నిజమే మీవాళ్లు చీవాట్లు పెడ

తారు. ఎక్కడి కళ్ళావో తెలియక బెంగ పెట్టుకుంటారు. ఒక్కడివి వెళ్ళగలవా, తోడు రమ్మన్నావా?” అని అడిగాను. వాడు చటుక్కున లేచాడు.

“ఎవ్వరూ నాకోసం బెంగపెట్టకోరు. భోజనానికి వెళ్ళకపోతేనేం, వెళితేనేం. ఇంటిదగ్గర అన్నం ఒకటి ఈరాత్రి వండేవో లేదో! మీ ధర్మమో అని కడుపునిండా నేను అన్నంరిన్నాను. ఇంటికితే పస్తు పడుకుందునేమో. నేను రాత్రిళ్లు ఎగపెయ్యడం ఇది మొదటిసారి కాదులేండి” అన్నాడు.

నాకు ఎక్కడలేని విచారం ముంచుకొచ్చింది.

“ఏతే ఎందు కేడుస్తున్నావు?”

“మా ప్రారభానికి. మా నాన్న ఉద్యోగంపోయింది. పడరాని కష్టాలు పడుతున్నాం. నా చదువు ఎగనామం పెట్టేసింది. ఎక్కడా ఉద్యోగం అయినా దొరకడంలేదు. ఈ రాత్రి నేను కడుపునిండా కూరలు, పచ్చళ్లు, పులుసు, పెరుగు వేసుకొని భోంచేశాను. అందుకు దుఃఖం వచ్చేసింది. ఆపుకోలేక పోయాను” అని బుగ్గలనిండా నీళ్లు కార్చుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

రెండురోజులై బీచిలో కలుస్తున్నాడు. అంత బాధపడుతున్న వాడిలాగ నాకు కనబడలేదు. నిర్విచారంగా కిలకిల నవ్వుతూ, నిశ్చింతగా, కోనులంగా, అమాయకంగా ఏ బాధాబందీలేని కుర్రవాడుగానే నాకు కనబడ్డాడు. కేరమబోర్లు ఆడు

కుంటూ చదువూ సంధ్యా మోని తెలివితేటలుండి చెడిపోతున్న కుర్రవాడని అనుకున్నాను. కాస్త దారిలో పెడదాము, పెడమార్గం తప్పిద్దాం అనికూడా అనుకున్నాను. కథంతా అడ్డంతిరిగింది.

“రవణా, ఏడవకు నన్ను చూస్తున్నావా? నేను నీకన్నా ఎక్కువ కష్టాలుపడ్డాను. నీకు రలిదండ్రులున్నాడు. బాధలు వాళ్ళు పడతారు. ఇంతకీ స్కూలుపైనలు పాసయ్యావు. ఎక్కడో ఏదో చూసుకుంటావు. కొంచెం ఓరిస్తే కాలం తిరగబడుతుంది. పడుకో. పొద్దున్న నీకు చిన్న ఉద్యోగం వస్తుందేమో చూద్దాం” అన్నాను. అన్నానుకానీ కష్టమే. నాకే నరిమైన ఉద్యోగంలేదు. ఉంటుందో పూడుతుందో తెలియని కొలువు చేస్తున్నాను.

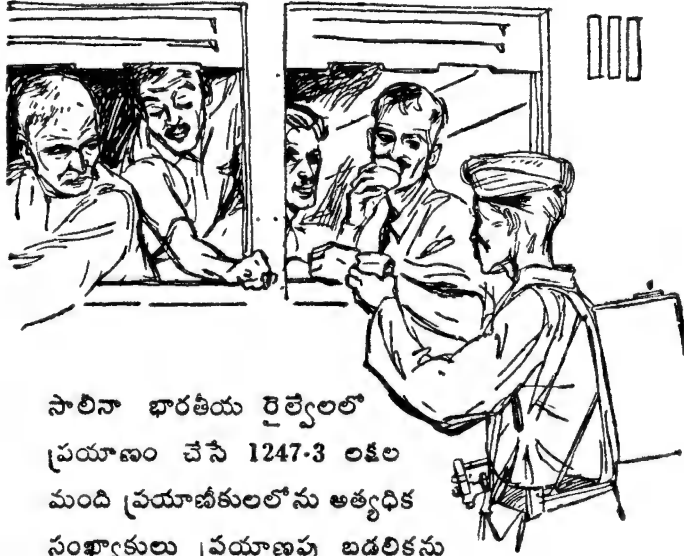
“ఎందుకు మీరు బాధపడతారు, ఎప్పుడో ఒకనాడు ఏరాతి కొండ ఎక్కి ఒక్కదూకు దూకేస్తాను. పీడ పూర్తిగా వదిలిపోతుంది” అన్నాడు నా ప్రాణం చివుక్కుమంది.

“తప్పు రవణా. చెప్పేనుగా కష్టాలు కొనవరకూ వుండవు. కాస్త పస్తాయించాలి. పడుకో. పొద్దున్న చూసుకుందాం కదూ—” అని ఓదార్చి పడుకోబెట్టాను.

ఆ రాత్రంతా నేను నరిగా నిద్రపోలేదు. ముసుగు తన్ని పడుకొన్నాను. కాని కళ్లు మూతలు పడలేదు. బాగా తెలివొచ్చిచూస్తే పొద్దున్న ఎనిమిదిగంటలైనట్లుంది. పక్కని రవణ లేడు. లేచిచూస్తే వరండాలోనూ లేడు. తొందరగా

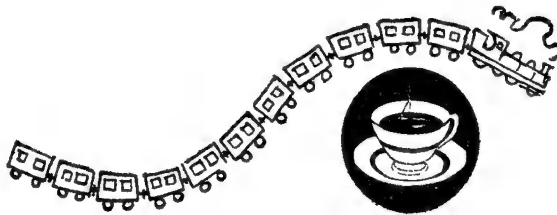
తేనీరు

ఆగిన ప్రతిచోట...

సాలినా భారతీయ రైల్వేలలో
ప్రయాణం చేసే 1247-3 లక్షల
మంది ప్రయాణీకులలోను అత్యధిక
సంఖ్యాకులు ప్రయాణపు బడలికను
తిర్చుకోడానికి తేనీరు పుచ్చుకుంటూ వుంటారు.
విసుగును తొలగించి, ప్రయాణం హాయిగాలిపెట్టు
తేనీరు చేస్తుంది. మీరుకూడా పుచ్చుకోవీ చూడండి !

...అది మిమ్ము ఉత్తేజపరుస్తుంది

రెండ్రోట్ టీ కోర్పొరేషన్ ప్రచురణ

CTB 17 TE

కేరవంబోర్లు

మొహం కడుక్కుని బయటకు బయలుదేరేను. నాకు గట్టిగా అనుమానం పట్టుకుంది. ఈ కుర్రవాడు ఏ అఘాయిత్యమో చేశాడేమోనని నన్ను అనుమానం పీక్కు తింటున్నది. రీడింగురూములోనూ లేడు, పరిసరాల్లోనూ లేడు. వాడికోసం మని ఇప్పుడెక్కడని గాలించను!

చటుక్కున ఇంకో ఆలోచన తట్టింది. జేబులో పర్పు చూసుకున్నాను. వుంది. పర్పులో డబ్బు కూడా భద్రంగానే వుంది. ఐతే పర్పు హోల్డాలు లోపలికి తోనేసి పడుకోవడం అలవాటు. అనుమానం తోటి తిరిగి లాజికి వెళ్లేను గదిలో ఖరీదైనబట్టలు, బిగ్ బెన్నూ మొదలైనవన్నీ భద్రంగానే వున్నాయి. ఈ వింత ఆలోచనకి నామీద నాకే అసహ్యం వేసింది. పాపం రవణ దొంగకాడు, దొరే!

ఆ సాయంకాలం ఉద్యోగం నుండి తిరిగివచ్చాక రవణకోసం రీడింగురూముకి వచ్చాను. ఆ రోజంతా ఆఫీసులో రవణమీదే మనస్సు. ఏరాడ కొండమీదనుంచి నమ్మద్రంలోకి దూకుతూ వుంటే అడ్డుకొనేవారు ఎవరూ వుండరు. రీడింగురూములోకి గుండె గడ గడలాడుతూ వెళ్ళేను. ఏ వార్త వింటానో అనే భయం.

లోపలికి వెళ్ళగానే అతి ప్రక్కా సంగా, నిశ్చితంగా మైమరచి అక్కడ రవణ కేరము అడవున్నాడు. పట్టరాని సంతోషం ఉబికింది. "రవణా" అని గట్టిగా అరిచాను.

వాడు తలెత్తిచూస్తే జాలిగా కనబడ్డాడు.

"రండి, పొద్దున్న మీరు నిద్ర పోతున్నారు. లేవడం ఇష్టంలేక ఇంటికి వెళ్ళేను. తుమించండి" అన్నాడు. వెంటనే తలదించుకుని, చుట్టూ ఆతని ఆటని చూసి ఆనందిస్తున్న ప్రేక్షకులనైనా గమనించకుండా ఆటలో పూర్తిగా నిమగ్నమైపోయి ప్రైకరుని నిదానంగా పెట్టుకున్నాడు. కళ్ళు పైకెత్తినావంక జూసి "ఇదిగో, మంచి రసకందాయంలో వుంది. వచ్చేస్తాను వుండండి" అని మళ్ళా పూర్తిగా ప్రపంచాన్ని మరిచిపోయాడు. ★

సింహసేనాపతి

(25-వ పేజీ తరువాయి)

యింటిలోకి వచ్చివేశాడు. లోపల వడ్డన జోరుగా సాగుతోంది. సేనాపతి స్వయంగా భగవంతునికి ఉత్తమ భాద్యాలను భోజ్యాలను వడ్డించి సంతర్పితుణ్ణి చేశాడు. భోజనం అయిన తర్వాత చేతులు కాళ్ళు కడుగుకొని భగవానుడు ఆసీనుడైనాడు. తక్కుంగల భిక్షు సంఘం అంతా ఆయన చుట్టు చేరింది. సింహసేనాపతిగూడా వేరే ఆసనంమీద కూర్చున్నాడు. భగవానుడు ధార్మికకథా కథనంతో అందరినీ సంతర్పితులను చేశాడు.

8

ఆరామం చేసుకొనేదాకా శాక్యముని ఎవరితోను ఏమీ దారిలో మాట్లాడలేదు. ఆరామం

"ఏరా గోపీ! ఇవ్వాలి సినీమా "దేవదాసు" కదూ!"

"దేవదాసు" కాదురా పిచ్చిపుల్లయ్య."

"(కోపంతో) ఏమంటున్నావ్!..."

"(నవ్వుతూ) 'పిచ్చి పుల్లయ్య', అంటున్నాను."

—వి. ఆనందరావు, (జయపురం.)

* * *
తల్లి: ఒరేయ్ గోపీ! నీకు ఈసారి చెల్లాయి కావాలా, తమ్ముడు కావాలా?

గోపి: నాకు చెల్లాయి, తమ్ముడూ వున్నారేగా; సోమూలాగ నాకు అక్కయ్యగాని, అన్నయ్యగాని కావాలి.

—పి. హనుమంతరావు—రాజోలు.

చేరుకున్న తర్వాత ఆయన భిక్షు సంఘాన్ని సమావేశ పరిచారు. నిగంత జైనవృత్తాంతం ఆయన మనస్సులో ఆడుతూనేవుంది. మాంసాహారాల్ని సూర్యు వారు చేస్తున్న దుష్ప్రచారం భగవానుడికి కష్టం కల్గించింది. సమావేశమైన భిక్షు సంఘాన్ని తిలకించి ఆయన ఈలా అన్నాడు: మీకు ఆయా మాంసాలు ఇష్టం అనిచెప్పి వండి చుకు తినకండి. శుద్ధ మత్స్యం యొక్క మాంసం తినడానికి మాత్రం ఆజ్ఞ ఇస్తున్నాను.

ఈ విధంగా సింహసేనాపతి నీకు బుద్ధుని ధర్మానికి ఒక కొత్త శాసనాన్ని సమకూర్చి పెట్టింది. ★

విజ్ఞానవిధులు

"డాక్టర్"

175. భారతీయుల బోధనాపద్ధతులు

పురోగామి బాతులతో సంపర్కము లేక పోవుటవల్ల చక్కని బోధనాపద్ధతులు మన వారు వృద్ధిచేసుకోలేదు. తిరగతులకు బోధించుట అన్నది మనవారికి అలవాటులేదు. విద్య కొన్ని బాతుల హక్కు కాదా మరి? ఒక గురువుదగ్గర చేరడమూ ఆతడు చెప్పే దంతా-వ్యాఖ్యానాలతోపాటు వర్ణన వేయడమూ, అతనిదగ్గర సరుకు అయిపోతే ఏదో గురు దక్షిణ ఇచ్చి వెళ్ళిపోవడమూ, ఇది శిష్యులపద్ధతి. చిన్న కుర్రవాడికి పాఠము చెప్పాలంటే గురువు చేసేదేమిటి? శబ్ద మంజరీ, వ్యాకరణాలూ, కావ్యాలూ అన్నీ సంత చెప్పడమే. పుస్తకాల పద్ధతి లేక పోయింది. మరి ఇతరులు ఇలాగ వ్యాఖ్యానించారని తెలుసుకోవడము ఎలాగా? భట్టియం వెయ్యడమే.

సంగీతము పాఠము చెప్పే పద్ధతి ఇదే. అన్నీ వర్ణించడమూ సంప్రదాయము తప్పకుండా అప్పజెప్పడమూనూ. కంఠ మాధుర్యము ఒక్కటే గాయకుడికి సహాయకారి. సంగీతము రాజసభలలో పాడకూడదు, రామ సభలోనే పాడాలి. రాముడు పాట బాగుంటే తలదాచి, ఓగుంటే మూతి విరవకుకాదా? ఏదిపాడితే అదే సంగీతమా! ఉత్తరభారతములో మహమ్మదీయుల సభలలో పాడవలసి ఉండడమువల్లనే అక్కడి గాయకులు ఒక్కరి మెప్పించడము కోసము పాడడము నేర్చారు. ఆ సంగీతములో రక్తి హెచ్చింది. దక్షిణాదివారు తాళపులేక్కలను ప్రదర్శించడమే గొప్పగా గుర్తించుకున్నారు.

చిత్రకళ అలవాటు చెసుకునే విద్యాగ్రులుకూడా గురువుగారు సంప్రదాయానుసారంగా రచించిన శిఖాచిత్రముమీద దిద్ది వ్రాయడమే అలవాటు చేశారు. అందువల్లనే ఒక చిత్రకారుడు - అజంతా, బాఘ్, సీతన్నవాసాల్, సిగిరియా, తంజావూరు, లేపాక్షి, రాజపుత్ర, కంక్రా సంప్రదాయాల్ని దేనిని చూచినా సరే - రచించే చిత్రాలలోని కళకులకందరికీ పోలిక కనబడుతుంది. భేదము ఉన్న అనికాదు; కొద్ది అని. నేడైనా ఒక చిత్ర

కారుడి రచనలను 'ఇవీ' అని గుర్తుపట్టవచ్చును నిజమే. కాని రూపభేదము నాడు కన్న నేడు హెచ్చింది.

శిల్పములోకూడా ఒకే రకపు చెక్కడమే ఎక్కువ పూర్వం. క్రీ. శ. 150 నాటి బౌద్ధ స్తూపపు రాతికంచెయొక్క అడ్డ కంబాలమీద చెక్కిన బొమ్మలన్నీ ఒకే మోస్తరు. జడనిబట్టి వక్షస్థి గుర్తించి స్త్రీయూర్వులని చెప్పాలిగాని ముఖముచూసి చెప్పలేము. వాగారునకొంఢ, బిల్లి, శిల్పాల్ని చూడండి. రాజా, బంటూ అందరూ ఒకటే రూపు. తరువాతి శిల్పాలు సమకాలిక రాజుల బొమ్మలు చెక్కినా ఏవో తమకి వచ్చినట్లు చెక్క 'కృష్ణదేవ రాయలు' 'తిరుమల దేవియగు' 'చిన్నా దేవియగు' అని పేర్లు పెట్టేవారుగాని ఆ

బొమ్మలకి అబొమ్మలు నూచించే కళవలకి పోలిక సాధించే యత్నము చేయలేదు. శిల్పము నేర్చుకునే విద్యార్థులు ఇంకొక బొమ్మనిచూచి చెక్కడము నేర్చుకునే వారు కాబోలు.

చిత్రములు రానూన్నప్పుడు ఏదో ఒక కొనని ప్రారంభించి రాయడమేకాని దిద్దుబాటుకోసము మన చిత్రకారులు ఒక సారి రాసినది చెరిపినట్లు కనబడదు. సింహ శివులలోని సిగిరియా చిత్రాలలో ఒక స్త్రీ చేతని ముందు ఒకలాగు (వద్దని సంజ్ఞ చేస్తూ న్నుట్లు) రాసి మళ్ళీ (లే అన్నట్లుగా రాసి) దిద్దుకున్నాడు చిత్రకారుడు. పాత మోస్తరుద్రని చెరిపేయలేదు. చెరిపి వేయడము సంప్రదాయము కాకనో, పీలు లేక నో? వినుసుకున్నా చెరపడమన్నది మనవారి చిత్రకళలో లేదనే తెలుస్తుంది. తొక చివర్ని ప్రారంభించి ఒంటిగీతతో గంధర్వుల గుఱముసు రాసిన దేశ చిత్రకారుణ్ణి నేను చూచాను. బాలి ద్వీపపు తాళపత్ర శిఖనాలు ఎన్నో ఉన్నాయిట ఐరోపామ్యాజిక్ యములలో. గంటముతో రచించిన చిత్రము దిద్దడమెలాగా? ఈ చిత్రకారులు గురువులు రాసిన చిత్రములను - మన పిల్లలు అటు

ప్రియ సోదరీమణులకు

నేను నర్సునో, డాక్టరునో కాదు. మీవలె సామాన్యస్త్రీని. నాకు వివాహమైన తర్వాత నేను భయంకరమైన కుసుమవ్యాధికి గురి అయ్యితిని. అకాల బహిష్కరణ బాధ, బలహీనత, నడుమనోషి, మూర్ఛ, తలనోషి ఏర్పడినది. నా భర్త వేల కొలది రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి అనేక ఔషధములు యిప్పించిరి కాని ఫలితము కలుగలేదు. ఇలా చూడు సంవత్సరములు గడిచింది. అద్భుతవశాత్తు మాయంటికి వచ్చిన ఒక సన్యాసికి భిక్ష పెట్టునప్పుడు, ఆ మహాత్ముడు నన్ను చూచి "అమ్మాయి! నీకేమి వ్యాధి. ఈ వయస్సులో నీ ముఖము పాలిపోయినదే" అని ప్రశ్నించిరి. వెంటనే నా భర్త నా వ్యాధి పూర్తి వివరములు ఆ మహాత్మునికి తెలిపిరి. మహాత్ముడు ఒక మందును చెప్పిరి. ఆ మందు నా వ్యాధిని పూర్తిగా పోగొట్టింది. ఈశ్వరానుగ్రహంవల్ల నాకు యిప్పుడు చక్కని బిడ్డలు గలరు. ఈ మందును అనేక సోదరీమణులకు యిచ్చి వారి వ్యాధి నయం చేసినాను. ఇంకను అనేకులకు యిస్తున్నాను. "నారీ కల్యాణ్" నలభై ఆయుర్వేద ద్రవ్యములచే చేయబడినది. యీ మందును తయారుచేయుటకు గులబతుకు మాత్రమే అమ్ముచున్నాను. దీనివల్ల నేనేమి లాభం పొందటంలేదు. నే వ్యాధిచే పీడింపబడు ఏ స్త్రీయైనాను వ్రాయండి. ఒక స్త్రీకి 15 రోజుల మందు తయారుచేయుటకు ఖర్చు రూ. 8/- పోస్తూ ఖర్చు ప్రత్యేకము.

గమనిక : నేను పై వ్యాధికి మాత్రమే మందు వంపగలను. ఇతర వ్యాధులనుగూర్చి నాకు వ్రాయవద్దని గోరుచున్నాను.

మీ పేరు, అడ్రసు యింగ్లీషులో వ్రాయండి.

KAMALAVATI,

Above A-1 Resturant, 3rd Floor, Grant Road Bridge,

BOMBAY-7

విజ్ఞాన వీధులు

రాల్ఫ్ డిడ్లి నట్లుగా - దిద్ది నేర్చుకుని ఉంటారు.

దేవాలయాల నిర్మాణము, గోపురనిర్మాణము గమనిస్తే ఒక పెద్ద దేవాలయమున్న చుట్టుపట్ల బయల్దేరిన చిన్న దేవాలయాలన్నీ ఆ పెద్దదేవాలయపు సమానానిపట్టి కట్టినట్లుగా చరిస్తాయి.

తరగతులకు కాక వ్యక్తులకు బోధపరచ వలసివచ్చినప్పుడు అనుకరించమనడమే బోధ నాపద్ధతి అవుతుంది. కాని పలువురికి బోధ పరచవలసివస్తే 'పద్ధతులు' కావలసివస్తాయి. నేటి విద్యావిధానములో పద్ధతులనే ప్రాముఖ్యత.

చిట్టిప్రశ్నలకు జవాబులు

—చరికి వాడే దున్నులు చరికాలమంతా కరించువాడ ఉండాలి. తెలుగా తయారు చేస్తే తర్వాతగా మాపు తెలిసిపోదా? అవి కొనడానికి ప్రియమే, బాగుచేయించడానికి ప్రియమే! కనక గాధమైన రంగులవే మనము కొంటాము. అందుకని వారు అలాంటివి తయారుచేస్తారంటాను జగన్నాథ రావుగారు.

—గొడుగు గుడ్డ నూర్యుని వేడిమిని (వెల్లురునీ) మనకి తగలకుండా చెయ్యడానికికదా? కనక అన్ని రంగుల కిరణాలన్నీ పీల్చుకునే నలరంగు వాడతారు గొడుగు గుడ్డకి, ఇంకే రంగు వాడినా దాని కొంతికి కళ్ళు జగ్గుమంటాయి.

—నూర్యలేజమున ప్రాణులకు కావలసిన అందునూ ముఖ్యముగా మొక్కలకు కావలసిన శక్తి ఉన్నది. ఆ శక్తికి వస్తు యోగ్యతనుబట్టి ప్రవర్తించు గుణము లేదు. వస్తువులకే ఆ శక్తిని వివిధరీతుల ఉపయోగించుకొగల యోగ్యతలున్నాయి.

—మత్స్యావతారానికి గుడి మే మెరుగము: ఎక్కడో ఉండవచ్చును. కూర్మావతారానికి శ్రీకూర్మములోనూ, వరాహవతారానికి సింహచలములోనూ, నారసింహునికి చాలవోట్ల, రాముడికి భద్రాద్రి, ఏకాంత రామేశ్వరము, తిరువళ్ళూరు; కృష్ణుడికి సరే; (పరశురాముడికి లేదు. చివర రాముడికి శక్తి గోల్పోయినాడు గదా?)బుద్ధుడికి జగన్నాథములో కాబోలు. కలి ఇంకా రావాలి. వామనుడికి గుడి మే మెరుగము.

—“తుమ్మలూ, బల్లిపాటూ, శకు నాలూ, ఇవన్నీ సహజంగా జరిగేవే. వాటి వల్ల యే లాభిస్తాయి ఉండవచ్చు” మీతో ఏకీభవిస్తాను మారుతి రామిరెడ్డిగారు.

—రిఫ్యుడమైన నీరు ఎన్నాగు

ఉంచినా అందులో క్రిములు బద్ధవింశవు. మేము వాసనీటిని రెండునెలలు మూతవేసి ఉంచినా పురుగు పట్టనేలేదు.

—పంపులగొట్టుములు భూమిలో పైపైనే ఉంటాయి. కనక భూమిదల్లదనము ఆగొట్టాలకిపట్టి, ఆ గొట్టాలలోనుంచి వచ్చే నీరు చల్లగా వుంటుంది. బావులలో నీరు పంపు గొట్టాలకన్న చాలా లోతుగా వుంటుంది. కనక చలి అందక శీతకాలంలో వెచ్చగా వుంటుంది. నీరు వేడిమికి వాహకము కాదు. కనక ఉపరితలానికి అందిన చలి లోతుకి అందదు. ఇదికూడా కారణమే చలి కాలంలో బావినిరు వెచ్చగా ఉండడానికి.

—అవును. కొత్త సత్కృతములు ఆకాశాంతరాళములో దీప్తి సంయోగమువల్ల విర్బడుచునే సమృద్ధిము కొందరు శాస్త్రజ్ఞులకున్నది. అమెరికాదేశపు మిల్లీకు వారిలో ప్రముఖుడు.

—పడికముపట్టుటకు కారణము నూత్న జీవులకంటె నూత్నమైన 'వైరసు'వైరసులో నేటికి నిర్మించబడిన నూత్నదర్శినిలవల్ల చూడడానికి ఏమీ దొరకడములేదు. ఈ వైరసులలో వేర్వేరు వ్యాధుల్ని తెచ్చు రకాలున్నాయి.

—నత్తికి కారణము మాట్లాడాలన్న అతి తొందరయే కాని నాలుక లోపము కాదట. నత్తికలవారు అన్ని మాటలూ నత్తి పలకరూ, అన్ని పేళ్లూ నత్తి పలకరూ. కంగారు పడకుండా కొంతగా మాట్లాడడము నేర్చుకుంటే నత్తి పోతుందట.

—వందలకోట్ల సంవత్సరాల క్రితము జరిగిన సంఘటనలను వాటి ఘటనలు నేటి వరకూ నిల్చిఉండడాన్నిబట్టి తెలుసుకుంటున్నాము. భవిష్యత్తును ఈనాటి స్థితినిబట్టి, జీవపరిణామ, భౌతిక పరిణామ నూత్రాన్ని బట్టి ఇలాగ జరగవచ్చునని ఊహిస్తారు శాస్త్రజ్ఞులు.

—హిప్పటిజము కనబడుతూంటేనే? సమృద్ధిముపోతే లోటు ఎవరిదీ? హిప్పటిజములో జరిగే పరిస్థితులు ఇంకా తెలియవు.

—మానవులకూ పక్షులకూ కలిపి ఎగురగల మానవులను సృష్టించడమా? సాధ్యమని తోచదు. పెద్దపులి సింహాల్ని, పిల్లకుక్కల్ని కలిపితే పుట్టిన పిల్లలు అచిర కాలములో చచ్చి పోయాయి. ఇతర 'మృకమా'లు చచ్చిపుట్టినవీ కలవు. చెట్లలో చేసిన మిశ్రమాలు పిండెల్ని పెట్టక మాడిపోయాయి. ఆర్కెడిస్ జాతి మొక్కలలో స్వరరాగసంపర్కము జరిగితే పువ్వులు మాడిపోతాయి.

కే స రి ర త్న త్ర య ము లోధ్ర

గర్భాశయ రోగ నివారిణి
ప్రీతిక గణగు ముఖకుల. విహిష్ట కాకుండుట. అకాల విహిష్ట, మైల జాన్తి గాను తక్కువగాను పోవుట. కుసుమ రోగము సంతాన హీనత. రక్తహీనత, మల విద్యము, హఠికావాతము, కీళ్ళ నొప్పులు, అరికాళ్ళ, అరచేతులు మంట మొదలగు ప్రీమర్మవ్యాధులను కుదుర్చును.

ఆమృత

రక్తశుద్ధిద్రావకము
ఇది రక్తహీనత, మలవిద్యము, అశీర్ణము, కీళ్ళ నొప్పులు, పోమరితనము, మేహవణములు, ముఖసంకటములు, విన్నత్రవ, కడుపులోమంట మొదలగు వ్యాధులను నివారింది శరీరమునకు కాంతిని ముఖమునకు తేజస్సును యిచ్చును.

ఆర్క

సర్వ జ్వర నివారిణి
అహార, విహారములచేద దోషంబుల వలన అన్యాయమునందు క్రిమికూటము చేరి నణవిద్యములైన జ్వరములు సంభవింతుచున్నవి. వాతజ్వరము, పిత్తజ్వరము కఫజ్వరము, పన్నిపాతజ్వరము మరియితర విషజ్వరములను, కడుపులోస్థిహమును జ్వరగర్భను కుదుర్చును

కే స రి కు టీ రం లిమిటెడ్

రాయపేట : మద్రాసు-14
తెనుగుజిల్లాలకు. వైశాముకు ఏజంట్లు:
శ్రీ సీతారాం జనరల్ స్టోర్సు
విజవాడ. ఏకిందోబాడు.

శ్రీమదాంధ్ర
మహాభారతము
ఉద్యోగపర్యము
వెల రూ 1-0-0

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు 1

(27-వ పేజీ తరువాయి)

ప్రచారం జరిగింది. అటువంటివి నాకు కలుపు" అన్నాడు శర్మ.

తర్వాత తను అప్పికేవలనుగీజు నిమిత్తమే కృష్ణారావుదగ్గర అప్పుచేసినట్లు చెప్పి ఐ. ఏ. యస్. వార్తను యెవరితోనూ చెప్పవద్దన్నాడు. తండ్రి 'సరే' అన్నాడు.

అలాడు సాయంత్రం తండ్రి శర్మకు రెండువందల రూపాయలు ఇచ్చి కృష్ణారావు బాకీ తీర్చి వేసి మిగిలిన డబ్బు పెట్టి ఖరీదైన నూటు కుట్టించుకొమ్మన్నాడు. ఈ సలహాను కృష్ణారావు అనేకసార్లు చెప్పాడు. శర్మ ప్రక్కనవున్న బట్టి వెల్చి ట్రవ్స్ నూటు కొకదానికి ఆర్డరిచ్చాడు. మంచి రంగులుగల నెక్డెయి, బూట్లు సాక్సుకూడా కొని తెచ్చుకున్నాడు. ఇంటికి రాగానే తండ్రి 'అవి చాలా బాగున్నాయి' అన్నాడు.

తండ్రి కొడుకుల ప్రవర్తన ఇంటిలో వారికి కొంత ఆశ్చర్యం కలిగించింది. శర్మ కేదేనా పెద్ద వుద్యోగం వచ్చిందేమో అనుకున్నారు. రాలేదని శర్మ చెప్పాడు.

అయితే ఈ ఖర్చులు, ఈ వేషాలు యేమిటి?" అని అడిగింది రాజ్యం.

"ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు" అన్నాడు శర్మ. ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళివలసిన సమయం వచ్చింది. ఇంటర్ క్లెసులో ప్రయాణం చేయమనీ, అన్ని వసతులుగల పెద్ద హోటలులో మాత్రమే మకాం చేయవలసిందని తండ్రి సలహా ఇచ్చాడు. "సరే" నన్నాడు శర్మ. మిగతావారు శర్మ ఉద్యోగంకోసం గట్టి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడనుకున్నారు. ఇంటర్వ్యూకి లెక్కల లెక్కర్ రాలేదని శర్మకు తెలిసింది. వెనకటి అనుభవాన్ని పురస్కరించుకొని ఈసారి సమాధానాలు యేమి తోణకుండా చెప్పాడు. మొత్తం మీద ఇంటర్వ్యూని జయప్రదంగా ముగించుకుని యింటికి చేరేడు.

ఒకరోజున ట్రవ్స్ నూట్ నెక్డెయి మొదలైనవి ధరించి తన గదిలో కూర్చున్నాడు. రాజ్యంచూసి "ఈ వేషంలో మీరొక జిల్లా కలెక్టరులాగ వున్నారు" అంది.

"అట్లాగయితే ఎప్పుడూ ఈ వేషంలోనే వుండలెప్పుకున్నాను" అన్నాడు శర్మ.

ఐ. ఏ. యస్ లో శర్మకు మూడవ ర్యాంక్ వచ్చింది. ఈ వార్త ఒక అరగంటలో వూరింతా వ్యాపించి పోయింది.

"శర్మ చాలా తెలివైనవాడని మాకు మొదటి నుంచి తెలుసు, ప్రతీక్లెసులోనూ ఘనుగా వుండేవాడు" అన్నారు. "అతను అమాయ

కుడు" అన్నవాళ్ళు "అతను చాల బుద్ధిమంతు"డన్నారు. మొత్తంమీద శర్మలో ఏవేనా చిన్న చిన్న లోపాలుంటే అవన్నీ సభుకాలుగా మారిపోయాయి.

శర్మ తండ్రి ఉత్సాహానికి హద్దు లేదు. శర్మతల్లి "నేను చెప్పలేదూ, మనవాడికి పెద్ద ఉద్యోగం వస్తుందనీ" అంది.

"ఏదో పైకి అట్లాగ అన్నాను కానీ నాకు మాత్రం తెలియదా యేమిటి?" అన్నాడు తండ్రి.

"అయినా మీ డబ్బు వాడికి అచ్చి రాలేదు. పరీక్షకి వెళ్ళటానికి రాజ్యందగ్గర నాదగ్గర కలిపి యాభైరూపాయలు వుంటే యిచ్చి వంపించేం" అంది తల్లి.

ఏమి అన్నా తండ్రికి సంతోషంగానే వుంది.

అందరూ తలోసారి కరణంగారియింటికి వెళ్ళి వచ్చేరు. అయితే కరణంగారియింట్లో యెవరినీ చూడటానికి వీలేకపోయింది.

ఎటువంటి వార్తలూ లోనికి ప్రవేశించటానికి వీలేదు అన్నట్లుగా వారి వాకిలి తలుపులు ఆరోజంతా బంధింపబడి వున్నాయి.

కృష్ణారావు హోటల్ లో కాఫీ నేవిస్తూ ఐ. ఏ. యస్ ఫలితాలు చూసేడు. శర్మ పేరు మూడవ ర్యాంకు లో కనబడగానే

త్రాసుకూవున్న కాఫీని వదిలేసి ఉల్లోవున్న రాఘవరావు యింటికి పరుగుతుకుని వెళ్ళేడు. రాఘవరావు ఆఫీసుకు వెళ్ళినట్లు ఇంట్లోంచి యెవరో చెప్పేరు. కృష్ణారావు ఆఫీసుకు వెళ్ళేడు. రాఘవరావు కుర్చీ లో కూర్చుని పైట తిరగేస్తున్నాడు. ఈవార్తని చెప్పేడు. రాఘవరావు ఈ వార్తని యింతకు ముందే పేపర్లో చూసేడు.

"శర్మకు ఐ. ఏ. యస్ లో నెలక్ష ను వచ్చింది" అన్నాడు కృష్ణారావు.

"ఏ శర్మ?"

"ఏ శర్మ? అయితే నాకెందుకు? మన శర్మ?"

"వాడెప్పుడూ ఐ. ఏ. యస్ పరీక్షకు వెడుతున్నట్లు నాతో చెప్పలేక?"

"నువ్వు ఫస్ట్ సర్వీసు కమిషనుకు వెళ్ళినప్పుడు శర్మతో చెప్పేవు గనకనా? వాడెందుకు చెప్పాలి?"

"అప్పుడు నేను చెప్పక పోవడమే అతనికి లాభం. లేకపోతే నాలాగ నుకూస్తాగా తయారయ్యేవాడు.

"వాడు నీకు చెప్పక పోవటం కూడా నీకు లాభమే. రెండువందల రూపాయలు నీకు మిగిలేయి."

తాసిల్దారు వచ్చేడు. అందరూ గుమాస్తాల

లాగే రాఘవరావుకూడా లేచినిండు న్నాడు. రాఘవరావు అతికత్తం మీద నవ్వు తెచ్చుకుని తన బ్రీయమ్మరు డొకడు ఐ. ఏ. యస్ మూడవ ర్యాంకులో ప్యాస్యేయ్యడని చెప్పేడు. ఆఫీసుకు నవ్వి "అయితే బాగానే వుంది. మీ మిత్రుడు యెప్పుడో మనకు వై అధికారిగా వస్తాడన్నమాట!" అన్నాడు.

"ఇక్కడికే రావాలనేమందిలేండి. నేకం మొత్తంమీద యే రాష్ట్రంలో నైనా నేయవచ్చు" అన్నాడు రాఘవరావు.

"మొదటి పది ర్యాంకులలో వచ్చినవారిని వారు కొరుకున్న రాష్ట్రాల్లోనే వేస్తారు" అన్నాడు ఆఫీసు.

రాఘవరావు గుండెలో రాయిపడింది. భూకంపంవచ్చి నీటు కదిలిపోతుందా అని పించింది. ప్రక్కనున్న కృష్ణారావునిచూసి "ఉద్యోగాలు సుడిగుండాలు ఒకసారి ఒకరిది పైచేయీ మరొకసారి యింకొకరిది పైచేయీ అవుతుంది" అన్నాడు రాఘవరావు.

"అంతేకాని మన విద్యార్థి జీవితంలోని మన ప్రవర్తనకు ఇదొక ప్రత్యేకమైన శిక్ష అని గ్రహించలేకపోయేవన్న మాట!" అన్నాడు కృష్ణారావు.

"భేష్" అన్నాడు ఆఫీసు. రాఘవరావు తప్ప అందరూ నవ్వేరు.

సమాప్తం.

గొంధ పుస్తకం

అక్కడక్కడ

ఖండకావ్యము; రచయిత సే నా పతి రామాచార్య; పరిష్కర్త వానమామలై లక్ష్మణాచార్య కవి; వెల 1-0-0; సున్నపుదులకు ప్రత్యేకమైన వెల 2-0-0; ముద్రణ శ్రీరామా పవర్ ప్రెస్ 1877-79 సాండ్వీచ్ రోడ్, సికిందరాబాదు (ద్).

సమీర కుమార సందేశము

పద్యకావ్యం; శ్రీ నారాయణ పండితాచార్యుల వారి "సంగ్రహ రామాయణ" మందలి సుందరకాండమునకు బకషీ వాసు దేవరావుగారి ఆంగ్లీకరణము. వెల 1-8-0. ప్రతులకు బి. శాసుదేవరావు; ఛత్రపూర్ (గంజాంజిల్లా).

ఇంజక్షను విధానము

గ్రంథకర్త: వైద్యవిద్యాన్ దూబగుంట సుబ్రహ్మణ్యం; వెల 1-8-0; ప్రతులకు ఇండియన్ మెడిసిన్ హౌస్, బకింగ్ హాం పేట, విజయవాడ. ఆయుర్వేద పద్ధతికి సంబంధించిన ఇంజక్షనులను ఇచ్చే విధానము ఆయుర్వేద వైద్యులకు ఉపయుక్తంగా ఉండేటట్లు వివరింపబడింది.

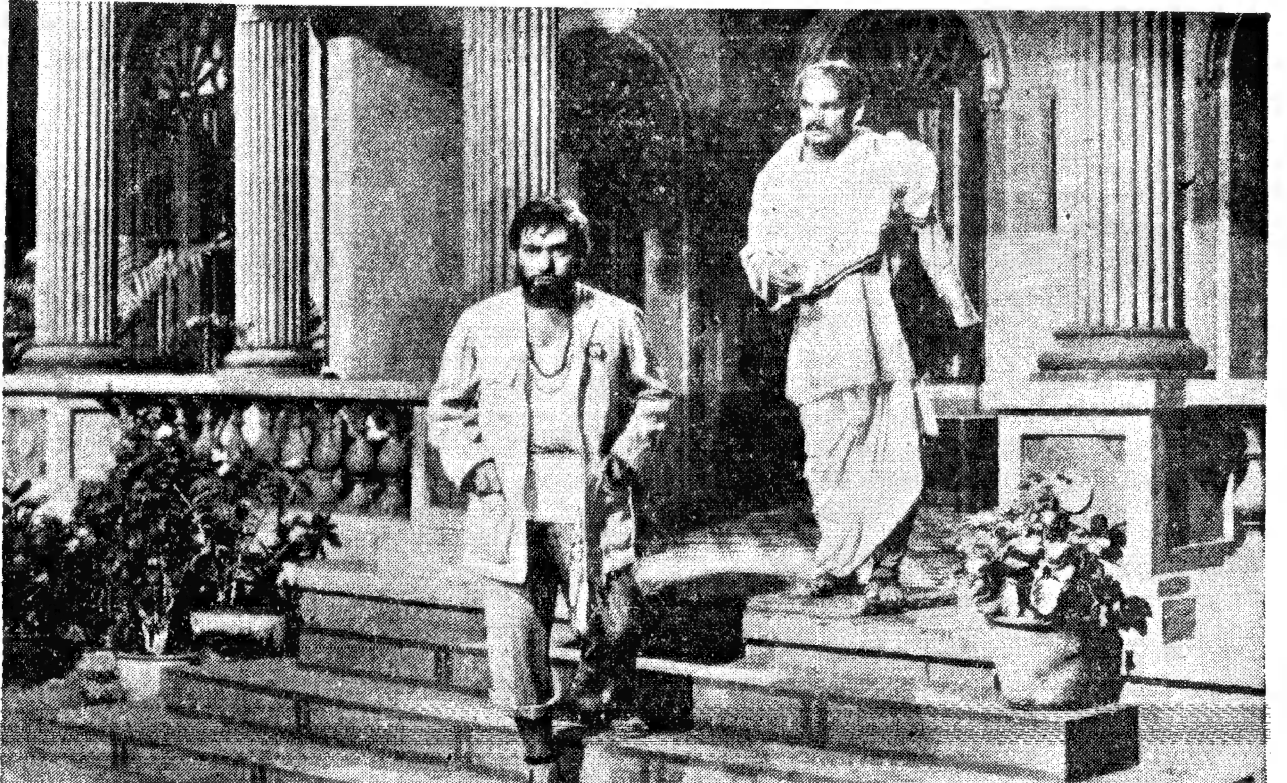
నేపనల్ ఆర్ట్స్ ఇన్స్టిట్యూట్ వారి “తోడు దొంగలు”లో ఎన్. టి. రామారావు.

వాహినీవారి “పెద్దమనుషులు”లో నలుగురు పెద్దమనుషులు శారీనాథశాస్త్రి, వంగరి,
ఏ. వి. సుబ్బారావు, కుటుంబరావు.

వాహినీవారి “పెద్దమనుషులు”లో రెలంగి, అసలు పెద్దమనిషి లింగమూర్తి.

★ యూరప్, ఆమెరికాలలో సినిమా పరిశ్రమ ★

జెమిని సంస్థకు చెందిన ఎమ్. ఎ. పార్థ పారథిగారు గత సంవత్సరం జూన్ లో యూరప్, ఆమెరికాల పర్యటనకు బయలుదేరి ఎనిమిదిమాసాలు పర్యటించి ఇటీవలే తిరిగివచ్చారు. భారతీయ చలనచిత్రాలను విదేశాలకు ఎగుమతి చేయడంలోను, ప్రదర్శించడంలోను గల సాంకేతికతలను పరిశీలించే నిమిత్తం జెమిని అధినేత ఎన్. ఎన్. వాసన్ గారి తరఫున పార్థపారథిగారు వెళ్లారు.

ఫిబ్రవరి 28 వ తేదీ సాయంత్రం దక్షిణ భారత సినిమేటోగ్రఫీ సంఘంవారి సమావేశంలో పార్థపారథిగారు తమ పర్యటనానుభవాలను వివరించారు. భారతదేశం పట్ల విదేశాలలో ఇప్పుడున్నంత శ్రద్ధ, ఆసక్తి మరెప్పుడూ లేకని, భారతీయ చలనచిత్రాలను చూడాలనే ఆసక్తికూడా ఎక్కువగా ఉందని, ఈ ఆసక్తిని ఉపయోగించుకొని భారతీయ నిర్మాతలు విదేశాలలో లాభసాటి వ్యాపారం చేయవచ్చునని ఆయన నూచించారు.

“నేను రి నెలలపాటు విదేశాలలో సంచరించాను. నిర్మాతలను, డిస్ట్రిబ్యూటర్లను, ఎగ్జిబిటర్లను కలుసుకున్నాను. యూరప్, మధ్య ఆసియాలో 15 దేశాల్లోను, ఆమెరికాలోను తిరిగాను. టెక్సస్, వాషింగ్టన్ రాష్ట్రాల్లో జరిగిన అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవాల్లో హాజరయ్యాను. ఎక్కడ చూసినా, ఎవరితో మాట్లాడినా భారతదేశంమీద గౌరవం వెల్లడి అయింది. కానీ వారికి భారతీయ సినిమా పరిశ్రమనుగూర్చి ఏమీ తెలియదనే విషయంకూడా గమనించాను. ప్రపంచ చలనచిత్రోత్సవాలలో పాల్గొనడానికి భారతీయులు ఇచ్చపడడం లేదని ఎలా కలిగిందో వారికి ఒక ఆపోహ కలిగింది. ఒకవేళ ఇచ్చపడినా ఆహ్వానాలు ఎవరికీ పంపించాలోకూడా వారికి తెలియదు.

భారతదేశపు ప్రతిష్ట ఇతరదేశాలలో ఇనుమడించడానికి పండిట్ బ్రహ్మా, ఆయన విదేశాంగ రాజనీతి ముఖ్య కారణం. వికృతాజ్ఞాసమితిలో విజయలక్ష్మి పండిట్ వహిస్తున్న ప్రాత్ర, అంతకంటే ఎక్కువగా కొరియాలో జవరల్ తిమ్మయ్య సెరవేర్చిన పని మన దేశంపట్ల గౌరవం పెంపొందించడానికై రాజకీయంగా మనపట్ల ఇంత హామ్యం ఉన్నప్పటికీ, దీన్ని తలచి

చిత్రరంగంలో మన నిర్మాతలు ఏమి ఉపయోగించుకోలేకపోయారు.

మాజేల్లెకిందట ఒకసారి నేను యూరప్ వెళ్లాను. అప్పటికి యూరప్ లో సినిమా పరిశ్రమ రెండో ప్రపంచయుద్ధపు దెబ్బ నుండి ఇంకా బాగా కోలుకోలేదు. జర్మనీలో సినిమా పరిశ్రమ బాగా దుస్థితిలో పడింది. ఇటలీలో విభాతీయమైన సరుకు ఎక్కువగా తయారయ్యేది. ఫ్రాన్సులో ఏ రకం చిత్రాలు నిర్మించడమూ అనే సందిగ్ధత ఎక్కువగా ఉండేది. కానీ ఇప్పుడు పరిస్థితి బాగా మారిపోయింది. ఆ దేశాల్లో సినిమా పరిశ్రమ బాగా కోలుకుంది. ముఖ్యంగా ఇటలీదేశంలో సినిమా నిర్మాణం చాలా మార్పుచెందింది. వచనాస్తవికత (విమోచియరిజం) అనే మాత్రం తలపెట్టింది. వాస్తవపరిస్థితులను సాగ్గుమైనంత సత్య సన్నిహితంగా చిత్రించాలనే ఆకాంక్ష ప్రబలింది. ‘డైసెట్ లీఫ్’ లాంటి చిత్రాలు స్వదేశంలోనే కాకుండా విదేశాల్లోకూడా గౌరవం, ధనలాభం పొందాయి. కథావస్తువులను ఎన్నుకోవడంలోను, చిత్రణలోను ఇటాలియన్లను అనుకరించాలనే ధోరణి దాదాపు అన్ని దేశాల్లోను ఎక్కువవోంది. ఇంగ్లండులో కూడా వాస్తవిక చిత్రాల మీదకి మోజు తిరిగింది. అయితే ఇంగ్లండు చాలా చిన్న దేశం. జనసమృద్ధి ఎక్కువ. ఇటలీలో మాదిరిగా కాక, వికాసమైన బయళ్ళు, నూర్యకాంతి లిక్కువ. అందుచేత ఇటలీలో మాదిరి జాబ్ డోర్ లాకేవచ్చుకొనకపోతే మూడియాలలోనే కృత్రిమ వాతావరణం కల్పించుకొని చిత్రాలు తీస్తున్నారు.

స్కాండ్ నేవియన్ దేశాల్లో కూడా సినిమాపరిశ్రమ కోలుకుంది. అయితే నార్వే, స్వీడన్ ల మార్కెట్ చిన్నది. అందుచేత తమ ప్రజలు ఎటువంటి చిత్రాలు చూడగోరుతారో అటువంటి చిత్రాలే తయారుచెయ్యాలని వారి సిద్ధాంతం. నార్వేలో ప్రభుత్వంవారి సెన్సార్ షిప్ భిన్నంగా వుంటుంది. రాజకీయంగా దేశవ్యతిరేకమైన విషయాలు కనిపిస్తే సెన్సార్ చేస్తారుగాని మిగతా విషయాలలో ప్రభుత్వంవారు జోక్యం కల్పించుకోరు. నైతికమైన అధ్యంతరాలుంటే పరిష్కరించడానికి ప్రతిపటణలోను ‘కమ్యూనిటీ ఫీల్డ్ సెంటర్స్’ ఉంటాయి. కమ్యూనిటీ అంటే ఒక పేట లాంటిది. ఆ పేటలోని డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, ఎగ్జిబిటర్లు, ఒక ప్రజా ప్రతినిధి ముఖ్యంగా ఉంటారు. వారికి

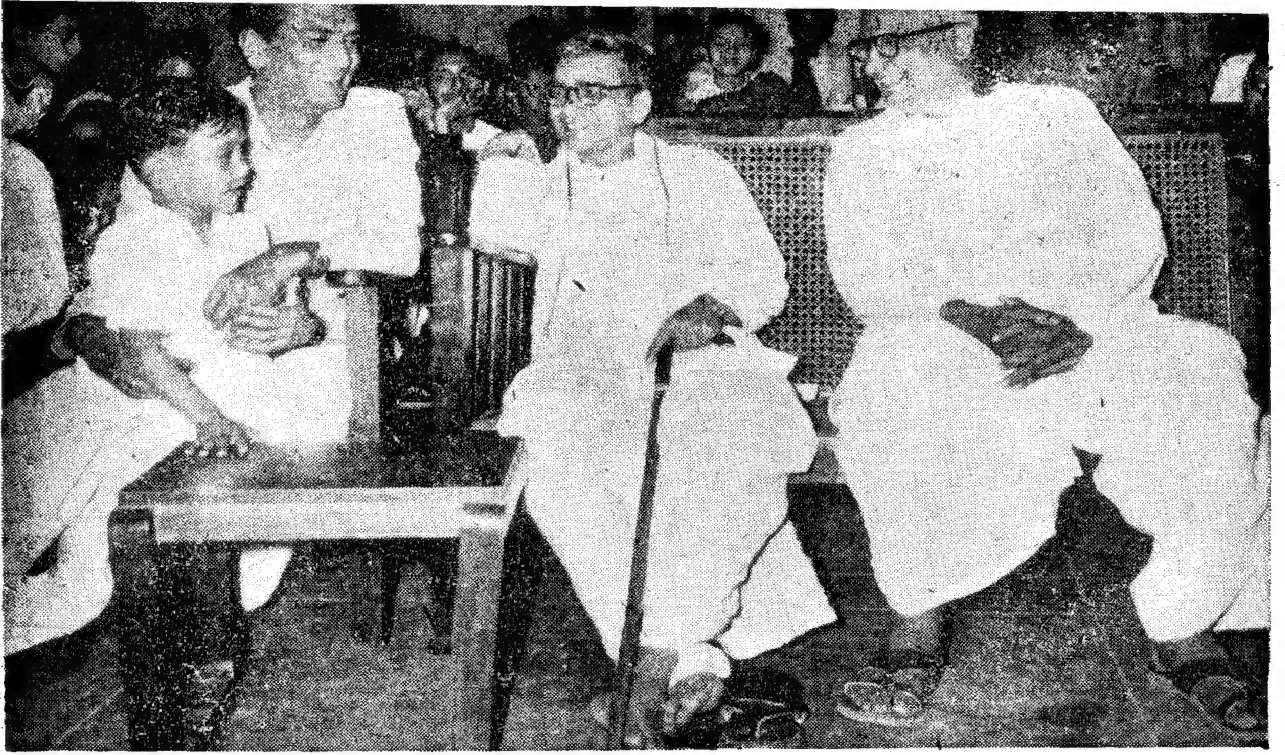
ఆ పేటలో జనులు చూడరానివి తమకు తోచినవేవైతావుంటే తొలగిస్తారు. ఈ సెన్సార్ షిప్ ఆ పేటకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. ఇంకొక పేటలో వేరే సంఘం వారు సెన్సార్ జరుపుతారు.

నార్వేలోను, స్వీడన్ లోను, నిర్మాతలు కథమీదకంటే ఫోటోగ్రఫీమీద ఎక్కువ శ్రద్ధ చూపుతున్నారు. వారికున్న టెక్నికల్ సాధన సామగ్రి మాస్తే కళ్ళు తిరిగిపోతాయి.

ఫ్రాన్సులో ప్రభుత్వం సినిమాపరిశ్రమకు చాలవిధాలుగా సహాయం చేస్తోంది. ఫ్రాన్సులో ఏడాదికి 25 ఫిల్ములుమాత్రమే తయారవుతాయి. ఆమెరికన్ ఫిల్ములు 250, బ్రిటిష్ ఫిల్ములు 10, ఇటాలియన్ ఫిల్ములు 10 దినమతి అవుతాయి. ఈ కారణంవల్ల దేశీయపరిశ్రమకు నష్టం వాటిల్లకుండా పన్నులు విధించేవిధానం ప్రాచీన వారికే అనుకూలంగా ఉండేట్లు ప్రభుత్వం చేస్తావుంటుంది. విదేశీయఫిల్ములపై ఎక్కువ పన్నులు, స్వదేశీయఫిల్ములపై తక్కువ పన్నులు వేసి ఆవిధంగా కొంత ప్రాటెక్షన్ కలిగిస్తుంది.

ఆమెరికా

ఆమెరికాలో ఈరోజున ‘సెంటర్ వన్ ఎంటర్ టైమెస్’ అని పేర్కొనవలసివస్తే చలనచిత్రాన్నికాదు; టెలివిజన్ నే పేర్కొనాలి. మాజేల్లెకిందట పరిస్థితికి ఇప్పుటి పరిస్థితికి పోలికలేదు. ఇప్పుడు టెలివిజన్ ప్రజావివోదపు మార్కెట్ ను చాలవరకు స్వాధీన పరుచుకుంది. 15 కోట్ల 60 లక్షల జనాభాకి 5 కోట్ల టెలివిజన్ సెట్లున్నాయి. దాదాపు ముగ్గురు మనుషులకి ఒక సెట్లు ఉండవచ్చుమట. అందమైన టెలివిజన్ సెట్లను మన ఇంట్లోనే అమర్చుకొని మన కిష్టంవచ్చిన ప్రోగ్రామును చూసి ఆనందించవచ్చును. ఒకసెట్టుకు 9 మీటలుంటాయి. ఏ కుర్రాడైనా ఈమీటలు నొక్కి తనకి కావలసిన ప్రోగ్రాము సెట్టు కొనవచ్చు. ఆమెరికాలో టెలివిజన్ కంటే నీలు ఆదరణన్నాయి. కార్యక్రమాలను ప్రసారంచేసే స్టేషన్లు ఏడాదికిందట 140 వున్నాయి. ఇప్పుడు 500 ఉన్నాయి. ఈ సంవత్సరాంతానికి ఈ స్టేషన్ల సంఖ్య 750 అవుతుందట. ఈ స్టేషన్లు రాత్రింబగళ్ళు ఎడతెరిపి లేకుండా ఏదో వాక ప్రోగ్రాము ప్రసారం చేస్తూనే వుంటాయి. నార్వే, స్వీడన్, డెన్మార్క్, ఫిన్ ల్యాండ్, ఇటలీ, రిజియన్లు, నాటకాలు, చిత్రాలు

ప్రకాశ్ ప్రాశస్త్య స్తుతాను తిస్తున్న పిల్లల చిత్రాలు మూడింటిని ఇటీవల ఆంధ్ర ఆర్థికమంత్రి తెన్నేటి విశ్వనాథంగారికి నిర్మాత ప్రకాశరావుగారు తమ స్టూడియోలో చూపించినప్పటి సౌబో.

మద్రాసుకు గతమాసంలో వచ్చిన సోవియెట్ ప్రతినిధులకు హోటల్ ఓషియానిక్‌లో ఫిబ్రవరి 17-న సన్మానంజరిగింది. సోవియెట్ స్త్రీలందరూ చీరలు కట్టుకుని వేదికపై నిలబడ్డారు.

సోవియట్ సాంస్కృతికమండలి సభ్యులు గతి మాసం మద్రాసు వచ్చినప్పుడు వరకి శ్రీమతి తారాచాదరి ఆహ్వానంపై 'ఇండియన్ డాన్స్ సెంటర్' దర్శించారు. భారతీయ నాట్య పద్ధతులను శ్రీమతి చాదరి అతిథులకు వివరించారు. బాలెనా ప్లేసెట్ స్కూయాకు శ్రీమతి చాదరి భరతనాట్యపు దుస్తులను, గ్రామోఫోను రికార్డులను బహూకరించగా, ఆమె తన బాలెనా కారిక్యులను బహూకరించింది. ఫోటోలో ఉన్నవారు తారాచాదరి, ప్లేసెట్ స్కూయా.

యూరప్, అమెరికాలో సినిమాపరిశ్రమ

ప్రశ్నలు - ఇలాగ ఎన్నో రకరకాల వ్యాపార జరగవచ్చు. బాజ్ హోప్, బింగ్ అంకాలతో కూడిన కార్యక్రమాలుంటాయి. క్రాస్టీ మొదలైన ప్రసిద్ధ హాలీవుడ్ తారలు మన కేడికావలినై అదే చూడవచ్చు. టెలివిజన్ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటూ నూలపిల్లల విద్యాభ్యాసంకూడా టెలివిజన్ వుంటారు. ఈ తారలు సినిమా తెరమీద

వలె కాక, ప్రేక్షకులు తెరమీద చూడకుండానే టెలివిజన్ స్టేషన్ లో ఉండి సటిస్టాంటారు కనుక, ప్రేక్షకులు తారలు తమ ఎదుటే ప్రత్యక్షమైనంత ఆనందం పొందుతారు. ఈ కారణాలవల్ల టెలివిజన్ అమెరికాలో చాలా ప్రజాదరం పొందింది.

సినిమా పరిశ్రమ టెలివిజన్ తో పోటీ చేయలేకుండా వుంది. సినిమాలు ఇంక వరకూ గుత్తకు పుచ్చుకొన్న 'కలర్' కూడా టెలివిజన్ లోకి వస్తోంది. టెలివిజన్ కంపెనీలు ఇటాలియన్, ఫ్రెంచి ఫిల్మలను కూడా ఇంగ్లీషులోకి డబ్ చేసి టెలివిజన్ తెరమీద ప్రదర్శిస్తున్నాయి. డబ్బింగ్ లో కబంయొక్క సింక్రోనైజేషన్ లో ఎల్ పాలున్నప్పటికీ టెలివిజన్ తెర చిన్నది కనుక ఆట్రే కనిపించవు. ఈ విషయంలో సినిమాలు టెలివిజన్ తో పోటీ చేయలేకుండా ఉన్నాయి. అమెరికాలో ఉన్న 2000 సినిమా థియేటర్లలో ఇప్పటికీ 6000 థియేటర్లు పూర్తిగా మూసివేయబడ్డాయి. హాలీవుడ్ సినిమానిర్మాణం నూటికి 40 వంతులు తగ్గిపోయింది.

ఈ ప్రమాదంనుండి బయటపడే వార్గం శ్రీ - డి ఒక్కటే అని నిర్మాతలు నిశ్చయించుకున్నారు. శ్రీ డ్రైమస్ లో టెక్నిక్ లో చాలరకాలున్నాయి: సినిరమా, సినిమాస్కోప్, వైడ్ స్క్రీన్. శ్రీ - డి మొదలైనవి. వీటిలో నిజమైన వాస్తవిక విభ్రాంతి, కలగజేసేది సినిరమా ఒక్కటే. బ్రహ్మాండమైన తెర. 8 లాడ్ స్క్రీన్లు, 8 సౌండు ట్రాకులు ఉపయోగించడంవల్ల స్టీరియోఫోనిక్ శబ్దం సినిరమా సాధించింది. నేను సినిరమా ప్రదర్శనం చూశాను. ప్రతిబింబం మాడుకోలిట్లో కనిపించడమేకాక ఆ ప్రతిబింబం మనలను అన్నివైపులా ఆక్రమించుకునివున్నట్లు భ్రాంతికలిగి, చిత్రంలో అక్షరాలా మనం మునిగిపోతాము. సినిరమాలో జలపాతం దృశ్యం చూసినప్పుడు, నీళ్ళు నాకుర్చి కిందకి ప్రవహిస్తున్న భ్రాంతి కలిగి నేను వద్దనుకుంటూనే కాళ్ళు కొడిగా ఎత్తుకోవలసి వచ్చింది.

Sastry's HOTEL

శాస్త్రిన్ హోటల్

చిక్ పేట, తిరుగురు సిటీలో
జనచెయ్యింది.

త్వరలో కొత్త సీరియల్

“మరింత చెప్పా”

రచన: శ్రీ “శారద”

ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకు త్వరలోనే ఒక కొత్త సీరియల్ నవలను అందించగలుగుతున్నందుకు ఆనందిస్తున్నాము.

ఆర్థిక స్తోమతు లోపమైనప్పుడు సమాజంలో జీవనం ఎంత యాతనామయమౌతుందో ముఖ్యంగా స్త్రీలకు అట్టి పరిస్థితులలో ఎంతటి ఘోరపతనం సంభవిస్తుందో ఈ చిన్న నవల యథాతథంగా చిత్రిస్తుంది. అయితే అమానుషమైన ఈ దుఃఖాంధకారంలో సహజ మానవ సౌశీల్యం, ప్రేమార్ధ్రతలు వెలుగుదారులు చూపగలవు. నేటి సామాజిక జీవనాన్ని వాస్తవికంగా చిత్రించడానికి రచయిత శ్రీ ‘శారద’గారు చేసిన కృషి పాఠకులలో ఔత్సక్యం రేకెత్తించగలదని ఆశిస్తున్నాము - సంపాదకుడు.

అయితే సినిరమానిర్యాణం చాలా సాధక బాధకాలలో కూడింది కనుక దానికి ఆశ్చర్య భవిష్యత్తు ఉన్నట్లు నాకు లోచనమైంది. భవిష్యత్తు ప్రకాశమానంగా ఉన్నది సినిమా స్కోప్ కు క్షేత్రము మాత్రమే. ఇందులో శ్రీ దైమన్సుల్ భాంతి సంపూర్ణంగా ఉండకపోయినా స్త్రీయోధానికే శబ్దం నిర్దుష్టంగా వుంటుంది. అంటే శబ్దం ఎక్కడ నుంచి వస్తున్నట్లు తెలియక కనిపిస్తుందో, నిజంగా అక్కడ నుంచే వినిపిస్తుంది కూడాను.

అమెరికన్లకు కొత్తవస్తువుల మీద మోజే కుప్పవ. వారు నిత్యనవ్యతాస్వేషులు. కొత్త వస్తువు కనిపిస్తే చాలు, పాతవస్తువు నుంచి దైనా సరే పారేసి, కొత్తవస్తువు చేస్తే దైనా సరే దాన్నే గ్రహిస్తారు. ఇందువల్లనే అమెరికన్ పారిశ్రామిక రంగంలో కొంత

కొక కొత్తవిప్లవం, కొత్తపరిణామం కలుగు తుంటుంది.

ఇంతకాలమూ వారు బ్రిటిష్ చిత్రాలను ఎగతాళిచేసేవారు. ఇప్పుడు బ్రిటిష్ చిత్రాలకు, తదితర యూరపియన్ చిత్రాలకు, జాపనీస్ చిత్రాలకు అమెరికాలో గిరాకీ ఎక్కువయింది. అయితే శ్రీ క్రిందటిదాకా ఇటలీ, జపాను అమెరికాకు శత్రుదేశాలు. గత యుద్ధంలో తమవారు చనిపోవడం గుర్తున్న ప్రతి అమెరికన్ గృహిణి జాపనీస్ ముఖం కనిపిస్తే ఏవగించుకొనేది. అటు వంటిది ఇప్పుడు జాపనీస్ చిత్రాలు బాగా ‘పాపులర్’ అయ్యాయి. అమెరికన్లు అభివృద్ధి అంటే ఒక్క ఆర్థికాభివృద్ధి అని మాత్రమే భావిస్తారు. దానికోసం ఏపనైనా చేస్తారు. అమెరికన్ ప్రజలు తమ చిత్రాల మీద విశుగుప్తు, ఇతర దేశాల చిత్రాల మీద మోజుపడుతున్నాడు కనుక, అమెరికన్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు భారతదేశంనుండి చిత్రాలు దిగుమతి చేసుకోగోరుతున్నారు. టెక్నికల్ గా భారతీయ చిత్రాలు వారి చిత్రాలలో సరికాపోయినా, ఏదో ఒక విధమైన కొత్తదనం ఉంటుంది గదా.

అమెరికన్ చిత్రాలలో ‘విడియలిజం’, ‘డామా’ ఉండాలని కోరుతారు. భారత

ఒక యింట్లో వైరింగు మరమ్మతులు చేస్తున్న ఎలక్ట్రిషియను తన అసిస్టెంటును పిలిచి రెండు తీగలు చూపించి ఏదో ఒకదాన్ని ముట్టుకోమన్నాడు అసిస్టెంటు ముట్టుకున్నాడు.

“ఎలావుంది?” అని అడిగాడు ఎలక్ట్రిషియను.

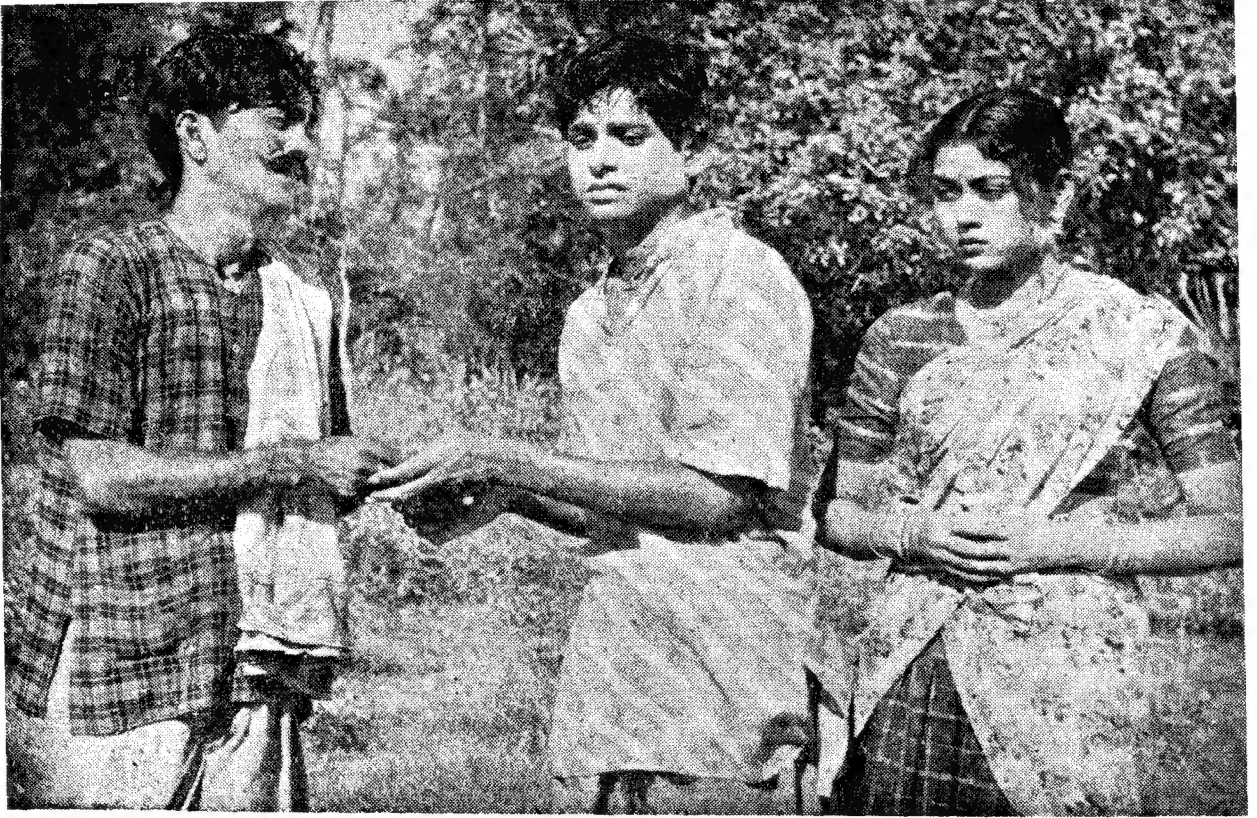
“బాగానే వుండే? ఏమీ లేదే?” అన్నాడు అసిస్టెంటు.

“ఒహో. నల్లే. ఏ తీగవదో తెలియక నిన్ను ముట్టుకోమన్నాను. ఆ రెండో తీగ ముట్టుకోకు. మాక్ కొట్టి చస్తావు”

తీయలు ‘విడియలిజం’, ‘మెలో డామా’ అభిమానిస్తారు. అభిమానం చూపిస్తే ‘డామా’ ఉండాలని కోరుతారు. భారత లకు, వారి చిత్రాలకు వైరుధ్యం

దాంపత్య రహస్యము

ఇది ప్రాచీన అసలు కొత్తక గ్రంథం (ఫోటోలలో) 254 పుటలు పుస్తకం చిత్రం. 2/ చిత్రం ఖరీదులు పుస్తకం D. S. మిశ్రా & కో. 25 బీలు మద్రాసు-1

నిలవ నీపలేని అక్కా, తిమ్మిస్తిను తన యింటికి రమ్మని బలిహారుతున్నాను గంపా.
యునైటెడ్ టెక్నిషియన్స్ & శ్యామలావారి "పల్లెపడుచు"లో దృశ్యం

నేషనల్ ఆర్ట్ థియేటరువారి "తోడుదొంగలు"లో ★ డాక్టర్ శివరామకృష్ణయ్య, ఎన్. టి. రామా గావు

గోకుల్ పిక్చర్స్ వారి “నిరుపేదలు” లో సురభి జాలనరస్వతి.

యూరప్, ఆమెరికాలో సినిమా పరిశ్రమ

ఉంటుంది. కాని ప్రస్తుతానికి కొంతకాలం గాకా సంవత్సరాలు ఆమెరికాలో చాగానే పోవచ్చు. కాని కొంతకాలం తిరిగి వాటివైనా నువ నిర్మాతలు ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేసే చిత్రాలలో కొన్ని వాళ్ళు తీసుకురాక తప్పదు.”

పాశ్చాత్యుల గారి ఉపన్యాసం తిరివాటి, సభకు అత్యంత వహించిన కె. శ్రీనివాసన్ (మాజీ కన్స్టాబుల్ ఆఫ్ ఇండియా) గారు పార్థ పారశి గారిని ఆశీర్వాదము మాట్లాడారు.

ఇంతలో పాశ్చాత్యుల వారు తమ “పరివర్తన” చిత్రం షూటింగ్ ఈ వెలలో ప్రారంభం చేస్తున్నారని తెలుస్తోంది. ఎ. వాశ్వేంద్రరావు, ఎన్. టి. రామారావు, సావిత్రి, ఎస్. జి. తారలు, గోరన్నామి, ముసుంబరావు, రమణాకవి, మిక్కిలి సేని ఈ చిత్రంలో నటించును. తాలిసేని ప్రకాశరావు గారు డైరెక్టు చేస్తారు. సంగీతం మోహనదాసు, నిలపతిరావు; మాటలు, పాటలు ఆర్. జి. సుబ్బారావు, వినియోగి శ్రీరామమూర్తిగారు.

భరణివారి “చక్రపాణి” లో రమణారెడ్డి, సి. ఎస్. ఆర్., భానుమతి మొదలైనవారు.

యోగాసనములు-దేహరోగ్యము

7. మూత్రరోగములు - వ్యాయామ యోగచికిత్స

మానవులకు సంధేహమునది అత్యంత బాధకరమైన మనోరోగము. ఇది మనోధర్మము. దేహాయంత్రమును నడుపు పదకొండు కీలకములలో మనస్సు అత్యంత ప్రధానమైనది. ఈ మనస్సుయొక్క వ్యాపారమును చెడగొట్టి దారి తప్పించునది సంధేహము. మనస్సునకు సంధేహము అనుకోగము ఒకసారి సంప్రాప్తమైనచో, ఇంక మిగిలిన ఇంద్రియముల వ్యాపారముకూడ గతిరహితమగును. ఇది సర్వజనులకును అనుభవక వేద్యమైన విషయము.

“అజ్ఞాత్వాశ్రద్ధధానశ్చ సంశయాత్మా విసక్తితి॥ నాయం లోకోఽస్తి నపరో సుఖం సంశయాత్మసః॥”

అని శ్రీ భగవద్గీతా వాక్యము. సర్వవిధ మనోరోగములకును ప్రధాన హేతువులు మూడు:—ఆహార దోషము, సంగదోషము, దృష్టి దోషము. వీనిలో ఆహారదోషము చాలచెడ్డది. కారణములేనిది కార్యములేదు. కారణముయొక్క గుణములు కార్యమందు వ్యాపించును. ఎట్టి ఆహారమును మనము భుజింతుమో, అది యే గుణములుండునో, అవియే మనోవ్యాపార, శరీరపరిణామములందు ప్రతిఫలించును. ఇది యనుభవసిద్ధము. ఆహారములో సంతర్కరమైయుండు గుణదోషములు కండ్లకు కౌసరాకున్ననూ, ఆహారమును భుజించిన పిదప మానసికానుభవ గోచరములై శరీరము నందు సత్పరిణామములకుగాని దుష్పరిణామములకుగాని హేతువులగుచున్నవి.

“అన్నమశితం శ్రేధా విధీయతే
తస్యయః స్థవిష్ణేధాతుః తత్పురీషం
“భవతి యోమధ్యమః తస్మాంసం
యోఽఽదీపః తస్యః
“ఆపః పీతః శ్రేధా విధీయతే
తాసాంయః స్థవిష్ణేధాతుః తన్మాత్రం
“ధీవితయోమధ్యమః తిల్లాహితం
యోఽఽదీపః సప్రాణః
“తేజోఽదీపః శ్రేధావిధీయతే
తస్యయః స్థవిష్ణేధాతుః తదస్థిభవతి

“యోమధ్యమః సమజ్ఞాయోఽగిస్తః
సావాక్
“అన్నమయంహి సామ్యమనః
అహమయః ప్రాణః తేజోమయా
వాక్ ఇతి॥”

(చాందోగ్యోపనిషత్తు అరవ ప్రపాఠకము)
అనగా—ఆహారము మూడు విధములు
ఘనము, ద్రవము, స్నిగ్ధము.
అన్నము, పష్య మొదలైనవి ఘనములు.
నీళ్లు, పాలు మొదలైనవి ద్రవములు.
నెయ్యి, వెన్న మొదలగునవి స్నిగ్ధములు.
మనము భుజించు ఘన వస్తువులలోని
అత్యంత స్థూలభాగము మలముగాను,
అత్యంత మధ్యభాగము మాంసముగాను,
పరమ మాత్స్యైకము “మనశ్చక్రిగుణము”
గాను శరీరయంత్రములో పరిణామము
జెందును.

శ్రీ డి. గృష్ణమాచారి

ద్రవవస్తువులలోని స్థూలాంశము మూత్రముగాను, మధ్యాంశము రక్తముగాను, పరమ మాత్స్యైకము “ప్రాణశక్తి”గాను పరిణమించును.

స్నిగ్ధవస్తువులలోని స్థూలాంశము ఎముకలకు, మధ్యాంశము మజ్జామేధము (కొవ్వు)నకు, పరమ మాత్స్యైకము “వాక్ శక్తి”చేరును.

దైవ నిర్మితమైన మన శరీరయంత్రము నందలి అత్యాశ్చర్యకరమైన శక్తియిదియే. ఆధునికవైజ్ఞానిక ప్రవీణులు ఎట్టియంత్రముల సహాయముచేతగాని వై ఆహార వస్తువులను ఆరితగా మార్చుకాలరు.

మనస్సుయొక్క శక్తి, మనోవ్యాపారములైన కాంతిస్థైర్యములు, సంధేహ చాందల్యములు, భుజించు ఆహారముయొక్క గుణములకు అనుగుణముగా సంభవించుచున్నవి. భూమి ఫలితముగానే మనోరోగములు, ఇంద్రియరోగములు, ఇతర కారీరకరోగములు సంభవించుచున్నవి. ఆహారగుణములే మానవుల ఆరోగ్యమునకుగాని అనారోగ్యమునకుగాని మూల కందమగుచున్నవి. సంధేహ చాంచల్యములే మనోరోగములకు హేతువులనియు, కాంతిస్థైర్యములే ఆరోగ్య కారణములనియు ఉద్దాలకముని నిత్య సంశయములనియు ఉద్దాలకముని నిత్య సంశయములనియు మనము గ్రహించి మనము సక్రమమార్గములో ప్రవర్తించుచున్నచో, వారికి జీవితమందు సుఖమును ప్రసాదించినవారము కాగలము.

ప్రతివిషయముననూ మనస్సునందు సందేహములు జనించుటకు భుజించు ఆహారము నందలి గుణదోషములే హేతువులని ప్రత్యక్ష విదర్శనములను జూపవచ్చును. కొందరు పసిపిల్లలకు సాత్త్వికాహారములను, మరి కొందరు పిల్లలకు స్వేచ్ఛాహారములను ఇచ్చి పెంచి అయిదారు సంవత్సరముల అనంతరము వారి శరీరస్థితిని, మనోవ్యాపారమునూ గమనించి విచ్ఛక్షపాతముగ పరీక్షించినచో వై విషయము సత్యమని ధ్రువపడగలదు.

కాని అట్లు చేయగల వారెవరు? రాజకీయ రంగమందు ఎట్టి కార్యమునకు గాని కోట్లాది ద్రవ్యమును వెచ్చించుటకు వెనుదీయనివారు ఇట్టి విషయములందు పరిశోధనకు ప్రోత్సాహమిచ్చి భారతీయ స్త్రీ పురుష సంతానముయొక్క బాగుగులకై పాటుపడగలరా? పాశ్చాత్యుల నడికలా మన కందుకో తెలియదు. భారతీయులు తత్త్విజ్ఞానులు. వీరు ప్రాకృతికవాదులు. ఈవ్యత్యాసమునందరూ అంగీకరించినవియే నా నమ్మిక.

చాందోగ్యోపనిషత్తులో
“అహరశుద్ధో సత్యశుద్ధః సత్యశుద్ధో
ధృవాప్యృతిః స్మృతిప్రసంగే
“సర్వ గ్రంథీనాం విప్రమోక్షః”
అనియు,
శ్రీ భగవద్గీతాలో
“ఆయుస్సత్య బలారోగ్య
సుఖక్రితి వివర్తనః
“రసాస్వాత్స్విత్వాః తదాహ్వాద్యాః
అహారాః సాత్త్వికప్రియాః
“కటూర్లు లవణా త్యష్ట
తీక్ష్ణయాక్ష విదాహినః
“అహారా రాజసస్పృహః
దుఃఖశోకా మయప్రదాః
“యాతయామం గతరసంపూతి
పర్యుషితం దయత్
“ఉచ్చిష్ట మపిచామేధ్యం
భోజనం తామసంప్రియమ్.”
అనియు చెప్పబడినది. అనగా మన శారీరక మానసేంద్రియ గుణకార్యములు ఆహార గుణముల అధీనములని యుపదేశించు

చున్నది. ఇప్పుడు క్రిభగవద్గీత టీకా వ్యాఖ్యాన సహితముగ నన్ని భాషలలోనూ లభ్యమగుచున్నందున ఇచ్చట ప్రేక్షకమును వివరించలేదు.

వెనుకటి వ్యాసమందు మూత్రరోగ నివారణకు వ్యాయామయోగములే ముఖ్యసాధన లని చెప్పియున్నాడు. ఈ విషయమై సంజే మాను కల తారీ నిమిత్తము మొదట ఆయు ర్శాస్త్ర సుశ్రుత వచనములను వివరించి అటు పిమ్మట యోగరహస్య వచనములను వివ రింతును. ఆ సుశ్రుతములో ప్రమేహ చికిత్స ప్రకరణమునందు (ప్రమేహమునగా అతిమూత్రము మొదలగు మూత్రసంబంధ మగు రోగములు) భౌషధాదుల యవసరము లేకనే ప్రమేహమునకు వ్యాయామము చేతనే చికిత్స చేయవలసినది చెప్పబడినది.

“వ్యాయామయోగైః వివిధైః ప్రగాఢైః
“ఉద్యత్తైః స్నానజలనీరైః
“సేవ్యైశ్చ కేలాగరు చందనాద్యైః
“విశేషైశ్చాను నివాన్తిమేహః”

(నస్తస్తిమేహః)

అనగా పలువిధములైన గాఢ (శ్రద్ధా నియమములతో గూడిన) వ్యాయామయోగ ములచేతను, వ శ్చ స్నానములు చేసికొనుట, స్నానము, నీళ్ళలో, తల మున్నగుగా స్నానముచేయుట, (అనగా 12 మారులు నీటిలో కొన్ని సేకండ్ల చొప్పున మునిగియుండుట) వట్టివేళ్ళు, దాల్చిన చెక్క, వలకులు (వక్కలు), అగరు చందనము మొదలగు సుగంధ ద్రవ్యములతో శరీర ములందు కొనుట-వినివలన మూత్రరోగము త్వరలో నిర్మూలమగునని యర్థము. ఈ చికిత్సా విధానమువలన రోగి శరీరములో ప్రకో పించిన కఫము తగ్గి మూత్రరోగము నివారణ కాగలదు.

దేశము, నివాసము, ఆహారము మొదలగు వానివలన మూత్రరోగములు వివిధ రూప ములలో వచ్చినప్పుడు వైచిత్త్యముగ వ్యాయామయోగ చికిత్సలతోబాటు సుశ్రు తుడు ఈ క్రింది అంశమునుగూడ వ్రాసియు న్నాడు.

“అధనస్సు అబాంధవో

పాదతాణాతిపత్ర విరహితః

“శైత్యైః గ్రామైకరాత్రవాసీ
మునివత్ సంయతాత్మా

“యోజనశీతం ఆధికంవా గచ్ఛేత్.”

అనగా ధనాదులందు ఆశలను వదిలి, వానిని త్యజించి, బంధువులను మరచి, చెప్పలు గొడుగు లేకయే, విచ్చమెత్తి భుజించుచూ, మునులవలె ఇంద్రియములను నిగ్రహించి 1000 మైళ్ళకుపైగా పాద చారియై తిరుగవలెనని అర్థము.

“మహాధనోవా క్యామాకనీవార వృత్తిః
అమలక కపిత్థ తిండుక

“అశ్మోతక ఫలాహారః మృగైఃసహ
సంవసేత్ తన్మూత్రశిశ్నృభ్యే

“సతతమనువ్రజేత్ బ్రాహ్మణ్యో
వాసి లోంఘవృత్తిర్భూత్వా

“బ్రహ్మరథ ముపధారయేత్
పరేత్ సతతమ్.”

అనగా ఎంత మిక్కిలి ధనికుడైననూ చాములు, నీవార ధాన్యములను ఆహారముగా తీసుకొనుచు, ఉశిరక, పండువెలగ, తిండు రము, అశ్మోతకము మొదలగు అడవి ఫల ములను భుజించుచు, అడవిలో మృగముల మగ్న్య నివసించవలెను. లేదా గోవులను కాయించు మాటిమాటికి పంచగవ్యము సేవించుచు గడపవలెను. బ్రాహ్మణుడైనచో కళ్ళములలోనూ దంపుడురాతివద్దనూ పడిన గింజలను ఏడుకొని తీసుచు, బ్రహ్మరథ మును పట్టవలెను. అనగా యతీశ్వరులను భుజములపై మోయవలెను. ఎల్లప్పుడు వేదాధ్యయనము చేయుచుండవలెను.

“ఇతరఃఖ సేద్యా కూపం

కృశంతు సతతంరక్షేత్”

ఇతరులు, అనగా కాయకష్టము చేయు వారు నూలుగాని చెరువుగాని త్రవ్వవలెను.

అయితే ప్రమేహరోగమువలన (మూత్ర రోగములు) బాధపడువారు శరీరము శుష్కించుచున్నచో దేహపుష్టి కలుగుటకు ప్రయత్నించి దేహమును రక్షించుకొనుటవసరము.

“అధనోవా చైద్యసంజేకాత్

ఏవంకుర్వన్ అతీంద్రితః

“సంవత్సరాదింత రాద్యా

ప్రమేహత్ ప్రతిముంచతి

“ప్రవృద్ధమేహస్థు నియుద్ధ

క్రీడాగజ తురగరథ

“పదాతిచర్య పరిక్రమణాని

అన్యాస్త్రోపాస్త్ర సాధనాని సేవే

రన్.”

అనగా :—ఎంత డబ్బు లేనివాడైననూ వైద్యులు నూచించు ప్రకారము సోమరి తనము లేక వైస చెప్పినరీతి ననుసరించిన యపల సంవత్సరము పిమ్మటగాని అంతకు లోపుగా గాని ప్రమేహ (మూత్ర)రోగము నుండి రక్షింపబడును.

రోగము మిక్కిలి ప్రకోపించిన వారి కైననూ వ్యాయామయోగము, కుస్తీపట్టు, ఆటలు, విసుగులు గుర్రములు రథములు మొదలగువానిపైన సవారిచేయుట పదాతి దళములో చేరుట, అస్త్రములను ఉపాస్త్ర ములను అభ్యసించుట మొదలగు శారీర వ్యాయామ క్రియలవలన తప్పక లాభము కలుగును.

“వ్యాయామక్షుణ్ణగాత్రస్య
పథ్యా ముద్యత్రితస్యశ
“వ్యాధయో నోపసర్వంతి
సింహంతుద్రమృగాఇవ.”

అనగా : సింహమును సమాపించుటకు మక్క నక్క మొదలగు క్షుద్రమృగములు వెరుచునట్లు వ్యాయామయోగమువల్లను, విశేషముగా సంచారము చేయుటవల్లను వరిగిన శరీరమును రోగములు చేరజాలవని అర్థము.

వ్యాయామ యోగములకు శరీరమర్దనకు గల పరస్పర సంబంధమునుబట్టి ఆయుర్వేద, యోగశాస్త్రములచేత ఆ రెండూ అభివృద్ధి చెందినవి. శరీరమర్దన అనునది ఇప్పటికిని మలబారు, పలూరు ప్రాంతములందు వాడు కలో నున్నది. ఈ శరీరమర్దన యోగవ్యా యామములు రోగములను దరిచేరనీయవు.

“జలేన శ్రమజాతేన

గాత్రమర్దన మాచరేత్

“దృఢతాలఘతాచైత

లేనగాత్రస్య జాయతే.”

(హతయోగ ప్రదీపిక)

అనగా : యోగాంగ సాధనాతి శయనము చేత పుట్టిన చెమటతో శరీరమును విసికి నది గించవలెనని చెప్పబడినది. దీనివలన శరీ

రత్నపురుషవేదం

(WITH CALCIUM & GOLD)

సువర్ణము మొదలగు భస్మములు చేర్చబడినవి విక్రాక, నిస్సత్తవ, తుక్తనస్త్వము, అతిమూత్రము అత్యుష్ణము, గుండెదడ, కాళ్ళతివులు మొదలగు సమస్త మేహములుహరించి విలమును. కాంతిని, నరముల పటత్వము, అవరిమిత దాతువృద్ధి విచ్చును. అనేక యోగ్యతావక్రములు గలవు.

20 తుదబ్బరు. 3-12-0 పోనేకి 1-0-0

అధ్యస్యగా వంశవలెను.

బిండియన్ మెడిసన్ హౌస్,
లక్ష్మీటాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.

ఒక గంటలో యావ్వనము

కా మస్తంభన

రాతువృద్ధి, వంసారములు నివృత్తిలో సాటి లేనిది. విరాచించిన వృద్ధులందు క్రి శక్తి ఉత్పాదము విచ్చును. య. 2-8.0.

మదనమంజరి పార్శ్వనీ

184, వెనాజాడు రోడ్డు మద్రాసు-1.
దీనివార-శ్రీనివాస మెడికల్ సోద్యు-పాదరోడ్డు రాజమండ్రి-ఈశ్వరరావు కి. మెయిన్ రోడ్డు వెల్దురు. అర్జన్ పార్శ్వనీ-అంతురోడ్డు.
ఇతర కేంద్రాలలో ఏజెంట్లుకావారి

★ యోగాసనములు - దేహరోగ్యము ★

రము గట్టిపడి చులకనై రోగములకు చోచే యదు.

ఈరీతిగా యోగసనములను కంటే బాగాయోగములకు రోగ నివారణశక్తి అధికమని వైద్యశాస్త్రములు గూడ పోచ్చు రించుచున్నవని సం దేహముననుగు నైవారి రోగకై ఉదహరించినాను.

ఇంక యోగాశాస్త్రములలో ఆధారపదన ములను గమనించుడు.

“అత్యంతం వనితాసంగ
దోషాత్ నిద్రా పరిక్షయత్
అక్షిర హయదోషాచ్చ
విషయాసక్త మానసాత్” ౧

“కేసాంచిద్ద ప్రయభినాత్
మలమూత్ర నిరోధతః
రజస్వలా స్త్రీ సంగాచ్చ
దివానిద్రా దితోఽపిచ” ౨

“దివా మైఘనతశ్చైవ
పుంసాం స్త్రీణాం విశేషః
నానావిధా మూత్రరోగాః
జాయంతే నాత్ర సంశయః” 3

“మేహరోగాభిధాత్వైతే
ఆయుశః క్షీ వివాశకాః
తస్మాత్సర్వ జాగరూకా
రహస్సేంద్రియ రక్షకాః
భవేయ రితి శాండిల్యః
ప్రాహయోగ రహస్యవిత్” ౪

ఇవి మూత్రరోగ కారణములు. ఇంక మూత్రరోగ భేదములు:—

“మధుమూత్రః తంతుమూత్రః
బిందుమూత్ర అమూత్రకః
బహుమూత్రశ్చ సర్వవై
విపాసారా భవన్తిహి” ౧

“స్త్రీణామపి సమానోఽయం రోగః
శోశ వివాశకః
బాలాయువానః స్థిరా
వరానార్యో వ్యతిక్రమాత్” ౨

అంకల లెక్కల చదరముగల గ్రెడు:—
విలుపు, అడ్డము, విమూలలు ఎటుకూడినా ఒకేమొత్తము వచ్చునట్లు 64 సరియైన అన్నద్రు వ్రాసి పంపబడును. ఎన్ని మొత్తములైనను ఈ ఒక్క గ్రెడుమాత్రమే సహాయము కా గలదు. ఖరీదు రి ఆటాలు M. O. గానిపోస్త బిళ్లగాని ముందుగా పంపవలెను. లెక్కా భీమన్న. ఉపాధ్యాయుడు, బోర్డుస్కూలు. మోపిడి. ఆవిద్యాలయాం. అనంతపురంజిల్లా.

“మూత్రరోగ పరీతాశ్చ
లుత నిశయనే సదా
శరీర రక్షణా జ్ఞానాత్
హీన వీర్యాగతాయుషః” 3

“తస్మాత్తత్ర చికిత్సాం
వైయోగికం ప్రవదామ్యహం
శృణు మాండవ్య పరయా
శ్రద్ధయా శుద్ధమానసః” ౪

మూత్రరోగముల చిహ్నములు:—
“రజఃశుక్ల విమిశ్రమ
మూత్రస్సృవతి చేద్భహు
మధుమూత్రాభిధోరోగః
చా నిజీవన మూత్రకం” —౧

“ప్రాత్మూత్ర ప్రవణాత్
శుక్ల రశోబిందుః పతేద్యది
తంత్యాకారేణతం విద్యాత్
తంతుమూత్ర గదంబుః” —౨

“మూత్రపావో నైవభవేత్
కేవలం రేత ఆప శేత్
బిందుమూత్రాఖ్య రోగోఽయం
వీర్యనాశ విభేదకః” —3

“సవీర్యబిందుః నోమూత్రం
బహిర్యాతి పరంవృధా
అవీర్యనాశా దానాభేః
నూచ్యాఖాత సమాయదా
తదా విద్యాదమూత్రాఖ్య
మూత్రరోగం బుధో త్రమః” —౪

“రోగోఽయం ప్రాణహరీస్యాత్
శ్వాసోచ్ఛ్వాస నిరోధకః” —౫

“అనుక్షణం మూత్రబిందుః
బహ్వీనా మూత్రవాహినీ
బహుమూత్ర దిదోక్షేయః
రక్తక్షీణత్వ కారకః” —౬

“గదోఽయం పీడయే
న్యూత్రనారంతస్య సమంతతః
తేన శేత్రగద ప్రస్యాత్
అంధాస్సృష్ట్యానవాభువి” —౭

“ఇత్యాదయో మహాగోగా
మూత్ర పిండిద్భవాన్మణామ్
కృత్యాపచారా జ్ఞాయంతే
శక్త్యాయుః శ్రేణ్యకారకాః” ౮

“విశ్వీదరా యదానాడి
శిథిలాభిదితా భవేత్
తదామూత్ర గదోత్పత్తః
నైవశంకాం కురుద్విజ.” ౯
“మూత్ర రోగాను జా

స్సర్వే వివర క్షగదాస్పదా
“బాధంతే మృదయం

నాభియోనిం వీర్యసహం లఘుః
ఈ రోగముల చికిత్సలు:—

“త్రోడినూణం కర్ణాహ
గోరక్ష స్తు చికిత్సకం

“విపరీతాఖ్య కరిణీం
సభాగాం సాంగికాంసదా

“శీతలీ నాడికాపద్ది
ప్రాణాయామా సదాచరేత్

“యస్టు సంపీడ్యతే మూత్ర
రోగైః సర్వవిధైరపి

“సముచ్చతే వేదనాభిః
సకలాభిర్ను సంశయః

“నాతపే సంచరేత్ నైవ
వదేనుచ్చేర్నుచాపిహి

“గచ్ఛేదధ్యాన మత్పృష్ట
జ్వర భోజీభవేన్నహి

“శీతలం నారికేళోత్తం
పానీయం సంప్రశస్యతే

“గవ్యమేవ పయస్తక్ర
దధ్యాశ్శ్వాది సుపథ్యోమ్

“సదా సుగంధ తేజేన
శరీరం లఘుమాగ్నేత్

“మదిరా కుమ్మటాండాది
మాంసభోజీ భవేద్యది

“నిష్ఫలం సాధనంతస్య
పండస్యరణేయదా

“ప్రత్యేహం ప్రాతరుతాయ
సాయాహ్నేచ విశేషతః

“కర్తవ్యం శక్తితో నిత్య
సుప్రమణేస్తు మానవైః

“మాసత్రయాహ్నాస్తోహి
శుదా విశ్వోదరాభవేత్

“మూత్రపిండ వినిధిశ్చ
రక్తవృద్ధి నేదివే”

ఈ శ్లోకముల తాత్పర్యము ముందువ్యాస ములో, అనగా ఆరవవ్యాసముందు వివరింప బడినందువలన తిరిగి వ్రాయబూనుకొనలేదు. ఈ గ్రంథము బహుపురాతనము; ఎచ్చటనూ దొరుకదు. కావున వీని నిచ్చట పొందుపరచినాను.

“యోరక్షతి రహస్యాక్షం
సరక్షతి జగత్ప్రియమ్

“యశ్చస్మరతి లక్ష్మీశం
ససంసారే సుఖం వసేత్.”

అనగా ఎవరు రహస్యాంగమును రక్షించు కొన గల రో వారు మూడులోకములను రక్షించగలరు. సర్వాంతర్యామియైన శ్రీమల్లక్ష్మీనారాయణ దేవుని ఎవరు నిత్యము భజింతురో, వారు సంసారములో సర్వ సుఖములను పొందగలరు.

[సశేషం]

పరిణామం

(8-వ పేజీ తరువాయి)

“చాలా మంచివారే ఆయన, మా డివిజనుకి రెండు సభ్యులు తీస్తారు. బాగా చెబుతారు కూడా” అన్నాడు సుందరం.

తన మెడలకుండా ఊరుకొంది. ఆరాతంలా ఆతని ఆఖరి మాటలు మనసులో మెదిలాయి. వాటి అర్థమేమిటి? అమాటలనడింపలో ఆతని భావం? కాస్త ఆలోచిస్తే పదివేల ప్లాను ఇతనిది కాదేమిట? అయితే తండ్రి ఆలాంటి ఇతనెందుకు ఊరుకొన్నాడు? ఖండితంగా చెబితే తండ్రి ఏమనగలడు?

ఓ ఆదివారం సీత, సుందరం, మాటలనీకే వెళ్లారు. వాళ్ళకోసం గోపాలం వచ్చాడు. ఈమధ్య వాళ్ళతో జోస్తీ ఎక్కువైనట్టుంది.

“వాళ్ళు సీనిమాకి వెళ్ళారు. పోనీ వచ్చేదాకా కూర్చోండి” అన్నది తాను.

“మీరు వెళ్ళలేదే!” అన్నా డాతను కూర్చుంటూ.

“కొంచెం తలనెప్పిగా ఉంది. అయినా ఇంటివాళ్ళు లేరు. ఇల్లు తాళం పెట్టి వెళ్ళడం ఇష్టంలేక ఉండిపోయాను” అంది. ఆతనితో ప్రసంగం పెంచడం సుతరామూ ఇష్టంలేదు. పదినిమిషాలు నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయాయి. అప్పుడతను అన్నాడు.

“మణిగారూ! మీతో ఎన్నాళ్ళనించో

ఓమాట చెబుదామనుకొంటున్నాను. అవకాశం చిక్కలేదు. మీ నాన్నగారు మా నాన్నగారితో మాట్లాడినపుడు, మానాన్న పదివేలవ్వలేకపోతే మాటలే అనవసరమని అన్నారుట. దానిమీద కథ ఇది: మిమ్మల్ని చూశాక నేనా మానాన్నతో నా అంగీకారం తెల్పాను. ఆయన కట్నం కుదరాల్సిందా? అన్నాడు. “నాన్నా కట్నం కోసం చెడిపోనివ్వద్దు. వాళ్ళు ఎంత ఇవ్వగలరో అంతే వుచ్చుకో. అసలీవ్వలేమన్నా ఒప్పుకో నాన్నా నా కోసం” అని విడిచి విడిచి చెప్పాను.

ఆయన మాట్లాడలేదు. మానం అంగీకారమాచకం అని అనుకొన్నాను. తరవాత వెంటనే ఈ లెక్కరక పోట్లకి ఇంటర్వ్యూకి వచ్చేశాను. నేను లేనప్పుడు మానాన్నగారు వచ్చారు. తరవాత జరిగింది నాకు తెలిసింది.

ఎంతో బాధపడ్డాను. కానీ ఏం చెయ్యగలను? చెయ్యి దాటిపోయింది. నాకొ

అద్దపం లేదనుకున్నాను. అప్పటినుంచి

ఇప్పటివరకు, ఆ విషయంలో విముఖత

తోనే ఉన్నాను. ఈనాటికైనా మీరు

నాపైగల అభిప్రాయాన్ని మార్చుకొంటారు

ని ఆశిస్తున్నాను. మీరు ఈ నా మాట

అమ్మ నమ్మిఉన్నట్టుంటే నే నుధ్యుణ్ణి.”

తాను ఏదో లోకంలో ఉన్నట్టనిపించింది.

“మాధ్యమిక వనసరం లేదు. మీమీద నాకెప్పుడూ సదభిప్రాయమే” అన్నది. ఆతనిముఖం ఆనందంతో వికసించింది.

“ఇక మీ కేఅభ్యంతరంలేదనుకొంటాను” అన్నాడు మెల్లగా.

“మళ్ళీ ఆదివారం వస్తారుకాదు?” అంది తాను.

సీత, సుందరం, రాగానే వాళ్ళదగ్గర ఏదో పుస్తకాలు తీసికొని వెళ్లిపోయాడతను.

ఆదివారం అంతా తాను ఆలోచిస్తూనే ఉంది. తానంగీకరిస్తే ఏమి? నాన్న కిష్టం ఉండేదా? అసలు నాన్నేగా, ఈసంబంధం కోసం ప్రయత్నించింది! అది తప్పిపోతే చాలాబాధపడ్డారు కూడాను. ఈసారి గోపాలం రాగానే తన అంగీకారం తెలుప నిశ్చయించుకొంది.

వారంతోజులకి తాను, గోపాలం ఇంటికి వచ్చారు. నాన్నగోపాలాన్ని చూసి నివ్వెరపోయారు. అంతలోనే సంతోషించుకొని లోని కాహ్యనించి మర్యాద చేశారు. అమ్మకి ఎంతో సంతోషంకలిగింది. నాన్న ఆరాత్రీ తనతో అన్నారు. “నేను చేయలేని పని నీవు చేయగలిగావమ్మా” అని. నాన్న అయిదువేలు కట్నం ఇస్తానన్నారు, గోపాలం వద్దన్నాగానీ.

“ఒచ్చే ఏడుకూడా సీత సుందరం మా

దగ్గర ఉంటారు నాన్నా” అంది తాను “అలానేనమ్మా” అంటున్న నాన్న కళ్ళల్లో నీళ్లు నిలిచివై. అవి ఆనందబాష్పాలు. దుఃఖ బాష్పాలు ఆయనకే తెలుసు. ★

మొదటిరోజు

(9-వ పేజీ తరువాయి)

జరుగుతున్న విషయా లెలా తెలుస్తాయి. ఉద్యోగంలో చేరగానే ముందు పై ఆఫీసరుకు కృతజ్ఞత తెలుపుకోవాలన్న విధి మారక్తంలో యింతెప్పుడో చెయ్యబడేది. అందుకే ముందు వివరము సరాసరి వచ్చింది. మీరు కూడా చిన్న కర్మక్రమ వుద్యోగంనుంచే యంతవరకూ వచ్చారు కాబట్టి కింది వుద్యోగి స్థుల పాథక బాధకాలు మీకు తెలుసు. అందుకే మీకు స్టాఫ్ అంటే అంత అభిమానం ఆదరణ అని తెలిసింది. కాబట్టి ముందుముందు నావల్ల పొరపాట్లు యేవయినా జరిగినా, మీ పిల్లవాడిలా భావించి మన్నించగలరు.

“అ...అ...ఏమిటి అలా అంటారు” ముసలాయన వణికే గొంతుతో అన్నాడు.

“మా నేజర్ని కలుసుకోడం తప్పని సరాసార్” అన్నాడు ఆనందరావు లేస్తూ.

“కలుసుకోడం మంచిదే, కానీ ఆయన నాలంటి నెప్పుడప్పుడు కాదు నుమా! జాగ్రత్త. అయినా నీలాంటివాడు ఆయన దగ్గర సర్దుకుపోగలడు. పరవా లేదు.

రిజిస్ట్రేషన్ నెం 2791 హోల్డీ పండుగలకు టెలిగ్రాం : Swarnbhumii

గొప్ప బహుమతి మీరు తప్పక ఒక బహుమతి కలవాలి!

అన్ని బహుమతులు గ్యారంటీ చేయబడినది. అంతా సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరకు రు. 6225. మొదటి రెండు వరుసలు సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరకు రు. 1255. మొదటి ఒక వరుస సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరకు రు. 135. a, b or a, c సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరకు రు. 20.

ఇచ్చట చూపిన చదరంలో 7 నుండి 22 వరకు అంకెలు వాడి నిలుపుగ

గానీ, అడ్డముగగానీ, అయిమాలలుగాగానీ ఎటు కూడినను మొత్తం

58 వచ్చునట్లు చేయవలెను. ఒకసంఖ్య ఒకసారే వాడవలెను.

ఆఖరు పోస్టింగు తేదీ 19-3-54 ఫలితము 30-3-54

ప్రవేశదనుము: ఒక ఎంట్రీకి రు. 1/-;

3 ఎంట్రీలకు రు. 8/-లు, 16 ఎంట్రీల ప్రతి నెట్టుకు రు. 10/-

దూత్య: పై రేటువంతున రుసుముతో సాదాకాగితం మీద

ఎన్ని ఎంట్రీలైనను పంపవచ్చును. రుసుము మనియార్డరు ద్వారా

గానీ పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగానీ, బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ

పంపవలెను. ఫిర్మీలో ఒక పెద్ద బ్యాంకులో డిపాజిటుచేసిన

సీల్డు సాల్యూషనుతో, లేక దానివరుసలతో సరిపోలియుండు

సాల్యూషను లేక వరుసలు మాత్రమే సరియైనవిగా ఎంచబడును.

అంతా సరిగా వచ్చిన సాల్యూషనులను బట్టి మారుచుండును.

కానీ గ్యారంటీ బహుమతులు మాత్రము మారవు. సాల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలు

మాత్రమే వాడండి. ఫలితములకుగాను ఎంట్రీలతో స్వంత అడ్డము వ్రాసి దిశ్చ అం

టించిన కవరు పంపవలెను. క్లకబరీ తీర్పు ఖాయము గాను లా ప్రకారము బద్దమైనది

గాను వుండును. మీ ఎంట్రీలు రుసుములు దిగువ అడ్డముకు పంపండి:-

Capital Traders Regd. (16) Post Box 1475, Ch. Chowk, Delhi

మొదటి రోజు

పోయిరా." అన్నాడు. ఆ ముసలాయనకు ఆనందరావుని వదిలించుకోవడమే సమస్యగా తోచి అలా అన్నాడు. "నా బుట్టలో పడ్డావులే ముసలయ్యా" అని లోలోపల నవ్వుకుంటూ ఆవతివైపు వున్న మా నేజరి గది వేపు బూట్లు బకబకలాడించుకొంటూ వెళ్ళాడు.

ఆనందరావు వేషం, నడకా, కీవి, చూచి మా నేజరు గదిమందు కూర్చున్న బంట్లాతు యెగిరి గంలేసి వొక్క నమస్కారం పెట్టాడు. ఆనందరావు జేబు లోంచి కాగితాన్ని లోపల యిచ్చిరమ్మన్నాడు. లోపలికి వెళ్లి "అయ్యగారు రమ్మంటున్నారు" అంటూ అంతిలోకే తిరిగి వచ్చాడు పూన్. లోపలికి వెళ్లాడు ఆనందరావు.

"గుడ్ మార్నింగ్ సార్."

"గుడ్ మార్నింగ్. లేక యువర్ సీట్. అలా కూర్చోండి" అన్న మాటలు వినిపించాయి. తరువాత మా నేజరు గదిలోని సంభాషణ బయటివాళ్ళకు అంత స్పష్టంగా వినిపించలేదు. పదిహేను నిమిషాల ఆనంతరం "థాంక్స్" అంటూ నవ్వుకుంటూ బయటికివచ్చి నూపరింటెండ్మెంటువద్దకు వెళ్ళాడు ఆనందరావు.

ఆనందరావును వదిలించుకొని, పనిమాని, నూపరింటెండ్మెంటు, యీ కొత్త క్రౌర్య విషయమే ఆలోచించాడు. 'కుర్రవాడియినా, బుద్ధిమంతుడిలా, చమత్కారిలా కనబడుతున్నాడు' అన్నది అతనిలో యేర్పడ్డ మొదటిభావం. ఏది యెలావున్నా 'ఏడుమాత్రం ఘటికుడులాగే వున్నాడు' అన్నది రెండవది. అటునిస్తే చంక నేక్రేటట్టున్నాడు. జాగ్రత్తగా మెసులుకోక పోతే తనకే మోసం తెస్తాడేమో, ఆపాటి వాడే! కాబట్టి మొదటినుంచే ఆనందరావుని అణిచివుంచాలనుకున్నాడు. కాని ఆనందరావు వచ్చి యెదురుగుండా కూర్చోగానే అనుకున్నదింతా మర్చిపోయాడు ముసలాయన.

"మీకు అధిక శ్రమ యుస్తున్నందుకు క్షమించండి. అయినా కొత్త వాణ్ణి గనుక నేను చేయవలసిన పని యేమిటో, దాన్నిలా చెయ్యాలో తెలియజెప్పితే అంతగా నేను మిమ్మల్ని మాటిమాటికొచ్చి బాధించాల్సిన ఆవేశం ముండదు. కొద్దిగా నేచర్ ఆఫ్ ది జాబ్ యేమిటో ఎక్స్ ప్లెయిన్ చేస్తారా? నావిధి నేను నెరవేరుస్తాను. మీ కర్తవ్యాన్ని మీరు పాటించండి. ప్రతికొత్తవాడితోవున్న బాధేయిది మీకూ, కొత్తగా యీ ఆఫీసులో జేరి పవ్వడు, నాలుగే, అంతా ఆయోమయంగా

వుండి, తెలియక తికమకపడి ఉంటారు. తప్పకుండా అలా అయి వుండాలి. అంతే నంబారా" అంటూ లేచాడు ఆనందరావు.

"ఆ...ఆ...అంతే. తప్పక. తప్పకుండా నీప నేమిటో గూపిస్తాను" అంటూ అతని కుర్చీలోంచి లేచాడు తన స్వయంగా వెళ్ళిచూయించడానికి. తా నింతిసుముందు యేకగ్గు ముందరూ ఓడిపోలేదు. అందరి పైనా పాతక సంవత్సరాలనుంచి తన హుకూమతు చలాయిస్తూ వచ్చాడు. అప్పుడప్పుడు మారే మా నేజర్లు సహితం యీ ముసలాయనకు భయపడాల్సిందే! అలాంటి తనను ఆనందరావు వశిపరుచుకున్నందుకు ఆ ముసలిగుండె తికమకాలాడింది. అతనిందుకు తన్నిలా కిందుమీదలు చేస్తున్నాడో అర్థం కాలేదు. మళ్ళీ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఏదో అనాలనుకొని నోరు తెరిచి, యెదురుగుండా నిలుచున్న కొత్తగ్గు ముఖం చూచి, అనదిలుచుకున్నది అనలేకపోయాడు. ఏమీచేయలేక జెల్ నోక్కాడు. బంట్లాతు హాజరయ్యాడు.

"వెంకట్రావుగార్ని యీలా రమ్మను" హకుంజారిఅయింది. వెంకట్రావురచ్చాడు. "వీరికి నీ డివిడెంటుపని యిచ్చి యీ కరస్పండెన్సు చూడు. ఇదిగో ఆపని యెలా చేయాలో వీరికి తెలియజేయ్. లేలిక్రస పనేగా. ఆటే చేసుకపోవచ్చులే" "సరే సార్" అంటూ వెంకట్రావు బట్టవైపున్న డ్రైజింగు సర్టి చంకనబెట్టుకొని ముంగుకు నడిచాడు. ఆనందరావు ఆ ముసలాయనకు వొక నమస్కారభాణం విసిరి వెంకట్రావు ననుసరించి బాతౌఖానీ లగాయించాడు: "మన నూపరింటెండ్మెంటు యెలాంటివాడంటావ్ బ్రదర్" అంటూ.

ఇంతవరకూ ఆనందరావుకే ఆసము లాయనకే యేదో బంధుత్వం వుండి వుంటుందని అనుకుంటున్న వెంకట్రావు యీ మాటలకు అదిరిపడి "ఏమంటారు" అన్నాడు.

"మన నూపరింటెండ్మెంటు అన్ని ఆఫీసుల్లోవుండే రఖుమేనా, కాదా అని అడగటం"

"అదేమో చెప్పలేనుగాని మీరుమాత్రం అతన్ని మొదటిసారిగా టోపీలో పెసుకున్నారట. కొత్తవాళ్ళతో యీవిధంగా మాట్లాడటం నేనువున్న నాలుగేళ్ళలో యిదే మొదటిసారి. మా నేజరుగారికియినా భయపడం యీయనకు రుచిపినంతి."

"అలాగా" అని చిన్నగా నవ్వాడు. అతని పనేమిటో తెలియజెప్పి పాతక్లౌర్గు వెల్లిపోయాడు. ఆనందం బల్లముందు కూర్చోని పని మొదలుపెట్టక యేదో ఆలోచించినాగాడు. పదినిమిషాలకు ఆలోచన తట్టింది. ఒక కౌగిలంపైన యేదో వ్రాసి

దాన్ని టైపు చేయించుకొన్నాడు. అప్పటికి వొంటిగంటఅయింది. అందరూ మెల్లిగా భోజనాలకు బయటపెరారు. ఆఫ్రాటకు యీ కొత్త వుద్యోగి చేసిన పని యేమీ లేదు. పని చేయకుండా అలా అటూ యటూ తిరుగుతున్న ఆనందరావును చూచి "అబ్బాయ్ కొత్తగా వుద్యోగంలో ప్రవేశించావు; యీలా నడుచుకుంటే అది కాస్తా దక్కడం కష్టం" అని పిలిచి మందలిద్దా మనుకొంటున్న నూపరింటెండ్మెంటు దగ్గరికే వచ్చాడు ఆనందరావు టైపుచేయించుకున్న కౌగిలంతో.

ముసలాయన కౌగిలంవేల్చా ఆనందరావు వైల్చా రెండుసార్లు చూచి: "నీ ఆభిప్రాయం మంచిదే. కొత్తగా వుద్యోగంలో ప్రవేశించి పరిచయార్థం యీలా పార్టీ యివ్వడం సబబయినదే అయినా...వృధా డబ్బు దండగ. కొన్నాళ్ళుంటే నాళ్ళంతిబ వారే పరిచయమాతారు" అన్నాడు.

"అలా అనకండి. ఎప్పుడూ ఇలాగే ఖర్చు చేయబోనుగా! మీరు వొప్పుకోవాలి. అంతే కాదు చీఫ్ గెఫుగా వుండాలి. దయచేసి సంతకం పెట్టి సర్కులేటు చేయించండి. అది నాప్రార్థన" అన్నాడు కొంత బలవంత పెనుతున్నట్టుగా నే ఆనందరావు.

"సరే" అన్నాడు ఆయన.

రోజులు, వారాలు, నెలలా గడిచిపోయాయి. ఆనందరావు ఆఫీసులో వుద్యోగం చేయబట్టి మూడేళ్ళయింది. ఎవరిలో మాట పడకుండా పనిచేసుకొచ్చాడు. నూపరింటెండ్మెంటు రిటైర్డ్ అయ్యాడు. తనకే ఆస్థానం దొరికింది. అందుకు నూపరింటెండ్మెంటుకూడా యెంతో ప్రయత్నించాడని అనుకున్నారు. ఆయనకు "ఫేర్ వెల్ పార్టీ" యిచ్చింది ఆనందరావే...

.....ఆనందరావు ఆఫీసులో అడుగు పెట్టాడు.

ఎదురుగుండా నూపరింటెండ్మెంటు పెద్ద పులిలా కూర్చోని టైట్ల తిరగేస్తున్నాడు.

అతని కిట్టప్రక్కలా క్లర్కులు వంచిన తలలెత్తకుండా రాసేస్తున్నారు.

ఆనందరావు చూచి ఆయన లేచి వచ్చాడు.

"మీరిలా మొవటిరోజునే ఆలస్యంగా రావడం యేమంత బాగా లేదు. ఆమాత్రం బాధ్యత గర్హించుకోకపోతే ఎలా. ఇప్పుడు టైమ్ ఎంతయిందో చూడండి" అన్నాడు నూపరింటెండ్మెంటు.

గోడగడియారం జవాబుగా పదకొండు కొట్టింది.

రెండు గంటలు దారిపాడుకునా కలలు కంటూ వచ్చాడని తెలుసుకొని తలవార్చి "క్షమించండి సార్. వారపాటు జరిగింది" అన్నాడు ఆనందరావు.

సంధ్యా సమయం

—ఫోటో: జి. రామమూర్తి—కృ. పా. పు.

శ్రీ జయనామ సంవత్సర

పంచాంగం

శ్రీ విడవర్తి కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిసిద్ధాంతిగారిచే గుణించబడిన

ఈ సంవత్సరం పంచాంగంలో చాందమాన, దృక్పీఠాంతాలప్రకారం
రెండుపద్ధతుల తిథి, నక్షత్రాదులు వేర్వేరుగా చూపబడినవి.

48 పుటలు వెల ప్రతి 1-8 0-3-0

„ „ 100 1-8 16-8-0

„ „ 1000 1-8 150-0-0

1000 కాఫీలు ఒకే దఫా కొనువారి చిరునామా
ముఖ్యత్రమున ముద్రించబడును.

రైలు ఖర్చులు మినహా

మేనేజరు:—

ఆంధ్రపత్రిక; మద్రాసు-1.